

- 618 RHEITEN
- 619 - ANUR
- 620 - SATF
- 621 - CERBUTZON
- 622 - CORNIFIA
- 623 - FIMTA
- 624 - BILWICOL
- 625 - GRIBORON
- 626 - VULPE
- 627 - CHIOAFAN

~~D-588~~
Vol 9

1700565

D 003334, Vol. 9

V9

396

D 3334/9

Securitatea

D 3334/9

STRICT SECRET

618

În orele grele și lungi ale durerii,
cadrele aparatului de securitate
s-au aflat în prima linie
a eroicului front
al încrederii și reconstrucției!

Suflet din sufletul neamului, ființă din ființa poporului român — care lupta, depășindu-se pe sine, spre a-și învinge durerea provocată de imprevizibila și cumplita încrîncenare a naturii —, cadrele securității statului s-au dovedit, încă din primele ore după nenorocire, asemeni sutelor de mii de cetățeni ai patriei, mai presus de stihia nimicitoare de viață și faptă omenească. Este grăitoare prin sine însăși chiar și numai precizarea că în seara de 4 martie, într-un interval de aproximativ două ore de la producerea dezastrului, marea majoritate a cadrelor din aparatul operativ de securitate din Capitală s-au prezentat la unitățile lor, deși fiecare, în acele grele momente, avea de făcut față în propriile familii unor situații dificile (în București n-a existat, practic, familie în care să nu fie resimțite, într-un fel sau altul, efectele distrugătoare ale seismului), cei absenți aflându-se, realmente, în imposibilitatea de a se putea deplasa. Zile și nopți de-a rîndul, din acest moment, cadrele de securitate din Capitală, ca, dealtfel, și cei din celelalte zone afectate de seism, au dat viață chemării partidului, lansată prin glasul secretarului său general și Comandantul nostru suprem — inepuizabil generator de bărbăție, patriotism, solidaritate și omenie — de a înfrunta și birui vitregia momentului, alăturându-se zecilor de mii de oameni pentru salvarea victimelor cutremurului și ștergerea cât mai grabnică a urmărilor acestuia, pentru declanșarea unei veritabile ofensive a reconstrucției. Dar nu despre această latură a activității cadrelor de securitate, despre care s-a spus și s-ar mai putea spune multe, ne-am propus să vorbim în aceste rînduri, ci despre latura strict profesională a muncii lor, care în aceste zile de excepție a avut (și mai are încă !) un caracter excepțional.

Pe această temă — neprevăzută și nedorită în sumarul numărului de față al publicației „Securitatea“ (aflat, la data cataclismului teluric, sub tipar) — am cules de la unele cadre de conducere din aparatul central de securitate câteva aprecieri ale noii situații, făcute prin prisma sarcinilor profesionale imediate, precum și unele opinii și sarcini de perspectivă apropiată, ce trebuie avute în vedere pînă la normalizarea deplină a situației. Le transcriem conștienți de răspunderile ce revin aparatului de securitate în aceste momente de grea cumpănă, de contribuția pe care acest aparat este chemat să și-o aducă în continuare în vasta

activitate de reconstrucție a țării, de ocrotire a unor valori inestimabile aflate în pericol, de apărare a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, greu încercat în acest trist început de primăvară românească.

În orele și zilele imediat următoare producerii seismului, cu consecințele lui distructive cunoscute, de mari proporții mai ales în București, întregul aparat al securității statului s-a aflat dintr-o dată într-o situație cu totul ieșită din comun. În aceste momente critice se puneau cu acuitate problema menținerii sub control a situației operative și cunoașterii în detaliu, poate mai mult ca oricând, a activității elementelor aflate în supraveghere sau urmărire informativă, în scopul prevenirii și contracarării eventualelor acțiuni dușmănoase, ce puteau fi puse la cale tocmai profitându-se de starea generală de panică și derută creată de seism. Totodată, în situația dată, când o parte dintre imobile, în care se aflau sediile unor organizații economice și sociale, fuseseră distruse total sau parțial, avariate grav ori pur și simplu părăsite (deși rămăseseră în bună stare), a apărut ca extrem de urgentă chestiunea recuperării din acestea a unor arhive valoroase, cu precădere a documentelor care constituiau secrete de stat. Dar rețeaua informativă — rezidenți, informatori, colaboratori, oameni ai muncii, pe sprijinul cărora se conta de obicei — această „structură de rezistență“ a aparatului de securitate, ca să utilizăm o expresie la ordinea zilei, părea, cel puțin în primele momente după cutremur, imposibil de abordat.

Și totuși, situația concretă nu era într-atât de complicată pe cât o indicau aparențele. Este neîndoielnic meritul cadrelor noastre de securitate, din toate compartimentele de muncă, al comuniștilor lucrători operativi și al șefilor acestora, că au înțeles și au știut ca în momentele extrem de grele prin care trecea țara să adopte măsuri adecvate, care au permis restabilirea într-un timp relativ scurt a legăturilor cu rețeaua informativă, stăpânirea situației operative și controlul asupra elementelor aflate în supraveghere sau urmărire informativă încă din primele momente ale dezastrului. În acest sens, în primele zile după cutremur, ofițerii de securitate au trecut direct (sub acoperiri plauzibile, ca muncitori, intelectuali sau pur și simplu ca militari) la executarea sarcinilor de securitate ce le reveneau și erau impuse de noua situație în obiectivele și problemele specifice, la liniștirea unor indivizi cuprinși de panică, la combaterea unor zvonuri etc.

Un capitol aparte în realizarea sarcinilor celor mai acute ale securității statului în aceste din urmă zile l-a ocupat cooperarea cu celelalte organe și formațiuni ale ministerului, în special cu miliția și pompierii, precum și cu conducerea unor unități economice și social-politice. Concretizată în acțiuni comune, vizând deopotrivă salvarea unor persoane și bunuri, cât și ocrotirea unor valori și combaterea cu hotărîre, așa cum o cereau înaltele comandamente ale momentului, a oricăror tentative de încălcare a legalității, a spiritului de cinste, dreptate și echitate, cooperarea s-a înscris de data aceasta sub semnul celei mai umane solidarități, ca o experiență pozitivă inedită ce va trebui continuată și valorificată, spre folosul tuturor, și în condiții de muncă normale.

Vom încheia această succintă prezentare sintetică a ceea ce s-a constituit ca trăsături generice pentru întregul nostru aparat cu remarcă șefului unui compartiment de securitate, în încheierea convorbirii pe care am purtat-o împreună: „Evenimentele care au succedat seismului de la 4 martie și modul în care ofițerii din aparatul de securitate au acționat în funcție de aceste evenimente se constituie ca un veritabil test al capacității lor organizatorice, al devotamentului și spiritului lor de dăruire, în cadrul căruia merită cu prisosință punctajul maxim“.

În contextul general al problematicii specifice de securitate în perioada de referință, sectorul informații interne se înscrie cu particularitățile sale, în primul rînd, prin aceea că avînd în atenție persoane aparținînd diverselor categorii sociale era posibil ca în situația excepțională provocată de seism, unele dintre acestea să devină active și să treacă la acțiuni potrivnice dintre cele mai neașteptate. Este ceea ce ne-a confirmat și tovarășul general-maior DUMITRU BORȘAN — care ne-a relatat că pentru sectorul de informații interne perioada imediat următoare datei de 4 martie a însemnat orientarea activității preventive cu precădere spre anumite elemente ostile, mai ales din cele ce compun sectele religioase ilegale, care au început să colporteze zvonuri alarmiste, să treacă la variate manifestări de propagandă mistică, avînd pe alocuri un caracter fățiș potrivit la adresa comuniștilor și a orînduirii de stat. Confirmînd aceste aprecieri, tovarășul colonel GHEORGHE RĂDUCĂ ne spunea că pe raza Capitalei s-a semnalat activitatea unor sectanți, care, între altele, transcriu pasaje din Biblie și din Apocalips și le introduc în cutiile de scrisori de la intrarea imobilelor, organizează „chete“ pentru susținerea sectei, țin adunări clandestine și își caută cu insistență noi adepți în rîndul unor oameni naivi. Pe scurt, rezultă nu numai o intensificare a activității acestor secte, ci e vorba de mai mult, anume de o schimbare tactică a direcțiilor de acțiune, între altele și pe suportul înconsistenței unor explicații în legătură cu ultimul cutremur, ca fenomen natural care, deocamdată, nu poate fi nici prevăzut, nici prevenit, de unde (după ei!) „dovada certă“ a existenței unei forțe supranaturale, care ar dispune arbitrar de destinul oamenilor!

Unele probleme, după cum ne-au informat aceiași factori de răspundere, au apărut și în rîndul unor tineri unde, la început, au „prins“ zvonurile despre apropiata repetare a seismului la aceeași intensitate (știre difuzată prin „grija“ postului de radio „Europa liberă“ și a altor mijloace de presă occidentale, preluată, ca atare, de diverse persoane și avînd ca urmare imediată exodul unor studenți străini care studiază în România). Față de aceste manifestări s-a acționat și se acționează în continuare cu hotărîre, aplicîndu-se, de la caz la caz, măsurile adecvate.

Sarcinile imediate ale cadrelor care lucrează în domeniul informațiilor interne sînt legate nemijlocit de realizarea prin toate mijloacele a controlului activității unor elemente din obiective și contracararea oricăror acțiuni de natură să afecteze măsurile de refacere etc. De asemenea, se impune să se acționeze rapid și eficient pentru punerea în siguranță a unor documente secrete și ocrotirea unor valori aparținînd pa-

trimoniului cultural național, precum și pentru identificarea celor dispărute, prin acțiuni conjugate de cooperare cu miliția și cu alte organe și organizații de stat și obștești, interesate în această acțiune.

„Pe scurt, aș vrea să-mi exprim de la început mulțumirea pentru înalta responsabilitate profesională și cetățenească cu care ofițerii de contrainformații în sectoarele economice au înțeles să răspundă la acțiunea de înlăturare a urmărilor catastrofei din 4 martie” — ne spunea tovarășul general-maior EMIL MACRI. „Prezentându-se la unitate într-un timp, aș spune, record, cu toate că unii dintre ei aveau locuințele avariate sau diverse alte necazuri familiale, toți cei care aveau în răspundere obiective economice au plecat chiar în noaptea dezastrului spre ele și au rămas acolo zile și nopți, contribuind, mai ales prin intermediul rețelei informative, la prevenirea unor noi pagube, care s-ar fi putut produce fie cu intenție, fie din grabă sau neglijență”. Aflăm astfel că un asemenea caz, din multele probabile, s-a petrecut la Combinatul petrochimic din Pitești, unde la stația de piroliză I, în urma unor remedieri pripite, apăruse o stare evidentă de pericol (explozie), care a fost sesizată prin rețea și semnalată de ofițer conducerii combinatului cu puțin timp înainte ca instalația respectivă să fie repusă în funcțiune. Un exemplu similar ne-a fost furnizat de tovarășul colonel CONSTANTIN OLARU și se referă la Intreprinderea de mașini grele București (I.M.G.B.). Aici reparațiile făcute la un pod rulant de mare capacitate erau incomplete, astfel încât se puneau în pericol viețile unor oameni și integritatea unor mașini și instalații de mare valoare. Adăugăm că obiectivele chimiei, ca cele mai vulnerabile în asemenea împrejurări, au stat de la început în atenția organelor specializate ale securității, iar faptul că, cu toată intensitatea neobișnuită a seismului, cu toate deteriorările produse, în aceste obiective nu s-a semnalat nici un eveniment (explozie, incendiu) de proporții se datorează într-o măsură oarecare și intervenției prompte a securității, faptului că, așa cum s-a arătat, în aceste obiective s-a aflat tot timpul, zi și noapte, cel puțin un ofițer de securitate.

Rețeaua informativă din obiectivele economice și legătura cu ea n-a pus probleme deosebite, aceasta și datorită conștiinței muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din obiectivele economice, care, din proprie inițiativă, s-au prezentat imediat la locurile lor de muncă (s-a făcut, între altele, remarcă semnificativă că în aceste zile numărul absențelor nemotivate a scăzut mult, sub nivelul mediei obișnuite!). Se cuvine de făcut aici precizarea, asupra căreia au insistat deopotrivă tovarășii colonel GHEORGHE RĂDUCA și colonel CONSTANTIN OLARU, că în București, încă din primele ore după seism, s-a intervenit rapid pentru asigurarea depozitelor de arme, muniții și explozivi și a celor de carburanți și lubrifianți, a căror vulnerabilitate nu mai trebuie demonstrată.

Ca pretutindeni, și în unitățile economice (e vorba mai ales despre cele mai grav lovite de cutremur) recuperarea integrală a arhivelor, în

primul rînd a documentelor, planșelor etc. cu caracter secret a fost, de asemenea, în preocuparea cadrelor noastre, care au asigurat punerea acestora în deplină siguranță.

Dintre sarcinile imediate ale ofițerilor din compartimentul de contrainformații în sectoarele economice, așa cum ne-au fost redade de tovarășul general-maior EMIL MACRI, am reținut: asigurarea în mod special a obiectivelor economice din punctul de vedere al muncii de securitate, în primul rînd, prin prezența neîntreruptă, în aceste obiective, a ofițerilor de securitate pînă la completa repunere în stare de funcționare a tuturor instalațiilor și agregatelor. În acest scop, se va acționa pentru întărirea rețelei informative și instruirea temeinică a acesteia, pentru prevenirea oricăror acțiuni care, într-un fel sau altul, ar impieta asupra funcționării tuturor mașinilor și instalațiilor la parametrii normali. Se va intensifica cooperarea cu celelalte organe ale ministerului (atît cu diversele compartimente ale securității, cît și cu miliția și pompierii militari). O sarcină importantă revine, de asemenea, cadrelor de contrainformații în sectoarele economice din aparatul central, care sînt chemate să-și aducă contribuția la acțiunea de stabilire a cauzelor care au făcut posibilă prăbușirea în timpul seismului a unor imobile noi, construite cu numai cîțiva ani în urmă, pentru tragerea la răspundere a vinovaților.

Problematica impusă de seismul din 4 martie compartimentului de contraspionaj s-a axat în esența ei — după cum ne explică tovarășul general-maior GHEORGHE MOGA — pe trei direcții principale și anume: a) stăpînirea și menținerea sub un control permanent a situației operative; b) cunoașterea exactă a situației obiectivelor de care răspundem; c) cunoașterea în detaliu și în orice moment a activității cetățenilor străini care au venit în țară în perioada imediat următoare seismului (ziariști, oameni de știință, oameni de afaceri) și influențarea acestora în sensul de a cunoaște și interpreta corect situația de fapt din România.

Unele dificultăți s-au întîmpinat cu cîteva ambasade și reprezentanțe străine, în special cele ale căror imobile au suferit serioase avarii. Acestora trebuia să li se asigure securitatea, dar în același timp cadrele noastre aveau obligația să țină sub supraveghere activitatea personalului, deoarece, la scurt timp după producerea seismului, majoritatea diplomaților au plecat prin București și în țară, încercînd să evalueze pagubele, să sondeze starea de spirit a populației și să culeagă și alte informații. Cu acest prilej, a apărut pentru noi și pericolul desconspirării unor mijloace speciale cît și ieșirea unor elemente de sub control. De altfel, trebuie menționat că Ambasada americană s-a grăbit să organi-

zeze la scurt timp după cutremur o conferință de presă (din dispoziția Departamentului de stat al S.U.A.), în cadrul căreia, chipurile, „din rațiuni umanitare“, a difuzat concluziile unor oameni de știință americani cu privire la iminența unui nou seism, aproximativ de aceeași intensitate, pe teritoriul României. Respectivul concluzii, preluate și de postul de radio „Europa liberă“, au făcut obiectul unei fițuici care a fost difuzată în public, cu scopul vădit de a semăna panică și neîncredere în rîndul populației.

Și controlul celorlalte categorii de străini a fost destul de dificil (este vorba despre străinii sosiți ad-hoc, după cutremur) avînd în vedere că (ziariștii mai ales!) se băgau peste tot, și nu toți veniseră în țara noastră (nici măcar în asemenea momente grele!) cu cele mai curate intenții.

Faptul că nu s-au produs desconfirări, că s-a reușit să se țină sub control situația operativă și elementele aflate în supraveghere sau urmărirea informativă, să contribuim la influențarea străinilor spre aspectele majore (și reale!) ale realităților românești (de data aceasta comentariile la adresa țării noastre și a conducătorilor ei au fost favorabile, chiar frecvent elogioase), că toate documentele secrete au fost recuperate, cu participarea directă a ofițerilor noștri, se datorește neîndoielnic și mobilității aparatului de securitate, care chiar în noaptea seismului a reușit să contacteze a mare parte a rețelei informative, să cunoască situația de fapt și să acționeze în consecință.

În săptămînile și lunile care urmează, în atenția aparatului de contraspionaj am reținut că stau în continuare sarcini privind completarea, consolidarea și dezvoltarea rețelei informative (în condițiile în care mijloacele și instrumentele de lucru au avut de suferit), asigurarea conspirativității acțiunilor și a mijloacelor speciale, cunoașterea activității elementelor aflate în supraveghere sau urmărirea informativă, prevenirea scurgerii de informații secrete și în acest cadru asigurarea secretului și apărarea documentelor cu caracter secret, printr-o largă acțiune de inventariere a acestor documente aflate în imobile total sau parțial afectate de seism, organizarea, păstrarea și manipularea (transportul) acestora în condițiile prevăzute de lege.

Acestea au fost, după opiniile celor cărora ne-am adresat, principalele coordonate pe care s-au înscris în ultimele săptămîni, și se vor înscrie în următoarele, sarcinile principalelor compartimente de muncă în împrejurările provocate de seism, pentru grabnica revenire la normal în obiectivele și problemele ce interesează în mod direct aparatul de securitate.

colonel Ion VLAICU

STRICT
SECRET

Securitatea

Exemplar nr. 618

1977

Cuprins

SINTEZE, OPINII, DEZBATERI

Apărarea secretului
de stat

INFORMAȚII INTERNE

CONTRAINFORMAȚII ÎN SECTOARELE ECONOMICE

CONTRASPIONAJ

Terorismul
internațional

CONTRAINFORMAȚII MILITARE

Curier juridic

Vă recomandăm
să citiți

In lumina ordinelor și orientărilor Comandantului nostru suprem — să acționăm cu fermitate, cu înaltă răspundere și exigență pentru continua ridicare a eficienței muncii de securitate	9
Aplicațiile de specialitate — general-maior dr. Paul MARINESCU	15
Mai multă operativitate, exactitate și concizie în activitatea de raportare a evenimentelor — locotenent-colonel Horia BRESTOIU	24
Preocupări pentru întărirea vigilenței, conspirativității și compartimentării în munca de securitate — colonel Alekse OLTEANU (I. J. Teleorman); locotenent-colonel Ion BĂLAN (I. J. Brăila)	27
Acțiuni ferme pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea infracțiunilor comise în rîndul tinerilor — locotenent-major Gheorghe STER	35
Prevenirea evenimentelor negative în obiectivele economice — preocupare de bază — colonel Victor NICULICIOIU (I. J. Brașov); colonel Ioan LAZĂR (I. J. Bacău)	38
Să prevenim stările de pericol în transporturile feroviare — maior Traian ULARU	46
Prețul trădării — colonel Constantin OLARU	52
Echipa de șoc a Mossad-ului — căpitan Sorin BOLDEA, locotenent Florin FAGĂRAȘEANU	60
Metode și procedee folosite de serviciile de spionaj pentru atragerea la acțiuni ostile a unor cadre militare sau a membrilor lor de familie — colonel Nicolae UNGUREANU	68
Considerații privind metodică cercetării infracțiunii de divulgare a secretului economic — locotenent-colonel Constantin TEODOSIU	72
Psihologia comportamentului deviant	79

În lumina ordinelor și orientărilor Comandantului nostru suprem — să acționăm cu fermitate, cu înaltă răspundere și exigență pentru continua ridicare a eficienței muncii de securitate

Prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, magistrala cuvântare rostită cu acest prilej, constituie un eveniment deosebit în viața și activitatea instituției noastre, semnificând încă o dată atenția și grija permanentă cu care conducerea de partid și de stat ne înconjoară, însemnătatea pe care o acordă perfecționării muncii noastre, ridicării ei la nivelul cerințelor și exigențelor actuale. Aprecierile făcute în adunare, orientările de o inestimabilă valoare teoretică și practică, misiunile și sarcinile de mare răspundere pe care Comandantul suprem ni le-a încredințat și-au pus puternic amprenta pe întreaga noastră activitate. Desfășurate în acest spirit viu, creator, în strinsă concordanță cu înaltele comandamente formulate cu clarviziune și precizie științifică de către secretarul general al partidului, bilanțurile care au avut loc în unitățile centrale și teritoriale de securitate, precum și toate celelalte activități întreprinse au evidențiat prețioase concluzii și învățăminte, atât în legătură cu ceea ce a fost pozitiv și trebuie consolidat și extins în munca acestora, cât și în legătură cu neajunsurile ce s-au mai manifestat, cu cauzele și condițiile care le-au favorizat.

Valorificând cu grijă și discernământ experiența pozitivă acumulată, gândind și acționând în spiritul documentelor Congresului al XI-lea al partidului, al orientărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, al obligațiilor ce decurg pentru activitatea noastră din Constituție și din legile țării, unitățile centrale și teritoriale de securitate au datoria să întreprindă măsuri și acțiuni ferme, menite să ducă la lichidarea lipsurilor semnalate și la ridicarea întregii lor activități la nivelul rolului ce le revine ca organe speciale ale partidului și statului, chemate să apere cu vigilență și intransigență comunistă cuceririle revoluționare ale oa-

menilor muncii, valorile fundamentale ale societății noastre socialiste.

Împreună cu celelalte organe ale statului și în strinsă colaborare cu factorii care au atribuții pe linia întăririi legalității socialiste, organele de securitate trebuie să-și sporească contribuția la cunoașterea, aplicarea și respectarea legilor de către toți cetățenii, în așa fel ca fiecare om al muncii, fără nici o deosebire, să se bucure din plin de cuceririle și roadele socialismului, de libertățile democratice ale societății noastre.

Comandanții de unități, cadrele cu funcții de conducere sînt chemate să vegheze permanent ca efectivele din subordine să-și așeze întreaga activitate pe temeiul legii, să acționeze cu fermitate, în spiritul și litera legii, împotriva tuturor celor care încalcă ori se abat de la prevederile actelor normative în vigoare și care, într-o formă sau alta, aduc pagube proprietății socialiste, dăunează intereselor statului și celor ale societății. Nu vor fi admise nimănui nici un fel de abuzuri și exagerări, legalitatea socialistă trebuind să acționeze în dublu sens și într-o deplină unitate — atît pentru a nu lăsa pe nimeni nepedepsit atunci cînd se abate de la normele legale, cît și pentru a nu admite ca persoanele nevinovate să sufere rigorile legii.

Cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid, comandanții și șefii își vor intensifica preocupările pentru ridicarea nivelului pregătirii juridice a subordonaților, vor căuta noi forme și metode adecvate care să asigure cunoașterea temeinică și aplicarea neabătută în practică, de către fiecare ofițer și subofițer, a legilor, a ordinelor și indicațiilor Comandantului suprem. Cadrele de securitate, ca dealtfel întregul personal al ministerului nostru, trebuie educate permanent în spiritul cultului față de lege, studiul neîntrerupt, însușirea aprofundată a legislației și traducerea în viață a acesteia trebuind să devină tot mai mult o trăsătură definitorie a întregii lor comportări și activități, un factor călăuzitor al tuturor acțiunilor pe care le desfășoară.

Unitățile vor analiza cu deosebită atenție organizarea și actualul stadiu al activității din domeniul cercetării infracțiunilor, iar pe baza concluziilor desprinse, se vor lua măsuri energice pentru respectarea cu strictete a garanțiilor procesuale ale părților și persoanelor implicate în procesul penal. Cu aceeași grijă și înalt discernămint va trebui privită și problema aplicării dispozițiilor legale referitoare la privarea de libertate a persoanelor pe timpul cercetării penale, avînd în vedere ca această măsură să fie aplicată numai în cazurile temeinic justificate.

Comandanții de unități și cadrele de securitate cu funcții de conducere vor acționa cu energie și perseverență în vederea aplicării întocmai a Programului de măsuri adoptat de Consiliul de conducere al ministerului pentru îndeplinirea sarcinilor rezultate din Hotărîrea Comi-

tetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la organizarea cunoașterii, aplicării și controlul înlăptuirii hotărîrilor de partid și legilor țării.

În virtutea atribuțiilor care le revin în activitatea de asigurare a legalității socialiste, de combatere a manifestărilor negative care aduc atingere intereselor statului, organele de securitate trebuie să se bizuie pe masele populare și să apeleze permanent la acestea. După cum a subliniat Comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tot ceea ce se întimplă într-o întreprindere sau instituție, într-o localitate sau într-un cartier, interesează în cel mai înalt grad pe fiecare cetățean, pentru că toate abaterile de la lege, toate infracțiunile lezează interesele tuturor oamenilor muncii. Iată de ce, activitatea organelor de securitate, ca organe de partid și de stat, trebuie să se desfășoare tot mai mult în strinsă legătură cu masele populare, trebuie să antreneze într-o tot mai mare măsură sprijinul direct și nemijlocit al acestora, opinia lor intransigentă de condamnare și respingere a faptelor antisociale. În acest sens, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid, comandanții și șefii, toate cadrele aparatului de securitate își vor perfecționa formele și metodele de muncă în vederea folosirii concrete a sprijinului cetățenilor, a ajutorului prețios pe care îl pot da comitetele oamenilor muncii din unitățile socialiste, echipele de control al oamenilor muncii, personalul din paza întreprinderilor și instituțiilor, precum și organizațiile de masă și obștești.

Adîncind și diversificînd colaborarea lor cu procuratura și justiția, cu conducerile întreprinderilor și instituțiilor și cu alți factori educaționali competenți, organele de securitate vor acorda mai multă atenție activității de educare juridică și contrainformativă a populației, în scopul ridicării spiritului ei de vigilență față de acțiunile dușmănoase, îndreptate împotriva orînduirii noastre socialiste, a intereselor poporului. Participarea activă la adunările oamenilor muncii, la adunările cetățenești pe cartiere, comune și sate, în vederea dezbaterii publice a manifestărilor antisociale, a prezentării unor cazuri semnificative de infracțiuni, care dăunează sau pot dăuna securității statului, constituie o obligație permanentă a tuturor cadrelor de securitate, care trebuie să pregătească cu atenție și înaltă răspundere fiecare întîlnire cu populația, fiecare acțiune de popularizare a legislației.

În lumina ordinelor și orientărilor Comandantului suprem, întreaga activitate a organelor de securitate va fi orientată cu fermitate în direcția prevenirii infracțiunilor, a manifestărilor antisociale, pentru asigurarea muncii pașnice a poporului nostru, care își consacră talentul și energia făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Comandanții și șefii vor veghea cu toată atenția ca subordonații lor să-și însușească cerințele muncii de prevenire, să înțeleagă în întreaga profunzime și complexitate acest principiu, acest concept care stă la baza

activității noastre și să militeze cu hotărâre pentru înlăturarea sa practică. Totodată, ei trebuie să stabilească măsuri concrete de prevenire, în raport cu specificul fiecărei linii sau probleme de muncă, a fiecărui obiectiv, sector de responsabilitate și caz, sesizând la timp sau chiar anticipând condițiile și cauzele care pot genera fenomene negative. Numai astfel vor fi în măsură să prevadă evoluțiile nefavorabile și să intervină operativ și oportun înaintea producerii acestora, cu toate consecințele ce ar decurge de aici.

Valorificând la un nivel superior experiența dobândită pînă acum în organizarea și desfășurarea măsurilor preventive, ținînd seama de neajunsurile care s-au manifestat în acest domeniu, este necesar să fie elaborate și aplicate metodologii de prevenire, corespunzătoare condițiilor fiecărei linii de muncă, scopurilor urmărite, forțelor și mijloacelor angrenate în această activitate. Va exista astfel posibilitatea de a înlătura unele tendințe de campanie în munca de prevenire, manifestările de simplism și formalism care s-au mai făcut simțite în concepția unor cadre. De asemenea, se vor crea condiții mai corespunzătoare de a orienta activitatea preventivă spre problemele de bază cu care se confruntă în etapa actuală organele de securitate.

O atenție deosebită se va acorda și în viitor prevenirii acțiunilor ostile, deosebit de subtile și periculoase, puse la cale împotriva țării noastre de către serviciile de spionaj, elementele dușmănoase din emigratie sau grupurile teroriste din străinătate. De asemenea, este necesar să fie în permanență supravegheată, cunoscută și contracarată prin măsuri preventive eficiente activitatea desfășurată de elementele din interior, potrivnice orinduirii noastre socialiste. Cu cît se va reuși să se prevină ca unii cetățeni ai țării, cu o conștiință mai înapoiată, să fie angrenați în asemenea acțiuni, cu atît va fi apreciată mai pozitiv activitatea organelor de securitate, iar eforturile lor se vor bucura de stima și prețuirea oamenilor muncii.

Organele de securitate vor acționa și pe mai departe, cu toată energia și răspunderea, pentru apărarea secretului de stat, pentru prevenirea scurgerii de informații, date și documente secrete de stat în cadrul relațiilor cu firme, organizații economice, științifice și culturale străine, ori cu cetățeni străini. Se vor avea în vedere apărarea rezultatelor cercetării științifice și tehnice românești, a specialiștilor noștri, prevenind cu ajutorul metodelor și mijloacelor specifice muncii de securitate încercările de racolare a acestora.

În scopul creșterii eficienței muncii preventive, comandanții și șefii vor reanaliza, sub toate aspectele multiple pe care le prezintă, situația operativă și starea infrațională din obiectivele economice din cadrul teritoriului lor de competență, sintetizînd principalele probleme

care se desprind cu privire la potențialul informativ existent, asigurarea măsurilor de securitate și pază, a celor de prevenire a incendiilor, exploziilor, avariilor și accidentelor. În raport de acestea, pe baza concluziilor și învățămintelor care se impun, se vor lua măsuri ca fiecare cadru cu răspunderi în activitatea economică să adincească și să lărgească activitatea de cunoaștere a obiectivelor încredințate, să-și însușească temeinic problemele esențiale legate de procesul tehnologic și de fabricație, pentru a putea acționa operativ și eficient în sectoarele încredințate, în scopul depistării și înlăturării cauzelor și împrejurărilor generatoare de evenimente negative. Paralel, va trebui intensificată preocuparea pentru lărgirea și îmbunătățirea calității rețelei informative, în așa fel încît nici un sector important de producție să nu rămînă descoperit. Instruirea, îndrumarea ei atentă spre problemele prevenirii, exploatarea sistematică și deplină a informațiilor pe care le furnizează vor determina, fără îndoială, creșterea substanțială a contribuției rețelei la îndeplinirea calitativă a sarcinilor ce revin organelor de securitate.

Este necesar, de asemenea, să îmbunătățim cooperarea organelor de securitate cu celelalte unități ale ministerului, precum și cu organele și organizațiile ce execută atribuții de control și îndrumare. Prin coordonarea eforturilor, prin organizarea periodică a unor activități bine pregătite, cu sprijinul nemijlocit al organelor și organizațiilor de partid, al maselor de angajați, vor putea fi prevenite evenimentele negative de orice fel, care în trecut au provocat însemnate daune economiei naționale.

Mai multă răspundere și preocupare trebuie să dovedească organele de securitate și față de ocrotirea și reîntregirea patrimoniului cultural național. Prin forțele și mijloacele pe care le au la dispoziție, ele au datoria să contribuie mai mult ca pînă acum ca obiectele și documentele de mare valoare artistică și istorică să intre în posesia proprietarului lor firesc — poporul român —, să nu fie distruse sau înstrăinate.

Pentru a-și putea duce la îndeplinire cu răspundere și conștiințiozitate sarcinile și misiunile încredințate de conducerea de partid și de stat, este necesar ca unitățile centrale și teritoriale de securitate să-și integreze organic întreaga activitate în realitățile actualei etape de dezvoltare pe care o străbate țara noastră, să țină seama de prefacerile profunde care au avut și au loc în societatea noastră. Orice tendință de imobilism, de ignorare a realității, condamnă munca de securitate la erori, la închistare și formalism, materializate, în ultimă instanță, în lipsa ei de eficiență.

Lucrătorii de securitate și cu atît mai mult cei cu atribuții de conducere nu trebuie să uite că ne aflăm într-un asemenea stadiu al dezvoltării societății noastre, în care, așa cum arăta tovarășul Nicolae

Ceaușescu la recenta adunare a activului de partid și a cadrelor de conducere din minister, calitatea întregii activități, buna organizare și conducere a tuturor compartimentelor, munca organizatorică concretă, dinamică și riguros științifică, constituie factorul hotărâtor al îndeplinirii la un nivel calitativ superior a atribuțiilor ce ne revin. În acest sens, este de datoria fiecărui comandant și șef, a fiecărui cadru din aparatul de securitate să depună eforturi susținute, să dea dovadă de inițiativă și spirit novator pentru a-și aduce contribuția la îmbunătățirea continuă a concepției de lucru, a nivelului științific și tehnic al activității, la perfecționarea metodelor și mijloacelor de muncă și adaptarea acestora la noile condiții social-economice, la problematica complexă și multilaterală pe care o au de soluționat organele de securitate.

Pe lângă științificizarea întregii activități, este necesar ca fiecare comandant și șef să-și perfecționeze propriul stil de conducere, să-și îndrepte atenția spre laturile organizatorice ale muncii, spre îndrumarea, sprijinirea și controlul permanent al subordonaților, folosind rațional, la întreaga lor capacitate, forțele și mijloacele de care dispun. Este necesar să se organizeze o activitate mai susținută pentru pregătirea politico-ideologică și profesională a cadrelor și educarea lor în conformitate cu hotărârile Congresului al XI-lea al partidului și ale Congresului educației politice și al culturii socialiste. În spiritul acestor documente, pe baza obiectivelor și sarcinilor cuprinse în programul de pregătire profesional-științifică a cadrelor, care va fi elaborat și supus aprobării Secretariatului Comitetului Central al P.C.R., comandanții și șefii sint datori să ia măsuri pentru creșterea competenței profesionale a subordonaților, să acționeze cu toată hotărârea pentru lărgirea orizontului lor științific, intrucit, mai mult ca oricând, munca de securitate necesită pricepere, intuiție, inițiativă și îndrăzneală, precum și un înalt discernămint politic și juridic. Trebuie să crească, de asemenea, nivelul științific și tehnic al activității de centralizare, prelucrare, analiză și sinteză a datelor și informațiilor, în așa fel încit să existe permanent la dispoziție concluzii certe cu privire la anumite fenomene, la tendințele lor de evoluție sau involuție, pentru ca, în raport de acestea, să poată fi luate măsurile care se impun.

Manifestind în întreaga lor activitate o înaltă principialitate partinică, competență profesională, spirit de vigilență, spiritul umanismului revoluționar — care înseamnă apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței și libertății statului nostru —, cadrele de securitate vor sluji cu devotament și neslăbită răspundere interesele țării, ale societății. Acționând permanent în acest spirit, ele își vor face cu adevărat datoria de activiști de partid și de stat, cărora poporul muncitor le-a încredințat o înaltă și nobilă misiune.

În sprijinul cadrelor de conducere chemate să organizeze pregătirea profesională a subordonaților în spiritul recentelor indicații date pe această linie de tovarășul Nicolae Ceaușescu — secretarul general al Partidului Comunist Român — la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne (23 decembrie 1976).

APLICAȚIILE DE SPECIALITATE

— general-maior dr. Paul MARINESCU —

Conform ordinelor în vigoare, la nivelul inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne se organizează periodic aplicații de specialitate — una dintre formele cele mai eficiente de perfecționare a pregătirii aparatului de securitate — în cooperare cu celelalte unități ale ministerului de pe raza județului, în condițiile concrete ale muncii fiecărui organ și a coordonatelor reale ale misiunilor lor specifice. Prin complexitatea tematicii, a situațiilor și problemelor de învățat, aplicațiile contribuie nemijlocit la creșterea gradului de pregătire a cadrelor, a capacității lor de organizare și de concepție, a spiritului creator în inițierea și conducerea acțiunilor specifice ce le revin, la perfecționarea deprinderilor în pregătirea și ducerea acțiunilor informativ-operative și de luptă. Caracteristica principală a aplicațiilor cu tematică de securitate este aceea că ele se realizează pe fondul intensificării muncii informative, prin lucrarea unor teme ope-

rativă reale, existente pe raza județului, în contextul cărora soluțiile trebuie să ducă la rezolvarea calificată a unui număr însemnat de acțiuni și probleme, nu numai pe linie de securitate dar și pe linia celorlalte unități cu care se cooperează — miliție, trupe de securitate și de pompieri, penitenciare.

În cele ce urmează vom prezenta unele opinii referitoare la modul de pregătire și desfășurare a aplicațiilor de specialitate de către inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, în contextul prețioaselor indicații ale conducătorului partidului și statului la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere, din 23 decembrie 1976, privind necesitatea pregătirii științifice a cadrelor noastre și realizării acestei pregătiri în primul rînd în practica îndeplinirii misiunilor, precum și în spiritul prevederilor ordinelor și dispozițiilor conducerii Ministerului de Interne, regulamentelor de specialitate, al învățămîntelor și experienței acumulate în aplicațiile executate anterior.

De la bun început se cer înlăturate cu hotărâre concepțiile greșite, care se mai fac auzite prin unele unități, potrivit cărora aplicațiile organizate de inspectoratele județene țin, exclusiv, de domeniul pregătirii pur militare. În realitate, fiecare organ județean de securitate trebuie să conceapă aplicațiile, așa cum am mai spus, ca pe niște activități specifice organelor de securitate, în cadrul cărora să se îndeplinească cu bune rezultate anumite misiuni specifice concrete. Nu este vorba deci de aplicații cu caracter strict militar, ci de **specialitate**, cu care ocazie cadrele de securitate (și nu numai acestea) își perfecționează cunoștințele meseriei, aplicându-le în rezolvarea unor cazuri care există în realitate în județ la momentul dat. Exprimându-ne didactic, putem afirma că în conținutul acestor aplicații se disting, din punctul de vedere al organelor de securitate, două laturi: pe de o parte, latura **specifică**, dictată de sarcinile și misiunile concrete ce revin fiecărui organ și formațiuni din cadrul Ministerului de Interne, iar pe de alta, latura **real-concretă**, impusă de acțiunile de securitate existente sau luate în lucru cu acest prilej. În acest sens sînt, cred, edificatoare rezultatele obținute pe timpul desfășurării aplicațiilor de specialitate planificate și executate în anul 1976, de către unele inspectorate județene ale ministerului. De exemplu, organele de securitate din Inspectoratul județean Alba au contactat, cu acest prilej, câteva sute de informatori și colaboratori, prin care au obținut importante informații cu privire la străini și la persoanele lucrate prin dosare de urmărire informa-

tivă și au introdus în supraveghere informativă peste 80 persoane. La penitenciarul Aiud s-au descoperit deținuți care aveau intenție de evadare și s-au identificat persoanele civile cu care trebuiau să ia legătura. În cadrul unor verificări directe și controale în obiective economice și depozite de materiale ale unităților comerciale de pe raza județului Alba, formațiunile de miliție economică au descoperit mărfuri în stocuri supranormative, în valoare de circa trei milioane lei, mărfuri greu vandabile de peste cinci milioane lei și mărfuri depreciate de circa 400.000 lei. Pentru lichidarea acestor stări de lucruri au fost luate măsuri corespunzătoare.

Organele de miliție ale județului Mehedinți au depistat cu prilejul aplicației circa 50 elemente ce se ocupau cu comercializarea de mărfuri aduse de cetățeni străini. Totodată, cu ocazia unor razii în localitățile aglomerate, organele miliției, în cooperare cu militari din trupele de securitate au depistat un număr însemnat de persoane, care au încălcat unele prevederi ale Decretelor nr. 153/1970 și nr. 76/1975, ale Legilor nr. 3/1970 și nr. 5/1973, precum și ale H.C.M. nr. 722/1966, cărora li s-au aplicat sancțiuni contravenționale (la 95 persoane în județul Teleorman, la 100 în județul Satu-Mare, la 60 în județul Mehedinți etc.). În cadrul acestei acțiuni au fost identificate peste 150 persoane fără ocupație în județele Mehedinți, Alba, Teleorman, care au fost nominalizate pentru a fi luate în evidență de către oficiile forțelor de muncă. Organele de miliție din județul Covasna au descoperit nouă infracțiuni, printre care o pruncucidere, o

infracțiune flagrantă de furt de mașină, și 52 contravenții, pentru care s-au aplicat amenzi. De asemenea, au clarificat situația a circa 50 persoane contraveniente la Legea nr. 5/1973 și au confiscat unele bunuri materiale.

Desigur, pot fi date numeroase alte exemple pe linia rezultatelor obținute de unități în cadrul aplicațiilor de specialitate. Ne rezumăm la acestea, în ideea că ele sînt în măsură să convingă cadrele de securitate cu privire la concepția și conținutul nou pe care trebuie să-l aibă aplicațiile de specialitate.

I. Pregătirea aplicației de specialitate

La ordinul șefului inspectoratului se constituie un **colectiv pentru pregătirea și conducerea aplicației**, din care fac parte ofițeri cu experiență, de securitate și de miliție, din inspectorat și din unitățile Ministerului de Interne cu care se cooperează (trupe de securitate și de pompieri, penitenciare).

Conducerea aplicației de specialitate se realizează prin: **conducătorul aplicației**, care este șeful inspectoratului sau înlocuitorul său la comandă, **statul-major**, în structura prevăzută de Directiva de mobilizare, și **serviciul de arbitraj**.

Potrivit prevederilor regulamentare, **conducătorul aplicației** răspunde de calitatea pregătirii și desfășurării aplicației, de păstrarea secretului și respectarea principiului compartimentării muncii. **Conducătorului aplicației** îi revin următoarele atribuții:

— stabilește scopurile de învățămînt, ideile de bază ale concepției aplicației și principalele măsuri organizatorice;

— îndrumă activitatea de elaborare a documentelor de bază, le verifică pe măsura întocmirii lor și le prezintă conducerii ministerului pentru aprobare;

— constituie statul-major și pregătește personalul din conducerea aplicației;

— controlează nivelul de pregătire pentru aplicație a statului-major, a personalului cu diverse funcții, precum și gradul de asigurare materială;

— asigură desfășurarea acțiunilor informativ-operative și de luptă și urmărește îndeplinirea scopurilor de învățămînt propuse;

— ține bilanțul aplicației, desprinzînd concluziile și învățămintele necesare și ia măsuri pentru generalizarea experienței pozitive și remediarea eventualelor neajunsuri constatate.

Statului-major al aplicației îi revin următoarele atribuții:

— cunoașterea, în permanență, a activităților și situațiilor organelor participante și prezentarea de propuneri conducătorului aplicației, referitoare la desfășurarea acțiunilor informativ-operative și de luptă;

— transmiterea, la timp, a ordinelor și dispozițiilor conducătorului aplicației, privind acțiunile ce trebuie întreprinse și verificarea principalelor activități în teren;

— analizarea rapoartelor trimise de participanți și prezentarea de sinteze conducătorului aplicației;

— menținerea unei permanente cooperări cu toate unitățile Ministerului de Interne de pe teritoriul ju-

dețului, în scopul rezolvării în comun și cu operativitate a cazurilor, situațiilor, problemelor ivite pe timpul aplicației;

— în colaborare cu serviciul de arbitraj, participă la pregătirea bilanțului.

În cadrul serviciului de arbitraj se numesc ofițeri pe lângă organul de securitate și miliție județean, municipal și orășenesc, precum și la celelalte unități ale Ministerului de Interne angrenate în aplicație. Prin serviciul de arbitraj, conducătorul aplicației verifică acțiunile executanților și modul de desfășurare a întregii acțiuni, în vederea îndeplinirii scopurilor de învățămînt propuse.

Se va avea în vedere ca arbitrii să aibă competență profesională, pentru a crea situațiile din dinamica aplicației în condițiile cele mai complexe, a urmări desfășurarea acestora, a interveni calificat atunci cînd activitățile nu se execută corect și a sesiza principalele concluzii și învățăminte ce se desprind din activitatea celor arbitrați.

În cadrul pregătirii aplicației, lucrul cel mai important îl constituie activitatea de întocmire a documentelor acesteia. De modul cum este concepută aplicația, de calitatea și conținutul ei depinde, în ultimă instanță, îndeplinirea scopurilor propuse.

În principiu, pentru o aplicație de specialitate se întocmesc următoarele documente: concepția aplicației; planul de desfășurare a aplicației; planul organizării și instruirii serviciului de arbitraj (conспект în caiet); harta cu desfășurarea acțiunilor informativ-operative și de luptă.

1. Concepția aplicației.

Se elaborează, de regulă, sub formă de text, pe baza temei aplicației. Conține cadrul general al aplicației și trebuie să oglindească, în mod sintetic, elementele organizatorice de bază, acțiunile operative și de luptă ce vor fi desfășurate de către inspectorat de la începutul și pînă la terminarea aplicației, atît independent, cît și în cooperare cu celelalte unități ale Ministerului de Interne din județ.

Toate elementele organizatorice de bază ale aplicației trebuie stabilite într-o strînsă conexiune între scopuri, probleme de învățat, situații operative etc., urmărindu-se, de la o aplicație la alta, creșterea gradului de complexitate a problematicii și a dinamicii de desfășurare, pentru rezolvarea acțiunilor concrete de muncă ale inspectoratului și forțelor participante. Acest lucru se poate realiza atît prin numărul și varietatea problemelor ce se urmăresc a fi rezolvate, cît și prin situarea aplicației într-un cadru operativ, care să asigure dinamica executării ei. În acest sens, aplicația poate fi concepută a se desfășura în condiții normale, în situația decretării stării de necesitate, la mobilizare sau pe timpul ducerii războiului întregului popor. Concepția aplicației trebuie axată pe intensificarea rezolvării problemelor de muncă specifice inspectoratelor, pe un număr sporit de cazuri din activitatea curentă a acestora, verificarea potențialului informativ al organelor de securitate și miliție, eficiența mijloacelor și materialelor de muncă folosite de acestea. În cadrul aplicațiilor se va verifica realismul unor planuri operative, de acțiune și de cooperare între

organele inspectoratului, între acestea și celelalte unități ale Ministerului Apărării Naționale și gărzile patriotice de pe raza județului.

Concepția aplicației are, în principiu, următoarea structură:

a) **Tema (titlul)**, care este stabilită, fie de eșaloanele superioare, fie de șeful inspectoratului. (De exemplu: Desfășurarea acțiunilor efectivelor inspectoratului, în cooperare cu unitățile trupelor de securitate, de pompieri, ale Ministerului Apărării Naționale și gărzile patriotice de pe raza județului, pe timpul stării de necesitate, pentru lichidarea inamicului de cercetare-diversiune și a elementelor dușmănoase din interior care desfășoară acțiuni ostile.) Pentru ușurința în lucru, pe timpul desfășurării, aplicația poate primi un nume convențional, de exemplu „Paring 77”.

b) **Scopul aplicației**, care poate fi: de învățare, antrenare sau verificare. (De exemplu: Antrenarea personalului inspectoratului la organizarea, conducerea, desfășurarea și executarea acțiunilor informativ-operative și de luptă, în cooperare cu trupele de securitate și de pompieri, gărzi patriotice și subunități de grăniceri de pe raza județului X, în situații deosebite.)

c) **Participanții**: efectivele inspectoratului, grupul județean de pompieri, o companie de securitate, ofițerii și subofițerii de la penitenciar, subunitățile de grăniceri în raza cărora se desfășoară acțiuni de luptă, gărzile patriotice din localitățile în care se desfășoară acțiuni de luptă.

d) **Probleme de învățămînt**:

Pentru statul-major: organizarea și conducerea muncii informativ-

operative în situații deosebite pentru obținerea datelor din care să rezulte activitatea elementelor din situația informativă a organelor de securitate și miliție, în scopul prevenirii și lichidării acțiunilor dușmănoase ale acestora; prelucrarea și exploatarea operativă a informațiilor obținute, prezentarea propunerilor corespunzătoare pentru luarea hotărîrii de către șeful inspectoratului, informarea unităților și formațiunilor cu care se cooperează; organizarea și menținerea legăturii cu organele și formațiunile subordonate, precum și cu forțele cu care se cooperează.

Pentru organele de securitate: intensificarea muncii informativ-operative, a măsurilor de pază și securitate la obiectivele economice importante, pentru prevenirea și lichidarea acțiunilor ostile; organizarea și intensificarea activității de pregătire contrainformativă a populației, pentru a sesiza organele Ministerului de Interne despre orice manifestări cu caracter ostil în obiectivele economice.

Pentru organele de miliție: intensificarea muncii informativ-operative pentru apărarea proprietății socialiste și personale, împotriva acțiunilor elementelor infraționiste; întărirea măsurilor de menținere a ordinii publice și a pazei pe teritoriul județului; respectarea normelor de conviețuire socială și a restricțiilor impuse de evenimentele ivite; intensificarea măsurilor pentru asigurarea securității circulației pe drumurile publice; participarea la prevenirea, descoperirea și lichidarea acțiunilor dușmănoase, a difuzării de înscrisuri cu caracter dușmănos și a zvonurilor alarmiste; intensificarea acțiunilor pe teritoriul comunelor,

în scopul descoperirii elementelor infractoare; întărirea sistemelor de pază la obiective, zone împădurite și la culturile agricole.

Pentru pompieri: intensificarea activității de prevenire a incendiilor în obiectivele importante și vulnerabile la incendii din județ, pentru depistarea și înlăturarea cauzelor generatoare de incendii; antrenarea ofițerilor în organizarea, conducerea și desfășurarea acțiunilor de luptă, pentru lichidarea unor incendii izbucnite în obiectivele economice și aplicarea cu operativitate a planurilor întocmite în acest sens.

Pentru trupele de securitate: antrenarea efectivelor companiei de securitate, pentru efectuarea de razii în cooperare cu organele de miliție în localitățile aglomerate sau centre unde și-au făcut apariția elemente infractoare, precum și pentru întărirea pazei obiectivelor de importanță deosebită de pe raza județului; înlocuirea temporară a subofițerilor din paza deținuților în punctele de lucru și îndeplinirea de către militarii în termen a misiunilor subofițerilor.

Pentru penitenciare: intensificarea muncii informativ-operative și a măsurilor de pază, când se dețin date că au fost introduse în penitenciar unelte sau alte obiecte, în scopul organizării unei evadări.

Pentru arhive: intensificarea măsurilor pentru asigurarea securității arhivei în situații deosebite; măsuri

intensificate de descoperire a unor documente valoroase pentru istoria patriei sau cu conținut valoros din punct de vedere artistic.

Documentul inițial pentru punerea în situație a tuturor participanților la aplicația de specialitate, pe fiecare compartiment în parte, în problemele lui specifice (securitate, miliție, pompieri etc.), este **sinteza informativă**, care va cuprinde: **situația generală** referitoare la caracterul de ansamblu al acțiunilor îndeplinite înainte de aplicație, precum și la măsurile generale întreprinse de participanți pînă la data înminării sintezei informative; **situația specială**, conținând date cu privire la acțiunile ostile ce au avut loc în zona aplicației (județului respectiv), precum și acțiunile executate sau preconizate a se executa de efectivele inspectoratului, trupelor de securitate și de pompieri etc., pentru contracararea acțiunilor dușmănoase și neutralizarea acestora, prevenirea și descoperirea infracțiunilor. Tot aici se vor arăta forțele și mijloacele care se afectează sau sprijină acțiunile întreprinse de organele angrenate în aplicație. În finalul sintezei informative li se cere participanților să analizeze situația corespunzător specificului de muncă și sarcinilor compartimentului de activitate din care fac parte, să pregătească date, să facă propuneri sau să întocmească documentații necesare luării hotărârii ori rezolvării problemelor ce le re-

vin. Este foarte util ca prin conținutul sintezei informative să li se asigure executanților condiții în scopul păstrării secretului și respectării principiului compartimentării muncii, precum și pentru înțelegerea deplină a situației inițiale și începerea lucrului; **asigurarea tehnico-materială** a aplicației (cu specificarea materialelor necesare: de transmisiuni, pentru lucrul de stat-major, armament, mijloace auto, cazare, hrănirea efectivelor etc.).

Documentul se semnează de către șeful inspectoratului și împreună cu celelalte piese ale aplicației se înaintează la minister, pentru aprobare, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii aplicației de specialitate.

2. Planul de desfășurare a aplicației.

Este un document cu caracter organizatoric și trebuie să cuprindă ideile de bază pentru conducerea acesteia. În el se vor arăta acțiunile principale ce urmează a se desfășura în cadrul aplicației, începînd cu alarmarea inspectoratului și încheindu-se cu bilanțul. Planul de desfășurare va imprima aplicației o dinamică activă, intensă și complexă, prin situațiile (momentele) operative ce se creează pe suportul general al misiunilor și sarcinilor de serviciu specifice care revin inspectoratului și celorlaltor unități participante.

Planul de desfășurare va cuprinde, în principiu, următoarele rubrici:

timpul (pentru fiecare activitate se indică durata medie necesară rezolvării), situațiile (momentele) operative ce se creează (activități care se desfășoară), activitatea conducătorului aplicației, activitatea participanților pe organe, unități. Situațiile (momentele) operative trebuie să fie cât mai complexe și reale, să vizeze rezolvarea unor cazuri deosebite și probleme de muncă, aprofundarea unor cazuri sau aspecte ale muncii unităților și organelor Ministerului de Interne (sînt introduse, pentru rezolvare, de către conducătorul aplicației sau de arbitru, la datele stabilite prin plan).

Situațiile (momentele) operative trebuie să solicite din partea participanților capacitate organizatorică, suplețe în luarea măsurilor, gîndire creatoare.

3. Planul organizării și instruirii serviciului de arbitraj.

Se înscrie în agenda conducătorului aplicației și se referă la: însușirea scopurilor aplicației, a sintezei informative și a misiunilor ce urmează a le îndeplini organele (compartimentele) pe care le arbitrează; prevederi ale unor ordine, instrucțiuni, regulamente și învățămintele rezultate de la aplicațiile anterioare, privind modul de acțiune în diferite situații; cunoașterea locurilor și caracteristicilor terenului (obiectivelor) în care urmează să se desfășo-

șoare acțiunile informativ-operative și de luptă; cunoașterea modului de lucru, de transmitere a rapoartelor, precum și însușirea lucrului cu materialele de conducere în secret.

Totodată, trebuie să se prevadă controale asupra activității arbitrilor pentru a nu se produce desconspirări (fiecare arbitru trebuie să cunoască conținutul aplicației numai în limita atribuțiilor ce-i revin în cadrul acesteia).

II. Desfășurarea aplicației de specialitate

Aplicația începe, de regulă, prin alarmarea unității și organizarea statului-major, cărui i se dau spre rezolvare situațiile cuprinse în sinteza informativă, în condițiile precizate mai sus. După analiza situației, conducătorul aplicației analizează propunerile în vederea luării hotărârii și dă dispozițiile necesare. Situațiile (momentele) operative din planul de desfășurare se creează de conducătorul aplicației sau de arbitri, potrivit celor specificate la punctul 2.

După aprobarea hotărârii, conducătorul aplicației și arbitrii urmăresc modul în care statul-major, comandanții și șefii de compartimente dau misiunile (dispozițiile) subordonaților, organizează cooperarea, conduc acțiunile informativ-operative și de luptă, fac asigurarea materială și realizează dispozitivele. O atenție deosebită se va acorda coordonării

acțiunilor informativ-operative și de luptă, transmiterii operative a misiunilor, controlului îndeplinirii ordinelor și dispozițiilor, raportării modului de rezolvare a cazurilor și rezultatelor obținute. În anumite situații, cînd se acționează greșit sau nu se dau rezolvări corespunzătoare, arbitrii pot da elemente suplimentare compartimentelor de muncă, unităților sau subunităților participante la aplicație, în scopul de a pune organele în cauză în situația de a lua hotărâri concrete.

Dacă pe durata aplicației problemele, situațiile operative și cazurile ce se lucrează nu sînt în întregime rezolvate, ele se continuă și după terminarea aplicației, pînă la soluționarea lor definitivă.

III. Bilanțul aplicației de specialitate

La terminarea aplicației, sub conducerea șefului inspectoratului (sau a conducătorului aplicației), are loc bilanțul, al cărui scop este să analizeze capacitatea de concepție, organizare și conducere a șefilor compartimentelor de muncă, a comandanților de unități (subunități), precum și a efectivelor participante, sesizarea lipsurilor constatate în pregătirea acestora (cu indicarea măsurilor ce trebuie luate pentru înlăturarea lor), precum și generalizarea învățămintelor pozitive rezultate din activitatea executanților.

Bilanțul poate începe cu o expunere a conducătorului aplicației, care se va axa fie pe hotărârile și măsurile luate de șefii (comandanții) unităților participante la aplicație, fie pe probleme — în funcție de scopurile de învățămînt stabilite inițial. În principiu, se vor prezenta succint scopurile de învățămînt și concepția generală a aplicației, după care se vor analiza hotărârile luate și măsurile aplicate de șefii de compartimente și de comandanții unităților participante, arătîndu-se părțile pozitive și lipsurile acestora, cum trebuia să se procedeze și de ce, modul de acțiune a personalului pentru rezolvarea situațiilor, cazurilor și problemelor cu care s-au confruntat pe timpul aplicației.

De reținut că la bilanț aprecierile critice și indicațiile necesită a fi fundamentate pe prevederile actelor normative, regulamentelor și ordinelor în vigoare, iar analiza, în ansamblul ei, să reflecte ce s-a făcut bine, ce nu s-a făcut bine, cum trebuia să se procedeze și de ce. De asemenea, observațiile critice trebuie să fie principiale și să se refere la problemele de fond, ilustrate cu exemple, după care să se dea indicații clare și concrete de înlăturare a neajunsurilor. Problemele care nu pot fi analizate cu toți participanții, din motive de asigurare a conspirativității, se vor desfășura separat cu cei în cauză. Expunerile în cadrul bilanțului pot fi însoțite de hărți și alte materiale ilustrativ-documentare.

După bilanț, la datele stabilite de conducătorul aplicației, se pot desfășura noi analize pe compartimente de muncă, în care se vor discuta în detaliu, mergîndu-se pînă la individualizare, lipsurile semnalate, se va generaliza experiența pozitivă și se vor stabili măsurile concrete ce trebuie luate pentru înlăturarea neajunsurilor și îmbunătățirea activităților de viitor.

La terminare, documentele se verifică și se clasează în **dosarul aplicației**.

Pe baza materialelor și a discuțiilor purtate în bilanț, experiența pozitivă, învățămintele și concluziile reieșite din aplicații pot fi generalizate prin intermediul publicațiilor de specialitate spre a fi utilizate în procesul pregătirii de specialitate a personalului.

★

Se înțelege că opiniile de față trebuie adaptate în mod constructiv la condițiile specifice fiecărei unități, fiind, în fiecare caz în parte, susceptibile de îmbunătățiri. Scopul principal este de a transpune în viață ordinul Comandantului nostru suprem dat la recenta Adunare a activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne privind îmbunătățirea pregătirii profesionale a cadrelor noastre pe baze științifice și în procesul activității practice concrete, pentru îndeplinirea misiunilor specifice ce revin, prin legi și ordine, organelor și unităților noastre.

MAI MULTĂ OPERATIVITATE, EXACTITATE ȘI CONCIZIE ÎN ACTIVITATEA DE RAPORTARE A EVENIMENTELOR

Înțelegând necesitatea raportării imediate a datelor referitoare la unele evenimente, fapte sau cazuri, îndeosebi a celor care prezintă gravitate deosebită, în anul 1976 majoritatea unităților au luat măsuri care au asigurat aplicarea prevederilor Ordinului nr. 00712/1975. Cele mai multe dintre informările înaintate conducerii ministerului, prin conținutul și problematica lor, au răspuns unor condiții de actualitate, de selecție și mai ales de promptitudine.

S-au constatat însă și situații când despre evenimente grave, ce impuneau informarea imediată a organelor superioare, în vederea aplicării unor măsuri operative, au fost raportate date incomplete, chiar incorecte și cu multă întârziere. Inspectoratul județean Galați al Ministerului de Interne, de exemplu, contrar prevederilor Ordinului nr. 00712 din 1975, a raportat cu multă întârziere despre avaria de la combinatul siderurgic, cauzată de incendiul provocat prin scurtcircuitarea instalației electrice a laminorului Slebing. Rapoartele primite de la Galați cu acel prilej au fost nu numai tardive, dar și confuze, incoerente, fapt ce a necesitat numeroase reveniri și chiar intervenții directe ale conducerii ministerului.

S-au semnalat și cazuri când fapte deosebite, ce impuneau raportarea lor imediată, au fost trecute cu vederea, conducerea ministerului aflând despre ele din alte surse. Astfel, Inspectoratul județean Timiș al Ministerului de Interne, deși deținea date din care rezulta intenția plecării ilegale din țară a lui Ighișan Mihai, element aventurier și cu antecedente penale, n-a luat măsuri pentru a preveni evaziunea acestuia, iar după ce infracțiunea s-a consumat nici n-a raportat ierarhic, așa

cum avea obligația. Conducerea ministerului a aflat despre eveniment mult mai târziu, dintr-o publicație vest-germană, ca urmare a exploatării presei străine.

Neverificarea temeinică a informațiilor și avizarea cu superficialitate de către șefi a datelor care se transmit ierarhic au făcut ca unele informări să fie neconcludente sau chiar eronate. Spre exemplu, în cazul incendiului izbucnit la Topitoria de in din Suceava, raportul inițial al inspectoratului, transmis cu întârziere, se referea la un incendiu de proporții mici, cu pagube nesemnificative, și asupra căruia s-au luat măsuri de stingere. Informația s-a dovedit ulterior eronată, neconformă cu realitatea, întrucât însemnate forțe materiale și umane au fost mobilizate pentru stingerea incendiului, care a fost de proporții mari, pagubele fiind estimate la câteva milioane lei.

Nici alte evenimente deosebite, consemnate în unele obiective economice, ca : avarii și incendii ce au întrerupt procesul de producție, urmate de pagube însemnate ; accidente feroviare ; scoaterea din funcțiune a unor instalații sau agregate și alte asemenea cazuri, nu au fost întotdeauna în atenția colectivelor de analiză - sinteză și a cadrelor de conducere din unele inspectorate, care n-au informat operativ conducerea ministerului despre producerea lor.

Inspectoratul județean Caraș-Severin a raportat despre incendiul izbucnit la biroul de comandă al unei mine abia după 4 ore de la producere, iar Inspectoratul municipiului București a informat despre un eveniment de cale ferată abia după 8 ore.

Alte evenimente și situații deosebite, petrecute în afara obiectivelor economice, dar care prin amploarea sau gravitatea lor se încadrau în prevederile Ordinului nr. 00712/1975, au fost raportate cu mare întârziere. Inspectoratul județean Iași a raportat despre un scandal provocat de 4 studenți palestinieni, în care au fost angrenați circa 40 studenți și mai mulți cetățeni români, abia după 24 ore dar și atunci incomplet, fiind nevoie să se ceară date suplimentare. Asemănător a procedat și Inspectoratul județean Prahova, care a raportat despre descoperirea unei fițuici cu conținut dușmănos abia după 8 ore, iar Inspectoratul județean Maramureș a raportat cu 18 ore întârziere un grav accident de circulație, care s-a soldat cu moartea unui turist olandez și a două cetățene românce.

În afara celor menționate, s-au constatat și cazuri în care despre unele evenimente sau fapte s-au raportat datele cunoscute la producere, dar nu au fost completate cu informări de urmare, pentru a se cunoaște evoluția și amploarea lor, cauzele și măsurile care s-au luat.

Aici se înscrie cazul de la Constanța, referitor la cei patru cetățeni români, care au fugit din țară cu o barcă. Pe lângă faptul că evenimentul a fost raportat cu întârziere, Inspectoratul județean Constanța n-a luat nici măsuri eficiente de verificare a informațiilor inițiale și n-a raportat de urmărire decît la intervenția unităților centrale și la cererea expresă a conducerii ministerului. În final, fiind elucidată împrejurarea în care s-a produs evaziunea, s-a constatat că informarea inițială a inspectoratului, cît și unele date transmise ulterior fuseseră eronate.

În ordinele și indicațiile care s-au dat în probleme ale muncii de analiză-sinteză sînt precizate clar și modalitățile în care trebuie să se realizeze informarea conducerii ministerului. Mai sînt totuși situații cînd unele rapoarte, note sau telexuri ale inspectoratelor județene nu pot fi exploatate datorită atît formei necorespunzătoare de redactare, cît mai ales fondului, care abundă în date ne semnificative. Se raportează uneori fapte care nu prezintă importanță, ceea ce dovedește că selecționarea datelor în vederea introducerii lor în sistemul informațional se face defectuos. Spre exemplu, Inspectoratul județean Constanța a informat despre depozitarea necorespunzătoare a unor produse agricole, iar după două zile a revenit, comunicînd că, de fapt, încă în ziua constatării, s-au luat măsuri pentru remedierea pe loc a neajunsurilor respective. Inspectoratul județean Timiș a raportat despre o toxiinfecție alimentară colectivă, pentru ca după 20 de zile să revină cu un raport în care arăta că, în fapt, s-a petrecut o... psihoză asemănătoare, ca manifestare, unei toxiinfecții.

Intrucît asemenea carențe în raportarea unor evenimente se constată la mai multe inspectorate, se impune o verificare mai exigentă din partea factorilor de conducere a datelor care se introduc în sistemul informațional. Neraportarea la timp și cu exactitate a evenimentelor negative deosebite pune într-o lumină defavorabilă activitatea organelor noastre și duce implicit la scăderea eficienței unor măsuri privind elucidarea operativă a cauzelor.

Există de multe ori tendința să se raporteze doar faptele negative, omițîndu-se voît cele pozitive, actele de curaj și eroism care au ca autori lucrători ai Ministerului de Interne. Nu se raportează la timp și cu prioritate nici alte aspecte specifice muncii de securitate, cazurile de prevenire a unor fapte deosebite sau acțiunile importante, cum ar fi dezmembrarea unor grupuri, eficiența unor dezbateri publice inițiate de organele noastre, avertizările etc. Informarea trebuie să fie făcută cu promptitudine și să cuprindă date reale, concrete, complexe și verificate, pozitive sau negative, din oricare sector de activitate ar proveni.

locotenent-colonel Horia BRESTOIU

În activitatea Ministerului de Interne — pe lângă combativitate, fermitate și vigilență — se impune și o grijă deosebită pentru păstrarea secretului, nu numai de către alte organe, ci și de către organele de securitate și miliție ineseși. Sînt domenii unde dacă nu se asigură păstrarea secretului se pun în pericol interesele statului, se aduc daune societății. În acest domeniu, chiar și munca colectivă are un caracter specific. Desigur, problemele generale trebuie să se dezbată în consiliul de conducere. Dar trebuie ținut seama de faptul că fiecare compartiment are obligațiile și îndatoririle sale. Anumite lucruri se cer să fie cunoscute numai de către cei care au atribuții directe, de conducătorul nemijlocit și, desigur, de conducerea instituției.

NICOLAE CEAUȘESCU

Preocupări pentru întărirea vigilenței, conspirativității și compartimentării în munca de securitate

I. J. Teleorman Ne-am propus întreprinderea unui complex de măsuri care să conducă la întărirea vigilenței cadrelor noastre și a populației județului, astfel încît să închidem orice posibilitate de scurgere a datelor secrete.

Sîntem încă sub puternica impresie a magistralei cuvîntări rostită la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, Comandantul nostru suprem, cuvîntare în cuprinsul căreia au fost jalonate sarcinile prezente și de perspectivă ale orga-

nelor de securitate, în acord cu ritmul impetuos al dezvoltării vieții noastre economico-sociale, pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării țării noastre spre comunism.

În sus-amintita cuvîntare, Comandantul nostru suprem se referă la un ansamblu de probleme majore care

interesează activitatea Ministerului de Interne. În cele ce urmează ne propunem să abordăm doar unele aspecte privind vigilența, conspirativitatea și compartimentarea muncii în activitatea inspectoratului nostru, ca atribute primordiale ale muncii de securitate. Pe scurt, vom încerca să facem o analiză obiectivă, critică și autocritică a muncii noastre în aceste domenii, despre care nu rareori se vorbește cu multă insistență, dar care, din păcate, nu intră în sfera preocupărilor cotidiene în aceeași măsură. În fond, vigilența în ansamblul ei, în cadrul activității de securitate, este și trebuie să devină elementul în jurul căruia pivotează întreaga muncă. Nu spunem o noutate când afirmăm că a despărți activitatea de securitate, prin esența ei o activitate secretă, de vigilență și conspirativitate este un nonsens și echivalează cu separarea a două părți componente ale unui întreg.

În această ordine de idei, activitatea cadrelor noastre este orientată, ca una dintre direcțiile principale, pe probleme ale apărării secretului de stat și prevenirii scurgerii de informații, paralel cu asigurarea conspirativității și compartimentării muncii, domenii în care, repet, nu întotdeauna lucrurile au evoluat în nota lor optimă.

În mod firesc, în preocuparea noastră pe această linie au stat obiectivele care concentrează secrete de stat vizând închiderea căilor posibile de scurgere a unor date ce constituie secrete. Un astfel de caz a fost depistat și prevenit nu demult la Direcția județeană de statistică. Directorul acestei unități, pregătindu-și lucrarea pentru un examen de stat, și-a ales ca temă dezvoltarea actuală și de perspectivă a județului, utilizând date cu caracter secret pe care, datorită funcției, le avea la în-

demină. Aceste date, inserate în detaliu în cuprinsul lucrării de peste o sută de pagini, deși erau secrete, nu aveau acest regim în continuare, lucrarea urmând a fi depusă la facultate ca o lucrare obișnuită fără caracter secret. Ofițerul care răspunde de acest obiectiv, având în legătură surse bine instruite, a fost în măsură să se sesizeze la timp (s-au utilizat ulterior și alte măsuri speciale), prevenind astfel scurgerea acestor secrete. Menționăm că acest caz a făcut obiectul unei informări operative la comitetul județean de partid, care a dispus măsuri de prelucrare a lui la toate obiectivele economice depozitare de secrete de stat.

Un caz similar: în orașul Alexandria funcționează un subcentru de calcul subordonat Centrului teritorial de calcul din Pitești. Acest subcentru nu este autorizat pentru a prelucra date cu caracter secret, neavând în acest sens nici condițiile prevăzute de lege pentru depozitarea lor. Cu toate acestea, în luna august 1976 a fost repartizat acestui subcentru, spre a fi introdusă în calculul cincinal 1975—1980 al județului Teleorman — lucrare ce conținea date secrete. Informații de rețea, am intervenit în timp util pentru legalizarea situației, în sensul că datele respective au fost trimise direct Centrului teritorial de calcul care avea competența prelucrării lor.

Sînt și cazuri cînd unele cadre cu funcții de conducere în obiective economice intră în relații cu cetățeni străini, în virtutea faptului că i-au cunoscut cîndva în procesul îndeplinirii atribuțiilor profesionale. Un astfel de caz a fost cel al lui „Radu”, inginer șef într-un mare obiectiv economic, care întreținea legături cu turiști străini ce acordaseră asisten-

ță tehnică la noi în țară. Organele noastre au purtat cu „Radu” o discuție amplă, în cadrul căreia inginerul a recunoscut posibilitatea pericolului de a fi exploatat în orb în legătură cu perfecționările tehnice aduse instalațiilor livrate cu ani în urmă de firmele pe care le reprezentau străinii respectivi.

Tot în legătură cu specialiștii străini, organele noastre au fost informate că la C.I.C. Turnu-Măgurele doi specialiști vest-germani, despre care existau unele date că se interesează de unele secții ale combinatului, care nu-i priveau direct, circulau în perimetrul obiectivului fără ecusoanele speciale, prin care puteau fi recunoscuți ca străini. Prin conducerea combinatului li s-a impus portul ecusoanelor și, ulterior, prin alte măsuri, s-a blocat accesul acestora spre informațiile ce-i interesau și depășeau atribuțiile lor profesionale.

Dar legătura cu străinii, ca posibil izvor de scurgere a informațiilor secrete, s-a materializat și în diverse alte forme: întâlniri cu cadrele de conducere ale unității economice în alte locuri decît cele fixate prin lege (camera de protocol), remiterea de cadouri către specialiștii români, organizarea de petreceri și întâlniri amicale cu nerespectarea procedurii legale (note de convorbiri) etc. De exemplu, inginerul N.G., de la F.R. Alexandria, la un moment dat, a primit de la o firmă străină, cu care avea contacte oficiale, o mașină de cusut și alte cadouri care demonstrau, cum s-a dovedit prin urmărirea sa informativă, că respectivul se afla în faza de studiu a unui serviciu de informații străin, întrucît „firma” reușise să-i cunoască dorințele lui și ale familiei sale referitoare la unele obiecte de uz casnic. Prin acțiunile noastre s-a curmat această legătură,

respectivul inginer fiind pînă la urmă, datorită și altor asemenea fapte, destituit din funcția pe care o deținea în cadrul obiectivului.

Pe linia vigilenței organelor noastre de securitate, tot în legătură cu străinii, se înscrie și cazul „Emisarul” — un cetățean englez venit în țară ca specialist (inginer) și care s-a dovedit a fi cadru de conducere (predicator) al cultului legal baptist, cu întinse ramificații internaționale. În perioada cit a stat în țară, respectivul, aflat tot timpul în atenția organelor de securitate centrale și județene, a contactat aproximativ trei sute de persoane și a participat la numeroase slujbe religioase ale cultului respectiv. În final, s-a stabilit că „Emisarul”, care-și avea reședința pe teritoriul județului nostru, se afla în posesia unui mare număr de benzi magnetice, pe care erau imprimate predici și comentarii cu conținut dușmănos la adresa orînduirii noastre. Prin măsuri speciale, organele de securitate ale Inspectoratului județean Teleorman au prevenit scoaterea peste graniță a respectivei materiale.

Trebuie spus că în atenția noastră s-a aflat și se află în continuare protejarea tinerilor de pe raza județului predispuși să intre sub influența unor posturi de radio occidentale, a străinilor sau a unor elemente ostile din interior. Un caz petrecut în anul 1976 la Turnu-Măgurele este edificator, între altele ca element al vigilenței, în scopul prevenirii și ocrotirii unor tineri. În mod concret, prin rețeaua informativă, am fost sesizați că un număr de nouă tineri ascultau în comun emisiunile postului de radio „Europa liberă”, sub influența căruia și-au manifestat intenția de evaziune din țară. Organele noastre, deși cu oarecare întîrziere, au propus organizației U.T.C. colabo-

rarea în scopul avertizării respectivilor într-un cadru restrâns. Din informațiile obținute ulterior, rezultă că măsura luată a avut efectul scontat, punându-i în gardă pe tineri asupra greșelii care erau pe punctul de a o comite.

În anul 1976 au fost efectuate numeroase controale în întreprinderi și instituții de către ofițeri de securitate, privind modul cum sînt păstrate și manipulate datele și documentele secrete, paza și accesul în unitățile socialiste, vizîndu-se totodată și instruirea personalului numit să exercite asemenea activități. S-au constatat cu acest prilej unele deficiențe față de care s-au luat pe loc măsuri de remediere, iar la un număr de șase persoane li s-au retras avizul de a mai lucra cu documente secrete.

De asemenea, s-a acționat pentru pregătirea contrainformativă a populației pe diverse căi. De exemplu: cu sprijinul Comitetului municipal de partid Turnu-Măgurele s-a făcut instruirea pe tema apărării secretului de stat a tuturor factorilor de răspundere din municipiu, operîndu-se cu exemple concrete și punîndu-se accent asupra obligațiilor legale ale conducătorilor de unități cu privire la atribuțiile lor pe această linie. Asemenea instruirii preconizăm să facem în toate orașele județului.

O inițiativă cu bune rezultate în problema pregătirii contrainformative a populației a fost și rămîne în continuare exploatarea mărturiilor unor fugari, reveniți sau nu în țară, și prin care sînt demascate metodele și mijloacele de racolare, în vederea

rămînerii în străinătate a unor cetățeni români, precum și adevărata față a „raiului capitalist”. Așa a fost cazul unei confesiuni făcute de inginerul M.P., fugar în Occident, surorii sale L.D. din județul Teleorman, confesiune publicată în ziarul județean sub titlul semnificativ „Nu credeam, dar am văzut cu ochii mei” și reluat tot atît de semnificativ în revista „Pentru patrie” nr. 1/1977.

O cale de pregătire contrainformativă a populației este și activitatea cultural-educativă, în speță brigăzile de agitație ale diverselor instituții și întreprinderi, în programele cărora se fac și referiri concrete la lipsa de vigilență și încălcarea normelor de apărare a secretului de stat. Se cuvine să facem aici mențiunea că în această problemă, în cadrul județului Teleorman, „tonul” îl dă însăși brigada de agitație a inspectoratului nostru, medaliată cu argint la concursul pe țară al brigăzilor de agitație.

★

Se înțelege că în problemele privind conspirativitatea, vigilența și apărarea secretului de stat cadrele noastre sînt primele care trebuie să dea exemplu în această privință. În acest sens, apreciem că n-am avut cazuri de divulgare a unor secrete privind acțiuni în lucru pe linie de securitate. Cu alte cuvinte, principiul compartimentării muncii a fost și este respectat cu rigurozitate. De altfel, în cadrul aplicației de specialitate „VEDEA — 76” s-au aplicat întru totul indicațiile primite și mai

ales referirile Comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în problema vigilenței și compartimentării — cu atît mai mult cu cît în cadrul aplicației s-au lucrat cazuri reale.

Printre măsurile întreprinse în rîndul cadrelor unității noastre pe tema în discuție, un loc important îl ocupă acțiunile convergente vizînd educarea cadrelor în spiritul vigilenței, conspirativității și compartimentării realizate prin organizațiile de bază P.C.R., buletinul intern al inspectoratului, controale la toate nivelurile și învățămîntul politic și profesional. S-a acționat de fiecare dată potrivit unui principiu care poate fi formulat astfel: „Ca să avem tăria morală să controlăm și să impunem altora aplicarea strictă a legii, trebuie să avem mai întîi ordine în propria noastră casă”.

În acest context este momentul să arătăm că mai avem încă multe de făcut pentru a pretinde că ne situăm în spiritul exigențelor pe care le impune cuvîntarea tovarășului secretar general al partidului din 23 decembrie 1976. Este vorba aici nu numai despre ce nu am făcut și aveam obligația să facem, cît mai ales de lipsurile concrete manifestate în acțiunile desfășurate deja. Arătăm mai înainte că s-a acționat tardiv în problema tinerilor din Turnu-Măgurele, cînd aceștia se aflau constituiți în grup. Cazul nu este însă singular. Au fost situații cînd s-a întîrziat în intervenții pe linie de secte, legături cu străinii etc., actul preventiv

realizîndu-se nu în faza incipientă, cum ar fi fost de dorit, ci mult mai tîrziu, cînd lucrurile se aflau într-o etapă mai avansată.

Nu în toate obiectivele am stăpînit bine situația de fapt pentru a putea preveni orice eveniment de felul celui din luna mai 1976, la C.F.R. Roșiorii de Vede, cînd un înapoiat mintal a făcut să deraieze două trenuri de marfă.

Cu ocazia controalelor efectuate mai ales la posturile de miliție s-au constatat, de asemenea, încălcări ale prevederilor legale privind vigilența și secretul de stat: agende de lucru neînregistrate, documente secrete înregistrate de-a valma cu documentele nesecrete. Se înțelege că vinovați de existența unor asemenea situații se fac și ofițerii noștri care au obligația să sesizeze și să curme la timp astfel de încălcări ale legii.

În concluzie, acționînd în spiritul prețioaselor indicații ale Comandantului nostru suprem date la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, ne-am propus întreprinderea unui complex de măsuri care să conducă la întărirea vigilenței cadrelor noastre și a populației județului, astfel încît să închidem orice posibilitate de scurgere a datelor secrete. Și vom începe mai întîi cu propriul nostru aparat, de la însușirea și aplicarea întocmai a actelor normative ce reglementează apărarea secretului de stat și pînă la compartimentarea strictă a muncii (cazul - lucrătorul - șeful direct). Pentru realizarea aces-

tui scop ne gândim la folosirea tuturor mijloacelor și factorilor educaționali — munca cu omul, organizația de partid și U.T.C., buletinul intern, învățămîntul politico-ideologic și profesional, brigada de agitație etc., astfel încît să lichidăm odată pentru totdeauna manifestările de pălăvrăgeală, concepțiile greșite privind „schimbul de idei“, care conduc uneori la cunoașterea acțiunilor în lucru și de către alți lucrători. Urmează apoi punerea în aplicare a planului de propagandă în rîndul populației cu folosirea întregii game de mij-

loace și metode prevăzute, astfel încît să contăm pe o eficiență maximă, pe un sprijin mult mai larg din partea maselor de oameni ai muncii, să ne cunoască mai bine și să ni se adreseze cu mai multă încredere. Vom acționa astfel încît întreaga populație să înțeleagă și să contribuie alături de noi la realizarea scopului în jurul căruia gravitează toate acțiunile organului de securitate — protejarea omului, a valorilor materiale și spirituale ale societății noastre.

colonel Alekse OLTEANU

I. J. Brăila Acționăm pentru ca toate cadrele să înțeleagă semnificația politică a vigilenței, a apărării datelor și informațiilor secrete, a conspirativității.

Vigilența reprezintă o cerință obiectivă în toată activitatea și acțiunile noastre, iar cadrele de securitate din Inspectoratul județean Brăila al Ministerului de Interne se înscriu cu unele rezultate pe această linie. Astfel, ne-am preocupat permanent să imprimăm la cadre conștiința datoriei, pentru ca fiecare în sfera lui de activitate să acționeze în așa fel încît să cunoască la timp intențiile și faptele antisociale, pentru a realiza dezideratul major al muncii noastre — prevenirea, care trebuie pusă în strînsă legătură cu vigilența. Cunoașterea și prevenirea infracțiunilor, a faptelor antisociale este, de fapt, materializarea vigilenței. Dar vigilența mai înseamnă și intransigență, fermitate în curmarea faptelor antisociale, curmarea condițiilor care ar putea favoriza comiterea de infracțiuni contra securității statului.

Cadrele de securitate din inspectoratul nostru — dacă ne-am referi numai la anul 1976 — au acționat mai bine pentru obținerea și valorificarea informațiilor de primă sesizare, care vizau intenții sau fapte antisociale ale unor persoane din rîndul elementelor cunoscute că intră în preocupările noastre. Au fost avertizate mai multe persoane, s-au destrămat cîteva anturaje, în special formate din tineri ale căror acțiuni

puteau degenera în fapte antisociale; s-au luat numeroase măsuri de prevenire în obiectivele economice, în alte domenii ale activității noastre. Deci, în spiritul vigilenței s-a realizat o mai bună activitate de cunoaștere și prevenire.

În această direcție trebuie însă să spunem că s-au manifestat și unele neajunsuri. M-aș referi în primul rînd la necunoașterea — în unele cazuri — a faptelor în faza incipientă. Așa, de exemplu, am cunoscut despre două anturaje de tineri după ce acestea erau constituite. De asemenea, în unele cazuri nu am acționat cu operativitatea necesară pentru curmarea manifestărilor și acțiunilor ostile ale unor elemente, ci am mai așteptat să le „documentăm“ activitatea. Am exemplifica cu cazul legionarului S.A., care avea unele manifestări ostile și noi căutam „probe“; sau cu al unei sectante, cunoscută cu activitate intensă. Ofițerul și șefii acestuia așteptau „momentul potrivit“. Sigur că pînă la urmă conducerea unității a intervenit în aceste cazuri și lucrurile s-au clarificat.

O latură esențială a vigilenței în activitatea noastră o reprezintă conspirativitatea și trebuie spus că am avut întotdeauna în atenție executarea ordinelor pe această linie. Conspirativitatea are multiple implicații în munca noastră, ea îmbracă forme diferite și vizează cel puțin două laturi:

1. Conspirarea și compartimentarea muncii în unitate, astfel încît fiecare să cunoască atît cît trebuie, fiecare să se ocupe cu problemele și cazurile lui — despre care să nu cunoască decît cei investiți cu acest drept.

2. Păstrarea secretului muncii în afara unității, conspirarea acțiunilor întreprinse, a mijloacelor noastre.

Amintim cîteva preocupări în acest sens:

— ordinele și instrucțiunile de muncă sînt aduse la cunoștință diferențiat, numai celor interesați și în părțile ce-i privesc. În acest sens am întreprins unele măsuri pentru limitarea posibilităților unor cadre de a cunoaște din problematica muncii, care nu intră în atribuțiile și sarcinile lor profesionale;

— în ședințele pe compartimente și pe unitate — avem în vedere și ședințele de partid — urmărim să nu se desconspire probleme, cazuri, metode concrete, ci să se discute, în plen, numai probleme generale, fără nominalizări, localizări. Cu toate că în această problemă s-au făcut progrese, mai sîntem încă tributari unor neajunsuri, luptăm cu atitudinea unor cadre care nu reușesc să păstreze măsura.

O altă problemă, vîzînd conspirativitatea, se referă la circulația documentelor, lucrărilor și corespondenței cu conținut de securitate. În

acest circuit se pot desconfirma cazuri, metode, acțiuni — desigur, față de cadre din unitate, care nu au competența să le cunoască. Am luat de aceea unele măsuri ca, de exemplu, lucrările pe linia unităților speciale „T”, „S”, „F” să nu urmeze circuitul obișnuit, ci să fie operate personal de șefii de compartimente. Corespondența și lucrările de la unele unități centrale („T”, „S”, „F”, 0920 etc.) se deschid numai de șeful securității sau de locțiitorul acestuia și se dau în plic închis compartimentelor interesate.

De asemenea, am acordat atenție sporită conspirării rețelei informative. Printre altele, am stabilit reguli stricte în legătură cu redactarea și circuitul documentelor.

Ne-am propus să milităm mai mult pentru ca legătura cu rețeaua să fie strict personală, participarea altor cadre la întâlniri să se facă numai în cazuri bine justificate. Ne gândim că s-ar impune ca o necesitate limitarea accesului anumitor cadre la situația nominală a rețelei informative. Trebuie să facem mai mult în legătură cu conspirarea rețelei informative, chiar față de unele cadre ale noastre.

Ar fi de vorbit despre aspectul fluctuației cadrelor de la o problemă la alta, care afectează serios conspirativitatea și compartimentarea. În cadrul unității noastre, mai ales în ultimii doi ani, s-a asigurat o mare stabilitate a cadrelor, aceasta fiind o preocupare și pentru viitor. Șefii de compartimente sau ofițerii, când raportează în plen aspecte de muncă, își notează problemele în agendă, fără rapoarte dactilografiate trecute prin filiera cunoscută. Toate acestea vizează dezideratul ca fiecare să cunoască numai ce face el.

În problema vigilenței și conspirativității, cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne conține nu numai indicații de mare valoare, ci reprezintă și o lecție de mare ținută. Noi înțelegem că dezvoltarea spiritului de vigilență, asigurarea conspirativității muncii au la bază perfecționarea activității de educare a cadrelor — pregătirea lor politico-ideologică și profesională.

Acționăm pentru ca toate cadrele noastre să înțeleagă semnificația politică a vigilenței, a apărării datelor și informațiilor secrete, a conspirativității; educarea oamenilor în așa fel încât să considere că ceea ce cunosc, secretele muncii, constituie ceva de mare preț și deci sîntem datori să le păstrăm și să le apărăm. În acest sens acționează conducerea unității, sprijinită de organizația de partid, folosind forme diversificate, de la cele organizate în procesul de pregătire, educare, pînă la munca individualizată cu fiecare om în parte.

locotenent-colonel Ion BĂLAN

Pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase. Cu cât se va reuși să se prevină ca unii cetățeni ai țării noastre să fie angajați în asemenea acțiuni, cu atât vom putea aprecia mai pozitiv activitatea organelor de securitate și miliție. În același timp, este de înțeles că atunci cînd au loc manifestări dușmănoase sau infracțiuni se impun acțiuni ferme pentru descoperirea și sancționarea în mod exemplar a celor vinovați, în conformitate cu prevederile legilor.

NICOLAE CEAUȘESCU

Acțiuni ferme pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea infracțiunilor comise în rîndul tinerilor

Pentru a realiza în bune condiții prevenirea comiterii de infracțiuni în rîndul tinerilor și al cadrelor didactice, la nivelul Inspectoratului județean Satu-Mare s-au întreprins măsuri care permit a se interveni cu promptitudine, mai înainte de apariția stărilor reale de pericol. Pe lângă continua perfecționare a pregătirii de specialitate, a formelor și metodelor de muncă, a cunoașterii în detaliu a problematicii din locuri și medii de responsabilitate, în planurile de muncă s-au prevăzut sarcini vizînd acoperirea informativă a concentrărilor de tineri. Ne-am propus în acest sens ca pînă la sfîrșitul acestui an fiecare ofițer din problemă să-și completeze necesarul de informatori. De asemenea, pentru menținerea operativității legăturii cu rețeaua informativă și exploatarea în timp util a informațiilor de interes operativ, provenite din rîndul surșilor cu experiență, au fost selecționați, verificați și instruiți temeinic rezidenți, cu predilecție dintre educatori și maiștri. În contextul măsurilor întreprinse se înscrie și angrenarea directă la această acțiune a unor cadre de conducere și a unor ofițeri cu experiență, care au primit în responsabilitate școli sau instituții unde tineri și cadre didactice desfășoară diferite activități, participînd la adunări ale factorilor educaționali și acționînd cu promptitudine pentru înlăturarea cauzelor care generează fenomene negative.

În cele ce urmează ne-am propus să prezentăm cîteva acțiuni întreprinse de organele de securitate în rîndul unor tineri.

La întoarcerea dintr-o excursie efectuată într-o țară vecină, am fost informați că doi profesori de la un liceu din Satu-Mare au avut unele manifestări naționalist-șovine în fața elevilor. Informația confirmîndu-se, împotriva celor doi profesori s-a aplicat măsura avertizării.

Totodată au fost sesizate și organele competente, pentru a preveni în viitor participarea respectivilor și a altor elemente cu concepții similare la acțiuni de acest gen.

În preajma solemnității de depunere a jurământului într-un centru de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, am fost informați că un număr de douăzeci de elevi, adepți ai unei secte religioase, intenționează să refuze să participe la această activitate, pe motiv că preceptele sectei interzic credincioșilor săi să pună mâna pe armă. Prin intermediul rețelei și cu sprijinul altor persoane de încredere, am trecut la influențarea celor în cauză, iar cu sprijinul comitetului județean U.T.C. au fost prelucrate în școală o serie de teme axate pe combaterea dogmelor religioase, insistându-se asupra caracterului lor nociv și a urmărilor pe care le pot avea asupra tineretului.

Din supravegherea informativă s-au obținut date cu privire la faptul că patru cadre didactice din școli ale orașului Satu-Mare manifestă interes pentru secta „Martorii lui Iehova”, iar cu ocazia întilnirilor periodice comentează preceptele sectei, susținând și în fața elevilor idei mistice. Unul dintre cadrele didactice în discuție a încercat chiar să intre în legătură cu sectanți din străinătate. Ca urmare, au fost informate organele locale de partid și, prin factorii competenți, s-a intervenit în mod operativ, fiind curmată la timp activitatea acestora de a-și crea prozeliți în rîndul elevilor. Inspectoratul școlar județean a luat măsura ca cele patru cadre didactice să fie înlăturate din învățămînt.

În cazul „Sociologul” a fost urmărit informativ un profesor de științe sociale, care sub masca discuțiilor „filozofice” susținea idei și concepții ostile orînduirii noastre socialiste, încercînd să sădească în rîndul elevilor confuzii ideologice, neîncredere în învățătura marxist-leninistă, în politica statului nostru, elogiînd totodată modul și concepțiile de viață burgheze. Toate aceste aspecte ale activității sale au fost demascate în fața colectivului de cadre didactice din care făcea parte și a celor pe care încerca să-i atragă de partea sa. Cu acel prilej „Sociologul” a fost demascat, iar pe linie administrativă s-a luat măsura scoaterii sale din învățămînt. Am tras învățămîntele utile și din faptul că dacă am fi acționat încă de la apariția primei informații cu măsuri vizînd influențarea elevilor, aspectul preventiv s-ar fi exercitat cu eficiență sporită.

Într-un alt caz au fost obținute informații care se refereau la faptul că în diferite cartiere ale municipiului Satu-Mare și în orașul Tășnad există anturaje cu denumiri excentrice, că respectivii audiază în grup emisiunile unor posturi de radio străine, denigrează modul de viață al tineretului din țara noastră și chiar intenționează să treacă la confecționarea de arme artizanale în vederea trecerii frauduloase a frontierei. Pentru verificarea informațiilor și a împrejurărilor în care s-au petrecut faptele, au fost constituite echipe operative, care au trecut la destrămarea anturajelor respective, asupra membrilor lor luîndu-se, de la caz la caz, diferite măsuri (influențare, izolare, avertizare, aplicarea de amenzi contravenționale). Finalizarea acestor cazuri a constituit un prilej de analiză și sub aspectul lipsurilor existente în munca de cunoaștere, principala cauză care a făcut ca preocupările antisociale ale tinerilor respectivi să atingă această fază.

Pornind de la ideea că orice fenomen negativ oricît de izolat sau minor în aparență poate duce la o stare de pericol real pentru tineri, au fost tratate cu cea mai mare seriozitate toate sesizările primite și s-au luat măsuri în consecință. De exemplu, un profesor de la un liceu din Satu-Mare ne-a sesizat că a găsit în caietele mai multor elevi adrese ale unor tineri din țări occidentale cu care aceștia corespondau. Am primit, de asemenea, semnalări că unele eleve, alergînd după o viață ușoară, consideră „idealul suprem” crearea de relații cu diverși cetățeni străini, în vederea căsătoriei. Atitudinea și faptele celor vizate în aceste cazuri au constituit obiectul unei dezbateri în cadrul organizației U.T.C. din care făceau parte. La dezbateri au participat și părinții celor în cauză. Aceștia au luat atitudine, angajîndu-se totodată să acorde o atenție mai mare preocupărilor copiilor lor, pentru a preveni pe viitor asemenea fapte.

În majoritatea cazurilor, măsurile preventive aplicate, vizînd stoparea degenerării unor fapte în acte antisociale, și-au dovedit eficiența, unii dintre tinerii avertizați, dovedind că regretă faptele comise, și-au schimbat atitudinea și comportarea, sesizîndu-ne și despre intențiile altor persoane de a comite acte antisociale, fapt pentru care am considerat oportună recrutarea unora dintre ei.

La fel de eficient, sub raport preventiv, a fost și procesul public desfășurat la Clubul tineretului din Satu-Mare. În prezența a 150 de persoane — în majoritate elevi și muncitori de la diferite școli și întreprinderi ale municipiului Satu-Mare — a fost dezbătut cazul tinerilor S.L. și T.N., care au atacat un șofer de taximetru, intenționînd să folosească mașina în vederea trecerii frauduloase a frontierei.

Despre S.L. și T.N. se dețineau informații că fac parte dintr-un anturaj mai larg de tineri, unii dintre ei fără ocupație. Verificarea și adîncirea informațiilor au dezvăluit noi date, în special despre S.L. Printre altele, s-a confirmat faptul că respectivul își căuta un „colaborator” în scopul transpunerii în practică a unui plan al său de a pleca ilegal din țară. (Avea să se stabilească ulterior că planul de evaziune îl concepuse cu un amic al său, într-o casă părăsită de la marginea municipiului Satu-Mare.) În acest scop s-au și deplasat pe o motocicletă în țară, pentru a verifica itinerariul pe care și-l propuseseră a-l străbate în tentativa lor de trecere frauduloasă a frontierei. Tot în acest scop, S.L. ceruse sprijinul unui cunoscut din Timișoara. Materialul, bine documentat, conținînd faptele săvîrșite de S.L. și T.N., a constituit o serioasă bază de discuție și de tragere de învățămînt pentru cei 150 de invitați. În final, S.L. și T.N. au fost condamnați pentru tîlhărie.

Cazul la care ne-am referit a fost analizat și la nivelul conducerii inspectoratului, prilej cu care au fost reliefate neajunsurile din activitatea de supraveghere informativă, pe linie de cooperare și a potențialului informativ, prevăzîndu-se măsuri concrete în direcția acoperirii cu surse corespunzătoare a locurilor și mediilor unde se concentrează tinerii.

Rezultatele obținute pe această linie, cît și minusurile reieșite, ne îndeamnă să ne străduim în viitor să imprimăm acțiunilor noastre cu caracter preventiv o eficiență sporită, contribuind în acest fel la educarea și formarea unor tineri capabili să răspundă cerințelor pe care le pune în față societatea noastră.

locotenent-major Gheorghe STER

PREVENIREA EVENIMENTELOR NEGATIVE ÎN OBIECTIVELE ECONOMICE — PREOCUPARE DE BAZĂ

Vom stringe și mai mult
I. J. Brașov legăturile de conlucrare cu
oamenii muncii, cu conducerile întreprin-
derilor, cu organizațiile obștești și orga-
nele de stat, pentru a da activității pre-
ventive un caracter cât mai organizat și
larg cuprinzător.

Complexitatea și diversitatea sarcinilor care ne stau în față, ge-
nerate de specificul activității industriale a județului Brașov — o pu-
ternică industrie constructoare de mașini, chimică și de apărare, un în-
semnat volum de produse destinate exportului —, au pus totdeauna
probleme deosebite pentru munca aparatului de contrainformații în
sectoarele economice.

În aceste condiții, una din cerințele ce s-au impus cu prioritate a
fost aceea de a dezvolta potențialul informativ din obiective în așa fel
încât să fim în măsură să stăpânim, în mod corespunzător, problemele
pe care le ridică asigurarea securității acestora. Ca urmare, rețeaua in-
formativă a crescut în mod simțitor, iar calitatea acesteia s-a îmbună-
tățit de la o perioadă la alta. Ne-am orientat în mod deosebit spre re-
crutarea și introducerea în rețea a unor persoane cu reale posibilități
de informare, care își desfășoară activitatea în sectoarele cheie ale pro-
ducției și în cele cu un grad ridicat de vulnerabilitate. Astfel, pe baza
analizelor în fiecare obiectiv, ne-am propus și am reușit în bună mă-
sură să acoperim informativ unitățile economice importante, cum sint
combinatele chimice din localitățile Făgăraș și Victoria, „Colorom“-
Codlea, întreprinderile „6 Martie“-Zărnești, „Metrom“-Brașov, întreprin-
derile nr. 2, Întreprinderile de autocamioane și tractoare și altele.

Nu am scăpat din vedere nici faptul că aceste unități economice,
cu o pondere însemnată la export, au permanente relații cu beneficiari
străini, existind pericolul producerii unor importante daune prin trans-
miterea de secrete economice.

Creșterea potențialului informativ în principalele obiective eco-
nomice, precum și îmbunătățirea muncii pe linia instruirii și dirijării
rețelei au determinat, fără îndoială, sporirea eficienței activității ace-
steia. În acest sens, din totalul informațiilor obținute prin rețea, o parte
însemnată vizau aspecte proprii muncii preventive, ceea ce ne-a per-
mis să acționăm oportun pentru înlăturarea unor stări de pericol sau
a unor neajunsuri care ar fi putut aduce daune obiectivelor în care se
manifestau.

Așa cum am mai subliniat, pe lângă mobilizarea, instruirea și di-
rijarea riguroasă a rețelei, un rol de mare însemnătate în informarea
organelor de securitate l-au avut stringerea legăturilor cu oamenii
muncii, conlucrarea permanentă cu colectivele de muncitori, precum și ob-
servațiile directe ale ofițerilor noștri, care au reușit să cunoască mai bine
obiectivele și procesele tehnologice.

În activitatea noastră s-a permanentizat de o bună perioadă de
timp și metoda controalelor mixte, organizate trimestrial, pe bază de
grafic, cu participarea ofițerilor de securitate, miliție și pompieri.

În cursul anului 1976, de exemplu, au fost efectuate numeroase
controale, în toate unitățile economice importante, ele având o frec-
vență mai mare în obiectivele industriei chimice, industriei de apărare
și industriei lemnului, precum și în Întreprinderile de autocamioane și
tractoare.

Tematica acestor controale a ținut de fiecare dată seama de pro-
filul și gradul de vulnerabilitate ale obiectivelor economice, vizând în
mod deosebit instalațiile, depozitele de materii prime și de produse
finite din industria chimică, depozitele de explozivi și de produse finite
din industria de apărare, sistemele de iluminat și de forță, depozitele
de carburanți și lubrifianti, instalațiile de vopsit etc.

Printre situațiile mai deosebite, evidențiate la uzina de autoca-
mioane pe timpul desfășurării activității de control, menționăm: po-
zarea cablurilor de la tablourile de forță contrar normelor în vigoare
(sistem snop); unele cabluri electrice aflate în apă sau în stare de pu-
ternică oxidare; amplasarea unei conducte de alimentare a depozitului
de carburanți pe calea de acces a autovehiculelor și altele. De asemenea,
la Întreprinderea „6 Martie“-Zărnești s-a descoperit pozarea necores-
punzătoare, periculoasă, sub clădiri, a unor conducte de gaz metan;
încărcarea peste limitele admise a depozitelor de explozivi și produse
finite; utilaje uzate care funcționează în condiții de nesiguranță în
fabrica de acetilenă etc. Defecțiuni asemănătoare au mai fost constatate
și la combinatele chimice din localitățile Făgăraș și Victoria.

În afara celor de mai sus, prin rețeaua informativă existentă și
prin controalele colective și individuale au fost prevenite și alte nere-
guli. Astfel, la Întreprinderea „Tractorul“-Brașov s-a prevenit livrarea
la export a unui lot de tractoare cu defecțiuni de montaj, prin folosirea
unor garnituri necorespunzătoare. De asemenea, la intervenția orga-
nelor de securitate s-a prevenit echiparea unor tractoare destinate expor-
tului cu conducte din material plastic, nerezistente la motorină și ulei.

O situație similară s-a semnalat și la Întreprinderea de autoca-
mioane. Aici a fost prevenită livrarea către un partener străin a unui
lot de 2000 de autocamioane, la care s-a constatat că una din piesele
principale era confecționată dintr-un material necorespunzător, care
se putea rupe în timpul exploatării, generând accidente ce ar fi dus
implicit la compromiterea produsului românesc pe piața internațională.
În urma sesizărilor noastre, organele competente din uzină au luat
măsuri de verificare a întregului lot de autocamioane și de înlocuire a
reperului necorespunzător.

Tot la Întreprinderea de autocamioane s-a prevenit producerea
unor incendii și explozii în lanț cu consecințe imprevizibile pentru eco-
nomia națională. Ce se întâmplase, de fapt? Pe linie informativă am

aflat că instalația de vopsire din secția montaj-general prezenta unele deficiențe încă din faza de proiect. Ea nu permitea detectarea și înlăturarea depunerilor provenite din arderea gazului metan, ceea ce crea pericolul autoaprinderii. Ca urmare a semnalărilor noastre, conducerea întreprinderii a verificat situația existentă și a dispus modificările necesare, înlăturându-se starea iminentă de pericol.

În transporturile feroviare au fost, de asemenea, prevenite evenimente de cale ferată, prin semnalarea la timp a apariției unor fisuri la osiile unor locomotive electrice. În urma sesizărilor făcute s-a dispus instituirea unei comisii de specialitate, care a stabilit măsurile ce se impuneau pentru asigurarea deplinei securități a traficului feroviar.

Din informațiile care ne-au parvenit, am aflat, la un moment dat, că la întreprinderea „Chimica“-Rîșnov nu se respecta întocmai procesul tehnologic, în sensul că, la instalația de alcooli polivinilici, uscarea nu se realiza cu azot, ci cu ajutorul aerului, practică ce prezenta un pericol iminent de explozie. În urma sesizărilor noastre, Inspectoratul de stat pentru protecția muncii a dispus imediat oprirea instalației și aplicarea măsurilor normale de securitate și exploatare.

Același lucru s-a întâmplat și la Stația de radio Bod, unde intervenția organelor de securitate a avut ca rezultat înlăturarea unei stări reale de pericol de incendiu și explozie, datorită măsurilor necorespunzătoare luate pentru înlocuirea unor instalații și conducte de gaz din subsolul clădirii, care funcționau în condiții cu totul improprii.

În toate aceste cazuri s-a acționat operativ, luându-se măsuri de eliminare a stărilor de pericol, de aplicare a unor amenzi contravenționale împotriva persoanelor vinovate. Pe lângă aceasta, conducerile întreprinderilor respective au hotărât sancțiuni administrative și chiar destituirea din funcții a unor angajați. Într-un număr de nouă cazuri, organele de securitate au administrat acte premergătoare, pe care le-au înaintat procuraturii militare, pentru sesizarea organului competent, în vederea aplicării unor măsuri legale.

În cadrul activității generale de prevenire, apreciem că a avut un efect pozitiv și măsura avertizării. Avem în vedere acele situații în care unele elemente au fost avertizate pentru neglijențe în serviciu, care se puteau solda cu pagube materiale, precum și elementele a căror activitate putea evolua spre comiterea de infracțiuni contra securității statului. În același mod, putem aprecia acțiunile inițiate pe linia lucrării contrainformative a unor angajați din obiectivele economice, care au făcut deplasări în interes de serviciu în străinătate.

Evidențierea unora dintre rezultatele bune obținute în activitatea de prevenire nu înseamnă nici pe departe că în munca pe care o desfășurăm în obiectivele economice am fi făcut totul, că nu s-au manifestat și neajunsuri. În acest sens, evenimentele negative care s-au produs în unele sectoare ale economiei județului dovedesc, prin ele însele, că nu am luat întotdeauna măsurile ce se impuneau pentru a descoperi și a înlătura la timp cauzele care le-au generat.

Analiza efectuată recent cu privire la situația fiecărui obiectiv economic a demonstrat că mai există cazuri când unii dintre ofițerii noștri nu cunosc temeinic problemele cu care se confruntă întreprinderile date în responsabilitate, nu și-au însușit în mod corespunzător

toate laturile proceselor tehnologice, în așa fel încît să fie în măsură să sesizeze punctele vulnerabile ale acestora, cauzele care pot crea, în anumite condiții, stările de pericol și să acționeze prompt și eficient pentru înlăturarea lor.

De asemenea, în unele obiective economice, în special în cele date de curînd în funcțiune, n-au fost întreprinse întotdeauna cele mai corespunzătoare activități pentru adîncirea și diversificarea conlucrării cu colectivele de angajați, nu s-a apelat cu destulă convingere și energie la ajutorul pe care oamenii muncii sînt gata oricînd să ni-l acorde. Sfătuindu-se permanent cu muncitorii și tehnicienii, ascultînd sugestiile și propunerile lor, cerîndu-le părerea cu privire la existența și la căile de înlăturare a unor deficiențe, organele de securitate și-ar fi sporit, fără îndoială, partea lor de contribuție la prevenirea unor evenimente negative.

Nu este mai puțin adevărat că în unele obiective nici activitatea rețelei informative nu s-a ridicat la nivelul cerințelor și posibilităților actuale. Creșterea ei numerică nu a fost urmată în toate obiectivele și de o creștere calitativă, de perfecționarea muncii de instruire și dirijare a acesteia. Fiind chemată să participe nemijlocit la prevenirea evenimentelor negative prin luarea unor măsuri eficiente, se impune o mai accentuată profesionalizare a rețelei, specializarea ei pe problemele specifice pe care activitatea preventivă le ridică în fiecare obiectiv.

Avînd în vedere toate acestea, concluziile și învățămintele desprinse din bilanțul muncii de securitate și, mai presus de toate, înaltele cerințe ce izvorăsc pentru activitatea noastră din cuvîntarea rostită de Comandantul nostru suprem la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, sîntem ferm hotărîți ca în perioada ce urmează să ne sporim substanțial contribuția la prevenirea evenimentelor negative din obiectivele industriale de pe raza județului Brașov.

În acest sens, vom intensifica preocupările noastre pentru perfecționarea stilului și metodelor de muncă, a pregătirii profesionale și de specialitate a cadrelor, în așa fel încît să imprimăm muncii de securitate un caracter științific, care să ne permită cunoașterea temeinică a situației operative specifice din obiectivele economice, a sarcinilor și problemelor pe care aceasta le pune în fața noastră, precum și a modalităților concrete de soluționare a lor.

Totodată, vom strînge și mai mult legăturile de conlucrare cu oamenii muncii, cu conducerile întreprinderilor, cu organizațiile obștești și organele de stat care au atribuții pe linia apărării economiei județului, pentru a da activității preventive un caracter cît mai organizat și larg cuprinzător, pentru a putea descoperi la timp și înlătura prin măsuri adecvate, duse pînă la capăt, cauzele generatoare de evenimente negative.

Ne vom ocupa, de asemenea, cu mai multă grijă de perfecționarea și dezvoltarea sistemului informativ din obiective, prin creșterea posibilităților de informare a rețelei, a calității și oportunității informațiilor și prin pregătirea ei de a interveni prompt și competent pentru înlăturarea cauzelor de pericol.

colonel Victor NICULICIOIU

I. J. Bacău Animați de prețioasele indicații ce ne-au fost date de Comandantul nostru suprem, în cuvântarea din 23 decembrie 1976, sintem hotărâți să milităm pentru înlăturarea tuturor neajunsurilor din activitatea de contrainformații în sectoarele economice.

Acționind în lumina indicațiilor și sarcinilor reieșite din cuvântarea Comandantului nostru suprem la Adunarea cu activul de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne și în spiritul concluziilor la bilanțul muncii de securitate pe anul 1976, la nivelul Inspectoratului județean Bacău am întreprins măsuri concrete în vederea analizării atente și multilaterale a situației operative din obiectivele economice ale județului nostru, urmînd ca pe această bază să se îmbunătățească munca cu rețeaua informativă, întreaga activitate de supraveghere și urmărire informativă, încît să se asigure prevenirea oricăror fapte, fenomene negative și stări de pericol. În acest scop, cadrele din conducerea inspectoratului, ofițerii de contrainformații în sectoarele economice și alte cadre antrenate în această acțiune s-au documentat mai întîi asupra schimbărilor care au avut loc în cadrul fiecărui obiectiv economic în anul 1976, au revăzut documentele de partid și indicațiile conducerii superioare de partid și de stat privind dezvoltarea economică a județului în acest cincinal, iar cu spri-

jinul organelor de partid locale și în contactele cu conducerile întreprinderilor am reușit să cunoaștem investițiile ce se realizează în cursul anului 1977, obiectivele prevăzute pentru extinderea și dezvoltarea celor pentru care, pe baza unor contracte, urmează să se achiziționeze instalații și utilaje din import ori să se primească asistență tehnică din partea unor specialiști străini. În raport de toate acestea, corelate cu existența în fiecare obiectiv a unor elemente dubioase, aflate în atenția noastră, am putut stabili sarcini adecvate de îmbunătățire a întregii activități de supraveghere informativă și de creștere a eficienței măsurilor de prevenire.

Au fost astfel analizate toate marile obiective economice ale județului în care desfășurăm activitate de contrainformații economice, acordîndu-se atenție deosebită Combinatului petrochimic Borzești, Combinatului de îngrășăminte chimice Bacău, Întreprinderii de reparat avioane Bacău, Trustului petrolului Moinești, Întreprinderii metalurgice Bacău, Întreprinderii de ex-

ploatare minieră Comănești, întreprinderilor de prelucrarea lemnului Bacău și Comănești, complexelor C.F.R. Bacău, Tirgu Ocna și Valea Uzului, întreprinderilor de electrocentrale și hidrocentrale, Trustului de construcții industriale și montaj, Întreprinderii de postav Buhuși — toate avînd o pondere însemnată în economia națională și în care se fac extinderi și dezvoltări de noi capacități, se realizează investiții, cu termene de intrare în funcțiune în anul curent, sau care prezintă o vulnerabilitate deosebită la explozii, incendii, avarii ori au plan mare la export.

În urma analizelor realizate pe ramuri economice a rezultat că, în cursul anului trecut, potențialul informativ a crescut, iar prin prezența permanentă a ofițerilor în obiectivele economice, a numeroaselor controale efectuate în cooperare cu miliția și organele de pompieri, controlul calității produselor și factorii de conducere din întreprinderi s-au realizat statistic circa 140 preveniri de infracțiuni și contravenții care, dacă s-ar fi produs, s-ar fi soldat cu pagube. Avînd sprijinul oamenilor muncii, s-au înlăturat anumite stări de pericol din obiective economice din ramurile: chimie, energetică, construcții de mașini, prelucrarea lemnului. De asemenea, au fost semnalate și s-a prevenit realizarea unor produse de proastă calitate, precum și încheierea unor contracte externe dezavantajoase pentru țara noastră.

Sintem însă pe deplin conștienți că activitatea de supraveghere informativă nu s-a ridicat totdeauna și pretutindeni la nivelul cerințelor, iar, ca urmare, în unele obiective au avut loc evenimente prin care s-au produs însemnate pagube, așa cum a fost în transportul feroviar — într-un caz datorită lipsei de rețea, iar în altul datorită neinstruirii rețelei existente.

Analiza situației informativ-operative din obiectivele economice, în spiritul înaltelor exigențe, a ordinelor și indicațiilor Comandantului suprem, a constituit un bun prilej de cunoaștere a neajunsurilor și stabilirea totodată a unor măsuri de înlăturare a acestora și de lărgire a posibilităților de cunoaștere a oricăror fapte și acțiuni care ar pune în pericol economia națională, avuțul obștesc. Pe baza analizei dispunerii și calității rețelei informative s-a constatat că unele puncte și sectoare cu vulnerabilitate mare, cum ar fi: instalația monoclor benzen și clor lichid de la Uzina chimică Borzești, Stația de compresoare de la I. R. Av. Bacău, nu sînt acoperite informativ, iar în altele dispunem de rețea insuficientă, care nu asigură toate schimbările, așa cum este cazul instalației de suspensie N-metilpirolidonă Gamacid B, Stația de frig C-20 din Uzina chimică, instalația detol și stiren de la Uzina de cauciuc Borzești, blocul cazane turbine din C.E.T.-1 Borzești, camera de comandă electrică din C.E.T.-2 Borzești, instalația solventare-ab-

sorbție-fracționare gaze din Uzina de petrol. De asemenea, în unele servicii funcționale, cu rol de coordonare, control-sinteză, cercetare și proiectare nu dispunem de rețea ori, în altele, unde există, aceasta nu este recrutată din rîndul specialiștilor (serviciul plan dezvoltare, programare, pregătire și urmărire a producției, biroul ingineria de zăcămint și tehnic, serviciul mecano-energetic, oficiul de calcul și altele de la I.R. Av. Bacău, Trustul petrolului Moinești, Întreprinderea de postav Buhuși și I.M.U. Bacău), fapt ce nu a permis aprofundarea unor fenomene negative din activitatea productivă, cunoașterea cauzelor realizării cu întârziere a unor investiții ori a producției destinate exportului.

Analizînd modul cum sînt încadrate informativ persoanele aflate în supraveghere sau urmărire informativă, s-a constatat că pe lângă unele dintre acestea nu este folosită rețea cu posibilități de pătrundere; în consecință, s-au hotărît măsuri care să grăbească clarificarea deplină a cazurilor respective și să prevină acțiunile ce ar putea crea prejudicii prin comiterea de noi fapte infracționale.

În raport de datele pe care le cunoaștem, am avut în vedere stabilirea unor măsuri de asigurare conștinformativă a grupurilor de angajați care urmează să plece anul acesta în străinătate, în cadrul unor planuri de cooperare economică (pentru asistență tehnică, realizarea unor contracte, specializare etc.).

Totodată, au fost reanalizate locurile unde sînt concentrate date și documente secrete de stat, precum și sectoarele unde sînt realizate tehnologii și produse ce constituie noutăți tehnico-științifice ori produse reper destinate apărării, în vederea dispunerii de rețea informativă în scopul prevenirii scurgerii de informații.

Ca urmare, s-a completat planul de recrutări pe semestrul I/a.c. cu numărul necesar de surse care asigură cunoașterea și stăpînirea situației operative din obiective, iar în urma unui complex de măsuri informativ-operative, ce se vor întreprinde în cooperare cu organele de miliție, cu pompierii, cu factorii de răspundere și cu sprijinul oamenilor muncii, vor fi asigurate prevenirea oricăror fapte antisociale și producerea de evenimente deosebite.

În această perioadă, cadrele de conducere au participat la punctarea unui număr însemnat de candidați, urmărindu-se îmbunătățirea structurii rețelei informative prin selecționarea unor candidați din rîndul specialiștilor, a inginerilor și tehnicienilor cu posibilități de sesizare, competență și operativitate în înlăturarea eventualelor fenomene negative apărute în complicarele procese tehnologice ale producției, în cercetare și proiectare.

S-au stabilit, de asemenea, măsuri de îmbunătățire a muncii cu rețeaua informativă, procedîndu-se încă din primele zile ale anului la instruirea acesteia pe baza noilor

sarcini. Li s-a cerut ofițerilor ca în activitatea de instruire, dirijare și educare a rețelei să pună accent pe lărgirea posibilităților de informare și orientare a acesteia, pe munca de prevenire. Totodată, pentru o mai bună, mai operativă legătură cu rețeaua (numeroasă în întreprinderile economice) se insistă pe îmbunătățirea activității rezidenturilor existente și de constituire de noi rezidențe, în funcție și de măsura realizării recrutărilor planificate anul acesta.

Înțelegînd mai bine sarcinile ce ne-au fost trasate de Comandantul nostru suprem cu privire la necesitatea dezvoltării și perfecționării legăturii organelor de securitate cu oamenii muncii și cunoscînd neajunsurile manifestate în acest domeniu în cursul anului 1976, cu prilejul analizei s-au dat dispoziții concrete de completare a potențialului informativ de fiecare organ din subordine, de fiecare ofițer. S-a precizat, fără a se limita, categoriile de angajați din fiecare loc vulnerabil, sector productiv sau serviciu funcțional cu care ofițerii să țină o legătură permanentă, în scopul informării și cunoașterii unor probleme ce interesează securitatea statului și al conlucrării eficiente pentru înlăturarea cauzelor și condițiilor favorizante săvîrșirii unor fapte antisociale. Se va ține un contact permanent cu organele I.S.C.I.R., I.G.S., P.S.I., Protecția muncii și alte instituții de control și sinteză, cu care vom spori în această perioadă acțiunile de coope-

rare, pentru cunoașterea și înlăturarea la timp a unor stări de pericol și fenomene negative. Ofițerii din obiective vor acționa în vederea apropierii unor angajați prin discuții, prin popularizarea documentelor de partid referitoare la politica partidului în domeniul apărării securității statului, mai ales a conștinutului cuvîntării secretarului general din 23 decembrie 1976. S-au prevăzut, de asemenea, întreprinderile mai multor măsuri de preluare conștinformativă a angajaților și de popularizare a actelor normative. A fost întocmit, în acest sens, un material în care s-au selecționat aspecte negative concrete de încălcare a actelor normative și a legilor statului în diferite obiective. Materialul respectiv va fi prelucrat în adunări cu angajații, pe baza unui grafic, cu participarea unor cadre din conducerea inspectoratului.

Animați de prețioasele indicații ce ne-au fost date de Comandantul nostru suprem în cuvîntarea din 23 decembrie 1976, sîntem hotărîți să milităm permanent pentru înlăturarea neajunsurilor din activitatea de conștinformativă în sectoarele economice și să acționăm cu toată hotărîrea pentru executarea ordinelor ministrului de interne, punînd în centrul activității noastre zilnice, ca sarcină primordială, prevenirea evenimentelor deosebite, a faptelor și acțiunilor care ar putea aduce atingere securității statului, economiei naționale.

colonel Ioan LAZAR

Să prevenim stările de pericol în transporturile feroviare

(Cu câteva cazuri în care acest deziderat nu s-a îndeplinit, deși ar fi fost posibil!)

Domeniul transporturilor feroviare, înglobând rețeaua de linii ferate în lungime totală de peste 15 000 km, dispersată pe întreg teritoriul țării, inclusiv în perimetrul uzinal, circa 1 600 stații, din care aproape 10% complexe de formare a trenurilor, triaje și noduri importante, aproximativ 500 poduri și tuneluri mari, un parc de aproape 140 000 vagoane și locomotive, precum și numeroase alte dotări tehnice și instalații de siguranță a circulației, reprezintă principalul sistem circulatoriu în cadrul întregii activități economico-sociale.

Rolul important al acestui sistem decurge din însăși natura funcționalității sale, fiind menit să asigure, cu precădere, transportul materiilor prime, materialelor și bunurilor de consum necesare celorlalte ramuri economice, să răspundă unor sarcini pe linia exportului și apărării naționale și să satisfacă, în condiții de siguranță, cerințele de deplasare ale cetățenilor. Pornind de la faptul că noțiunea generică de „obiectiv economic” capătă în condițiile sectorului feroviar dimensiuni aparte, neliabilitate riguroasă într-un perimetru, și ținând totodată seama de faptul că producerea unor evenimente grave, infrațiuni sau stări de pericol existente în acest sector au uneori repercusiuni în diverse alte compartimente economice, avem o imagine cuprinzătoare asupra valorilor ce le avem de apărut în acest domeniu.

Privind prin prisma misiunilor prioritare ale aparatului de contrainformații economice rezultate din cuvântarea Comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din 23 decembrie 1976, munca de prevenire cu multiplele sale laturi trebuie să reprezinte și pentru ofiterii ce asigură contrainformativ obiectivele cu profil feroviar dominantă întregii lor activități, criteriul de bază al eficienței acesteia.

Reușita în cazurile concrete de prevenire în sectorul feroviar, dintre care vom prezenta unele exemplificări, a fost asigurată în principal printr-o judicioasă organizare a supravegherii informative, rod al existenței unui sistem informațional perfecționat, al aportului surselor de informare plasate în locuri cu vulnerabilitate sporită și cu rol hotărâtor în siguranța circulației feroviare, cu largi posibilități de cunoaștere a stărilor de pericol apărute în obiective. Valorificând cu operativitate informațiile primite, prin sesizarea factorilor competenți care au acționat pentru remedierea stărilor de fapt negative și instruind totodată rețeaua informativă pentru a interveni direct în scopul înlăturării unor atari fenomene sau a împiedicării săvârșirii de încălcări ale normelor ce reglementează siguranța circulației de către anumiți angajați, s-a reușit prevenirea unor evenimente care, dacă s-ar fi produs, puteau avea consecințe dintre cele mai grave.

Pe baza instructajului făcut sursele din legătura proprie de către ofițerul de la Inspectoratul județean Mehedinți, de a urmări atent evoluția stării liniei în zona Balota-Strehaia, în condiții de temperaturi scăzute, informatorul „Mihăescu”, impiecat de mișcare, a sesizat la 21 octombrie 1976 ruperea unei șine între stațiile Girnița și Prunișor, cu numai o oră înaintea trecerii trenului accelerat 132, Timișoara-București, care urma să circule în porțiunea respectivă cu viteza de 100 km/oră. Dovedind prezență de spirit, informatorul a luat imediat măsuri de oprire a trenului și de sesizare telefonică a ofițerului și a organelor Revizoratului regional C.F.R. În scopul prevenirii, paralel cu măsurile de restabilire a circulației, s-a instituit o comisie de specialiști C.F.R. care împreună cu ofițerul au extins verificările asupra întregului tronson, pe ambele sensuri de circulație. Au fost depistate astfel alte defecțiuni ce puteau deveni periculoase pentru siguranța circulației. În contextul acțiunilor preventive se înscrie și depistarea și înlăturarea cauzelor care favorizau frecvent depășiri de semnale în poziția pe oprire de către trenuri de persoane rapide și accelerate. Prin informatorii „Costache” și „Florea” — specialiști în instalații de frână —, ofițerul nostru a stabilit că această stare de pericol se datora dereglajelor ce surveneau pe parcurs la regulatoarele S.A.B. ale timoneriei de frână de la unele vagoane de călători. Întrucât operația de remediere a defecțiunii trebuia să se desfășoare eşalonat, pentru a nu se crea inconvenientul scoaterii

dintr-o dată din circulație a unui mare număr de vagoane, s-a analizat și s-a stabilit, de comun acord cu Revizoratul central de siguranța circulației, ca personalul de locomotivă de la aceste trenuri să execute, la intervale prestabilite, frînări de eficacitate, împiedicând astfel blocarea regulatorului de la timonerie frinei vagoanelor. Ca efect al acestei acțiuni de prevenire a fost și repunerea în drepturi a unor componenți ai echipelor de pe locomotive, care fuseseră pe nedrept îndepărtați din serviciu pentru „depășirea semnalelor de oprire”.

Un alt caz: În martie 1976 informatorul „Tudor” a semnalat apariția fenomenului de rupere a axelor la grupurile de antrenare a generatorilor unor vagoane de călători. Prin verificări efectuate asupra întregului parc de vagoane, s-a stabilit că asemenea ruperi apar la vagoanele cu axe de tip vechi, care cedau la viteze de peste 100 km/oră, când vagoanele în cauză erau introduse în garniturile trenurilor rapide și accelerate. Și în acest caz, după consultarea specialiștilor în materie, a fost informată conducerea ministerului de resort, care a luat măsuri de înlocuire a vechilor axe.

La soluționarea cazurilor de genul celor prezentate, un real sprijin a fost primit din partea oamenilor muncii din compartimentele tracțiune și vagoane, mișcare și comercial, linii și instalații, care participă direct la buna desfășurare a transportului feroviar, precum și a for-

mașinilor de miliție T.F. și a revizorilor C.F.R. de siguranța circulației, central și regionale.

Numărul totuși mare de evenimente ce au avut loc pe calea ferată în 1976, dintre care patru accidente grave produse în zona stațiilor Măldăeni (9/10 mai), Saligny (4 septembrie), Ilia (28 octombrie) și Topolovăț (3 noiembrie), demonstrează că în munca de cunoaștere a stărilor de pericol, desfășurată de către respectivii ofițeri de contrainformații în transporturi, au existat anumite carențe care au determinat o eficiență scăzută a muncii de prevenire.

În cazul accidentului de la Măldăeni, produsul unui act de diversione, autorul faptei, care viza deraierea unui tren accelerat, a demontat un cupon de șină din linia curentă, accidentul producându-se cu un tren de marfă care, în mod întâmplător, îl devansase pe cel de călători. Despre actele pregătitoare, dar mai ales referitor la comportarea și preocupările făptuitorului, se puteau obține semnalări dacă s-ar fi asigurat o mai susținută cunoaștere a predispoziției la acte antisociale a unor elemente din mediul limitrof căii ferate și dacă, în cadrul cooperării cu formațiunile de miliție T.F. și comunale, schimbul de informații s-ar fi desfășurat mai organizat. Infractorul ducea o existență parazitară, era contravenient pentru călătorii frauduloase pe C.F.R., avea un anturaj dubios și uneori comportări anormale. Se impunea deci supravegherea lui ac-

tivă, pentru a i se cunoaște atitudinea dușmănoasă și a se preveni materializarea intențiilor sale.

Cercetările și verificările efectuate după producerea accidentelor din preajma stațiilor Saligny și Ilia, precum și împrejurările care le-au favorizat, au condus la concluzia că, în ambele cazuri, adormirea personalului de pe locomotive în timpul mersului a fost determinată de starea de oboseală provocată de irosirea timpului rezervat odihnei în anturaje necorespunzătoare și consumarea excesivă de băuturi alcoolice. Prevenirea lor era și în aceste cazuri posibilă, dacă în cadrul supravegherii informative rețeaua din depourile Fetești și Arad ar fi semnalat modul formal în care se executa controlul medical și ierarhic la intrarea în serviciu a echipelor de pe locomotive și ar fi avut în atenție activitatea și preocupările extraprofesionale ale celor în cauză. Totodată, accidentul de la Ilia putea fi prevenit dacă sursele de informare ar fi fost instruite să semnaleze la timp procedeul greșit practicat în cuplarea locomotivelor (în sensul că cea înzestrată cu instalații de vigilență a fost dispusă ca „rotașă” și nu „înaintașă”). Datorită modului neinstrucțional de cuplare, inductorul de frinare automată existent în cale nu a mai declanșat oprirea trenului și astfel acesta a depășit semnalul „pe oprire”, intrând peste un alt tren de marfă.

Verificările și constatările asupra cauzelor și împrejurărilor ce au

condus la producerea accidentului din apropierea stației Topolovăț au stabilit o înlanțuire de acte de neglijență și superficialitate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu din partea unor angajați C.F.R., și anume: lăcătușii de revizie din stațiile Biled și Timișoara Nord au revizuit superficial vagoanele cisternă din compunerea trenului de marfă nr. 11012, nedepistind lipsa unor șuruburi de la aparatele de legare ale acestora. Ca urmare, cirlișul de tracțiune al unui vagon s-a smuls în mers din manșonul scoică slăbit, rămânind desprinse din tren patru vagoane, în linie curentă, între stațiile Recaș și Topolovăț; mecanicul trenului, sesizat de producerea frînării necomandate, s-a deplasat spre urma garniturii rămase atașată la locomotivă, unde a închis robinetul de aer și a așezat în suport tubul semiacuplării de la conducta generală. Dovedind o condamabilă superficialitate, el nu a observat lipsa cirlișului de tracțiune de la vagonul respectiv și nici absența discului roșu și a felinarului de semnalizare care avertizau că trenul este incomplet. În plus, atît poziția „pe deschis” a robinetului, cît și a semiacuplării atenționau că trenul s-a dezlegat și că au rămas vagoane pe linie, dar cu toate acestea mecanicul, revenit pe locomotivă, și-a continuat mersul cu trenul incomplet, ca și cînd totul ar fi fost în regulă. Înlanțuirea acestor grave neglijențe a continuat și în stația Topolovăț, unde impieगतul de mișcare de serviciu, defilînd formal

trenul, nu a sesizat că acesta este nesemnalizat la urmă și nu a luat măsuri de avertizare a haltei de mișcare Suștea, pentru a nu expedia un alt tren înaintea verificării stării de liber a liniei curente. Șirul actelor de încălcare a îndatoririlor de serviciu a persistat și prin depășirea vitezei maxime de 15 km/oră cu care trebuia condus de către personalul de locomotivă trenul de persoane 1002 după oprirea regulamentară de 3 minute în fața semnalului de bloc dinaintea haltei Suștea, aflat în poziția pe oprire. Deși acesta avertiza că pe secțiunea pînă la semnalul prevestitor al stației Topolovăț se află un obstacol pe linie (grupul de 4 vagoane rupt din trenul de marfă 11012), mecanicul trenului de persoane 1002, după oprirea itinerarică din halta sus-menționată, a sporit viteza pînă la 50 km/oră și astfel nu a putut frîna la timp, tamponînd violent cele 4 vagoane rămase pe secțiunea dinaintea semnalului prevestitor.

Din prezentarea cauzelor și împrejurărilor care au generat ori favorizat accidentele cu urmări mai deosebite rezultă că pe planul activității de cunoaștere și prevenire, desfășurată de ofițerii de contrainformații economice în transporturile feroviare, persistă unele neajunsuri, și anume:

O rețea informativă insuficientă față de multitudinea locurilor cu vulnerabilitate sporită din cadrul unor obiective și, mai ales, folosirea cu randament redus a celei existente, în raport cu capacitatea și

posibilitățile de care dispune. Acest al doilea neajuns decurge din slaba instruire și orientare a rețelei cu sarcini concrete, axate pe intervenții directe în scop preventiv, precum și din efectuarea unor contactări la intervale mari, în pripă și în afara caselor de întâlniri.

Lipsa de operativitate în valorificarea informațiilor, precum și obținerea de materiale incomplete, rezumative doar la nereguli și abateri, fără referire la cauze, implicații și îndeosebi la natura vinovăției elementelor care le-au produs, reprezintă carențe care de asemenea au diminuat eficacitatea muncii de cunoaștere și prevenire. Existența acestor situații s-a constatat în activitatea de supraveghere informativă desfășurată în numeroase depouri, revizii de vagoane, secții și districte de întreținerea și reparația liniilor și instalațiilor, cât și în unele stații de formare a trenurilor.

Folosirea într-o măsură încă redusă de către ofițeri a rezidenților din rindul revizorilor de siguranța circulației, controlorilor de sector, șefilor de stații de rezervă, șefilor de tură din depouri și revizii de vagoane, picherilor, personalului ce execută controlul medical etc., care prin natura atribuțiilor de serviciu vin frecvent în contact cu un cerc larg de angajați. În condițiile unei rețele informative numeroase și dispersate în unitățile de pe rețeaua C.F.R., rezidențele și-ar putea aduce o contribuție sporită atât în munca informativă, cât și în depistarea și înlăturarea stărilor de peric

col ce ar apare pe calea ferată, inclusiv în prevenirea infrajecțiilor.

Executarea în unele locuri în mod incomplet a actului de prevenire a stărilor de fapt negative din obiective, prin limitarea la a se informa diverși factori de conducere administrativă, fără a se persevera în cunoașterea rezultatului măsurilor întreprinse, nu a asigurat întotdeauna garanția eficacității intervenției, prin eliminarea definitivă a focarelor de pericol.

Neanalizarea periodică a informațiilor referitoare la cauzele primare — directe și indirecte — ale producerii evenimentelor ori favorizării stărilor de pericol a condus uneori la imposibilitatea desprinderii de învățăminte asupra frecvenței acestora în anumite sectoare, cât și cu privire la persoanele predispușe la abateri și nereguli, rezultatul reflectându-se negativ în dirijarea și instruirea rețelei informative.

Necunoașterea și neselectarea riguroasă a tuturor persoanelor din obiective, cu sau fără antecedente, pretabile la fapte antisociale și la încălcări ale normelor instructive, precum și neurmărirea activității și comportării unor asemenea elemente în afara locului de muncă, au constituit alte lacune în desfășurarea muncii de supraveghere informativă.

Caracterul uneori sporadic și birocratic al schimbului de informații între ofițerii de contrainformații economice din transporturile feroviare și formațiunile de miliție T.F. și comunale, nepermanentizarea

tactelor directe și a deplasărilor comune în teren și în situații operative concrete, care reclamau astfel de acțiuni, a avut în unele cazuri drept efect neluarea la timp a măsurilor preventive ce se impuneau. Obligatorietatea conlucrării cu organele de miliție decurge și din faptul că circa 60% din lungimea totală a rețelei feroviare — vulnerabilă în orice punct — străbate zone din apropierea localităților rurale, unde ponderea activității de supraveghere informativă revine organelor de miliție.

Insuficienta corelare în efectuarea de controale comune cu organele C.F.R. ce au asemenea atribuții pe secțiile de circulație. Astfel de acțiuni se impun a se desfășura mai frecvent în viitor, întrucât își justifică eficiența prin materializarea pe loc a măsurilor menite să înlăture stările de fapt negative constatate. Dealtfel, oportunitatea intensificării acțiunilor de acest gen este motivată și de eliminarea completă a situațiilor de depozitare nesupravegheată a diverselor materiale în imediata apropiere a liniei, care în 1976 au înlesnit șapte cazuri de punere de obstacole pe calea ferată sau alte acțiuni de natură a periclita siguranța circulației.

Se impune, de asemenea, cu stringență îmbunătățirea metodelor și mijloacelor de culegere a informațiilor, sporirea vitezei și circulației în fazele de analiză, prelucrare și valorificare, în vederea luării celor mai raționale decizii — în timp util (adică în intervalul în care ac-

țiunea de corectare are eficacitate). Perfecționarea muncii de prevenire, aflată în dependență directă cu planul de căutare a informațiilor, presupune îmbunătățirea, completarea și actualizarea continuă a acestuia, pentru a oglindi în detaliu problemele prioritare spre care să ne îndreptăm atenția, semnificația anumitor fapte și fenomene, legăturile dintre ele, evoluția stărilor de fapt și lucruri din domeniul feroviar. Reclamă, de asemenea, o conlucrare mai strinsă și mai operativă între ofițerii de contrainformații care lucrează în transporturi și cei ce asigură contrainformativ obiective economice posesoare de linii industriale, precum și cu acei care deservesc unități producătoare de material rulant.

De o mare importanță pentru perfecționarea organizării și desfășurării muncii de prevenire este modul în care ofițerii din aparatul central își îndeplinesc atribuțiile de îndrumare, control și sprijin ale activității contrainformative desfășurate de ofițerii din teritoriu. Îmbunătățindu-se activitatea de coordonare, analiză și sprijin, precum și competența îndrumărilor date compartimentelor din teritoriu, se va putea aduce o mai mare contribuție la prevenirea și descoperirea, în fază incipientă, a oricăror acțiuni ce ar viza direct sau indirect securitatea statului ori avuția națională, precum și a evenimentelor ce s-ar putea solda cu victime omenești și pagube pentru economia națională.

maior Traian ULARU

Viața arată că mentalitățile vechi, de esență burgheză sau mic-burgheză, pot avea consecințe deosebit de grave asupra poziției omului în societatea de azi. Ele pot duce până la urmă la descompunerea morală și politică a celor care devin prizonierii acestora, inclusiv la comiterea de acte ce pot aduce prejudicii societății socialiste, cauzei socialismului.

NICOLAE CEAUȘESCU

PREȚUL TRĂDĂRII

Cum a eșuat

„afacerea Ilieș-Iordănescu & Müller Michael“

Printre evenimentele care au reținut atenția opiniei publice în toamna trecută a figurat și procesul judecat la Tribunalul militar teritorial București, în care au apărut ca inculpați inginerul Ilieș Nicolae, director comercial, și inginerul Iordănescu Bogdan, din Serviciul import-export, ambii de la Centrala industrială de utilaj energetic, metalurgic și mașini de ridicat București (C.I.U.E.M.M.R.), pentru trădare prin transmitere de secrete, infracțiune prevăzută de art. 157 alin. 1 Cod penal. Dealtfel, cazul a devenit curînd de notorietate publică, în urma unor comunicate inserate în presă.

Procesul s-a desfășurat cu ușile deschise, sala fiind permanent plină cu cetățeni avînd diferite profesii, niveluri de pregătire și aparținînd diferitelor domenii de activitate, care au fost uimiți de la început de modul și mijloacele prin care cei doi au reușit, timp destul de îndelungat, să-și ascundă adevărata față, să înșele vigilența multor cadre de conducere și, în acest fel, să meargă pe drumul infracționismului, pînă la actul trădării. Pe măsură ce fazele procesului se consumau, uimirea a făcut loc indignării.

Pe baza probelor adunate, a declarațiilor făcute de martori și de către cei doi inculpați — în urma îndeplinirii procedurii de reaudiere a respectivilor — instanța a pronunțat pentru amîndoi sentința de condamnare la pedeapsa capitală. Ulterior, pedeapsa a fost comutată la cîte 25 ani închisoare.

De subliniat că, sub îndrumarea organelor de partid, opinia publică a luat cunoștință pe larg de faptele celor doi trădători, în cadrul unor ample dezbateri publice organizate în întreprinderi și instituții, prilej de natură a ridica gradul de vigilență și combativitate revoluționară a oamenilor muncii.

„A. C. B.“ sau „E. U. M. U.“ ?

La începutul anului 1975, rețeaua informativă face unele semnalări interesante cu privire la Ilieș Nicolae, în principal pe fondul unor relații suspecte cu unii cetățeni străini. Informațiile de primă sesizare îl arătau pe Ilieș Nicolae că ar manifesta un interes deosebit pentru firma franceză „A.C.B.“ și că a intrat în relații cu reprezentanții acesteia, nu numai în cadru oficial, ci și neoficial. Paralel, a fost semnalat în relații similare și cu un anume Müller Michael, proprietarul firmei „E.U.M.U.“ din R. F. Germania.

Ținînd seama de funcția de conducere pe care o îndeplinea în cadrul centralei, au fost informate organele de partid cu privire la esența semnalărilor primite și s-a obținut aprobarea verificării lui.

Pe această bază, în martie 1975 a fost elaborat un plan de măsuri complexe, care viza în principal :

— prevenirea unor acțiuni de subminare a economiei naționale, prin favorizarea firmelor străine în încheierea unor contracte dezavantajoase țării noastre ;

— stabilirea metodelor și mijloacelor folosite în favorizarea firmelor străine și modul în care a fost sau urmează a fi recompensat ;

— documentarea activității lui infracționale, a legăturilor din țară și străinătate, în scopul curmării acțiunii dușmănoase și tragerii la răspundere penală.

Înțelepciunea proverbului despre lupul care își schimbă numai părul, se confirmă încă o dată

Cu mulți ani în urmă, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan s-au bucurat de încrederea, stima și respectul cuvenit unor oameni cinstiți. Exploatînd cu abilitate această acreditare, legăturile și relațiile pe care și le creaseră, în anul 1964 inginerul Ilieș Nicolae este numit secretar general în Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, după ce, în prealabil, fusese șeful Agenției economice a R. S. România din Praga, iar anul 1970 îl găsește pe inginerul energetic Iordănescu Bogdan în funcția de șef Serviciu 21, la I.C.E. „Uzinimportexport“.

Dar, așa cum aveau să dovedească faptele, pentru dolari, mărci sau franci, cei doi indivizi s-au arătat încă de atunci gata să pună la mezat interesele statului, spre a-și satisface cele mai abjecte interese. Astfel, spre sfârșitul anului 1965 Ilieș Nicolae este eliberat din funcție, întrucît se compromisese în relațiile oficiale și neoficiale cu reprezentanții unor firme străine (italiene), existînd suspiciuni că, în schimbul favorizării acestora, în perfectarea unor tranzacții comerciale, ar fi fost „recompensat” cu cadouri substanțiale și chiar cu sume de bani, care i-ar fi fost depuși în cont personal la bănci din străinătate.

Urmînd o evoluție cel puțin curioasă, în care au fost nesocotite unele cerințe și criterii de selecționare și promovare, în anul 1970 Ilieș Nicolae este numit director comercial la Întreprinderea de mașini grele București, pentru ca, mai tîrziu, în 1973, să fie promovat în funcția de director comercial la Centrala industrială de utilaj energetic, metalurgic și mașini de ridicat București.

În vremea aceasta nici Iordănescu Bogdan nu a stat pe loc. În anul 1974, ca șef de serviciu la I.C.E. „Uzinimportexport”, comite cîteva falșuri în rapoartele de decontare, după sosirea din misiuni în străinătate, ispravă de pe urma căreia reușește să scape cu numai 6 luni închisoare, cu suspendare.

Parcă pentru a confirma zicala că „cine se aseamănă, se adună”, în octombrie 1974, directorul comercial Ilieș Nicolae îl aduce pe Iordănescu Bogdan la această centrală, Serviciul import-export, ca inginer principal, aranjînd, între timp, transferul de la I.C.E. „Uzinimportexport”, eludîndu-se desfacerea contractului de muncă, așa cum se hotărîse inițial.

Trebuie precizat că în momentul începerii urmăririi informative, la Turceni, județul Gorj, se afla în construcție o puternică centrală termoelectrică. Muncitorii și inginerii de la Întreprinderea „Vulcan” București, precum și de la alte întreprinderi, erau angajați plenar în realizarea utilajelor și instalațiilor necesare acestui obiectiv energetic. În acele momente, I.C.E. „Romenergo” lansase o licitație în vederea obținerii de oferte pentru achiziționarea unor echipamente de completare, necesare aceluiași obiectiv, pentru care statul nostru obținuse prin Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.) un important credit în valută.

În aceste împrejurări, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan, din cadrul centralei, care urmau să avizeze tehnic ofertele firmelor participante la licitație, apar tot mai frecvent în contact cu Müller Michael, pe care-l introduc din biroul de protocol, unde se poartă discuții oficiale, în biroul lui Ilieș Nicolae, în care se putea discuta mai în voie.

Sesizați de aceste aspecte, în cadrul unor măsuri combinate s-au introdus mijloace speciale atît la biroul, cît și la domiciliul lui Ilieș Nicolae. Totodată, s-a urmărit apariția unor momente propice pentru folosirea filajului, care avea rolul să confirme sau să infirme legăturile neoficiale ale celor doi angajați români cu cetățeni străini în afara întreprinderii.

Profitînd de lipsa de experiență a unor funcționari de la I.C.E. „Romenergo” (care erau la prima afacere de acest fel), precum și de faptul că licitația a fost organizată în mod necorespunzător, la termenele

stabilite firmele neprezentîndu-se cu oferte, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan au reușit să-i convingă pe cei în drept că singura ieșire din această situație ar fi încheierea contractului cu firma „E.U.M.U.”. În același timp, folosesc legăturile și relațiile pe care le aveau și fac presiuni atît asupra funcționarilor de la I.C.E. „Romenergo”, cît și asupra altor factori de răspundere din cadrul centralei industriale și de la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, pedalînd pe necesitatea urgentării achiziționării echipamentelor (termenele de punere în funcțiune erau, într-adevăr, foarte strînse), cît și pe faptul că nefolosirea îndelungată a împrumutului de la B.I.R.D. ridică permanent procentul dobînzilor.

Domnul Müller jubilează

La drept vorbind, avea și motive. Se afla aproape pe punctul de a încheia „marea afacere” a vieții sale, adică peste noapte urma să devină — cu ajutorul celor doi — milionar.

În acest context se cere și se primește aprobarea Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, pentru a se încheia contractul cu o singură firmă. Concomitent, Ilieș și Iordănescu îl „ajută” pe Müller Michael în refacerea ofertei, pe care acesta o prezintă pentru tratative la I.C.E. „Romenergo”. Cum avea să se dovedească ulterior în anchetă, din însărcinarea lui Ilieș Nicolae, Iordănescu Bogdan a participat efectiv atît la tratativele tehnice, cît și la cele comerciale, urmărind tot timpul favorizarea firmei „E.U.M.U.”. În paralel, pe tot parcursul ducerii tratativelor, Iordănescu îl informa sistematic pe Ilieș asupra situației, ambii asigurîndu-l pe Müller Michael de obținerea contractului.

Întrucît Müller Michael manifesta o anumită doză de neliniște în privința obținerii contractului, cu prilejul unor întîlniri neoficiale, cît și în sediul centralei industriale, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan i-au dat asigurări de reușita afacerii, deoarece contractul pentru echipamentele Turceni urmează a fi finanțate de creditele Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, fonduri valutare ce trebuie utilizate cît mai curînd, pentru a nu crește cuantumul dobînzilor.

În baza tratativelor purtate, atît la sediul I.C.E. „Romenergo”, cît și la centrala industrială, Ilieș și Iordănescu „sprijină” I.C.E. „Romenergo”, întocmind nota de contractare cu firma „E.U.M.U.”, care este parafată și semnată de Ilieș Nicolae, de directorul general al centralei și de directorul general al I.C.E. „Romenergo”. Ulterior, cu prilejul unei lucrări speciale, organele noastre obțin fotocopia unui exemplar din această notă, ce se afla în fișetul lui Ilieș Nicolae, precum și fotocopia ciornei, care atesta clar că această notă a fost redactată nu de către I.C.E. „Romenergo”, prin specialiștii săi, așa cum ar fi fost normal, ci personal de către Iordănescu, modificată apoi și adăugită de Ilieș Nicolae. În cu-prinsul acesteia se preciza că „...cu toate eforturile depuse, licitația nu a putut avea loc, nereușîndu-se obținerea a cel puțin trei oferte și astfel comisia de adjudecare a hotărît să se treacă la negocieri directe cu

singura firmă ofertantă — „E.U.M.U.” Din aceeași notă mai rezultă că, în comparație cu oferta altei firme străine, prețul pentru același volum de furnitură, oferit de firma „E.U.M.U.”, este mult mai mic. (În realitate, referirea viza o ofertă mai veche a acelei firme, dar și aceasta era prezentată denaturat.) În finalul notei se solicită „aprobarea autorizației de import și respectiv semnarea contractului cu firma „E.U.M.U.” *

Dealtfel, la numai câteva zile, respectiv pe 18 iulie 1975, se încheie un referat intern de contractare cu firma „E.U.M.U.”, în valoare de 8.275.000 D.M. (17.664.704 lei valută), care este aprobat de I.C.E. „Rom-energo” și înaintat (împreună cu celelalte documente de contractare) la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, pentru obținerea autorizației de import și semnarea definitivă a contractului.

Cu câteva zile înainte s-a stabilit prin mijloace speciale că Iordănescu Bogdan a aranjat pe 9 iulie 1975 o întâlnire cu Müller Michael la Braseria „Athénée Palace”, la care urma să vină și Ilieș Nicolae. Cu sprijinul direcției de linie (care îl urmărea pe Müller Michael), cunoscându-se exact locul și ora întâlnirii, au fost folosite filajul și mijloacele speciale, care aveau misiunea să clarifice pe deplin activitatea de favorizare a proprietarului firmei „E.U.M.U.” de către Ilieș și Iordănescu.

Din convorbirea avută de cei trei a reieșit clar că Ilieș și Iordănescu acționează prin toate mijloacele pentru favorizarea lui Müller, folosindu-se de funcțiile pe care le dețineau, de relațiile și legăturile pe care le aveau în cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini și întreprinderile de comerț exterior, urmînd ca, după eliberarea autorizației de import și semnarea contractului, Müller Michael să le remită 100.000 lei, 20.000 D.M., un autoturism și alte „cadouri”. La un moment dat, Ilieș l-a întrebat pe Müller dacă a făcut un calcul cît va cîștiga în urma încheierii acestei afaceri, la care străinul a indicat suma de 1.300.000 D.M., dar Iordănescu l-a corectat pe loc, precizîndu-i că, de fapt, va cîștiga 2.000.000 D.M. (Această sumă reprezintă de fapt cuantumul în plus trebuiau să fie chemați la tratative — n.n.)

Tot cu acest prilej, Iordănescu Bogdan i-a arătat lui Ilieș Nicolae, la masă fiind și comerciantul străin, un telex al Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, emis către toate întreprinderile de comerț exterior, privind reducerea importurilor, iar Ilieș Nicolae i-a relatat lui Müller Michael conținutul.

În cadrul anchetei, Müller Michael, referindu-se la această întâlnire, a declarat :

„...În scopul de a mă convinge că sînt singurul furnizor potențial, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan m-au informat, tot la această întâlnire, că printr-o hotărîre superioară s-au luat noi măsuri cu privire la importuri”. (Este vorba de telexul menționat mai sus, emis ca urmare a Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., privind reducerea importurilor — n.n.)

* Toate aceste documente și înscrisuri care probau activitatea infracțională de tentativă la subminarea economiei naționale au fost ridicate procedural, cu ocazia percheziției oficiale din 26 septembrie 1975.

În final, cei doi l-au asigurat pe Müller Michael că în viitorul apropiat îi vor oferi posibilitatea încheierii și a altor contracte la fel de avantajoase.

„E. U. M. U.”, un partener insolubil, falimentar

Extinzîndu-se verificările și asupra solvabilității firmei „E.U.M.U.”, s-au obținut date că Müller Michael, în calitate de proprietar, dispune de un venit lunar de circa 5.000 D.M., o clădire în valoare de circa 300.000 D.M., iar datoriile firmei se ridicau la data respectivă la circa 80.000 D.M. În acest fel, Müller Michael, un intermediar insolubil, grație celor doi trădători, urma să devină peste noapte milionar.

★

Avîndu-se în vedere situația operativă, analizîndu-se toate datele și informațiile obținute pînă în acel moment, s-a tras concluzia că Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan se găsesc în faza de **tentativă la subminarea economiei naționale**, infracțiune prevăzută și pedepsită de Codul penal ; că există suficiente date, verificate, pentru a se trece la prevenirea încheierii acestui contract de natură a aduce pagube economiei naționale și la continuarea documentării activității infracționale, în vederea tragerii la răspundere penală a vinovaților.

În consecință, a fost informată conducerea Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, care constată, printr-un document ce răspunde sesizării noastre, că prevederile contractuale stipulate și mai ales nivelul prețurilor acceptate sînt dezavantajoase pentru partea română. Astfel, eliberarea autorizației de import și, respectiv, propunerea de încheiere a contractului cu firma „E.U.M.U.” au fost respinse, hotărîndu-se ca o parte din echipamente să fie executate în țară, iar unele subsansamble să fie importate direct de la firmele furnizoare, excluzîndu-se intermediarii.

Continuînd activitatea dușmănoasă desfășurată împotriva țării, pe data de 6 august 1975, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan l-au invitat în mod special pe Müller Michael la sediul centralei industriale, prezentîndu-i xerocopia adresei nr. 37/1985, din 28 iulie 1975, a conducerii Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, prin care nu se autoriza importul utilajelor necesare la Centrala termoelectrică Turceni, pentru motivul că, prin încheierea contractului în condițiile propuse, s-ar fi creat un prejudiciu pentru statul român în valoare de 1.387.701 D.M. (2.830.355 lei valută).

Deși la nivel guvernamental s-au luat măsurile ce rezultau din conținutul adresei menționate, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan, mergând în continuare pe drumul trădării intereselor patriei, nu au ezitat să mistifice adevărul, întocmind un act cu conținut fals, denumit „notă comună”, din care rezulta că partea română ar fi avantajată dacă se cumpără utilajele oferite de cetățeanul străin. Ulterior, în cursul anchetei, Iordănescu Bogdan avea să recunoască că în discuțiile directe și telefonice pe care le-a avut cu Müller Michael, printre altele, l-a informat că lucrarea se află la Comisia guvernamentală și că, atît el, cît și Ilieș Nicolae, vor face intervenții pentru obținerea contractului.

Urmărind cu asiduitate realizarea unor interese meschine, egoiste, duse pînă la trădare, Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan au mers pînă acolo încît au căutat să-l influențeze pe Müller Michael să ceară și să obțină în cadrul tratativelor prețuri cît mai ridicate, fapt recunoscut în anchetă și de comerciantul străin.

„Ilieș Nicolae — avea să precizeze ulterior Müller Michael —, atît la birou, cît și cu prilejul întîlnirilor neoficiale pe care le-am avut, m-a sfătuit să fixeze prețuri cît mai mari, fiindcă am asigurat contractul, iar el va interveni la forurile superioare în acest sens. Pe de altă parte, importul fiind strict necesar, contractul se va încheia cu siguranță, îndemnîndu-mă încă o dată să cer un preț cît mai ridicat, că bani sînt”.

Final la „afacerea Ilieș-Iordănescu & Müller Michael”

Prin măsurile întreprinse au fost prevenite activitatea de subminare a economiei naționale și, respectiv, consecințele care s-ar fi produs. Infrațiunea a fost curmată în fază de tentativă deoarece, prin sesizarea operativă făcută de organele noastre, la nivelul conducerii Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, nu s-a mai eliberat autorizația de import pentru firma „E.U.M.U.” și, totodată, pe baza acestei sesizări, o comisie de specialiști, analizînd documentele de contractare, a elaborat un înscris oficial din care rezultau limpede încălcarea regulilor de comerț exterior și posibilitatea prejudicierii economiei naționale cu 1.387.701 D.M., document care, ulterior, a fost coroborat cu alte probe în anchetă și instanță.

În baza tuturor faptelor rezultate, la 26 septembrie 1975 s-a trecut la arestarea celor doi cetățeni români, Ilieș și Iordănescu, și la declararea lui Müller Michael ca persoană indezirabilă și expulzarea sa din țară.

Privind retrospectiv modul în care am acționat pentru finalizarea acțiunii la care ne-am referit, se pune firesc întrebarea în ce măsură am răspuns cerințelor puse în fața noastră de Comandantul suprem, care spunea: „Pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase. Cu cît se va reuși să se prevină ca unii cetățeni ai țării să fie angajați în asemenea acțiuni, cu atît vom putea aprecia mai pozitiv activitatea organelor de securitate și miliție. În același timp, este de înțeles că atunci cînd au loc manifestări dușmănoase sau infrațiuni se impun acțiuni ferme pentru descoperirea și sancționarea în mod exemplar a celor vinovați, în conformitate cu prevederile legilor”.*

Prin folosirea judicioasă a unui complex de măsuri și printr-o cooperare corespunzătoare cu ofițeri din unități ale Ministerului de Interne, în mod deosebit din Direcția a III-a, s-a reușit în mod operativ (acțiunea a început în martie 1975 și s-a finalizat în septembrie 1975): prevenirea activității de subminare a economiei naționale prin favorizarea firmei străine „E.U.M.U.” — în fază de tentativă; stabilirea metodelor și mijloacelor folosite de Ilieș Nicolae și Iordănescu Bogdan în favorizarea lui Müller Michael — mobilul activității infraționale a respectivilor; documentarea acțiunilor lor ilicite și tragerea la răspundere penală.

De la început facem precizarea că nu totul a decurs perfect. Au fost și momente de ezitare, de insuficientă operativitate și, mai cu seamă, de neînțelegere în esența ei a noțiunii de prevenire și, în consecință, de aplicare a acelor măsuri cu caracter operativ eficient, care ar fi făcut posibilă preîntîmpinarea producerii evenimentelor descrise mai sus. Aceste carențe explică, în parte, și de ce s-au pierdut unele momente operative valoroase și de ce unele documente strict-secrete au ajuns la comerciantul străin (care, la întîlnirile din 9 iulie și 6 august 1975, reușește, cu concursul celor doi trădători, să intre în posesia acestora). În concluzie, cazul de față se constituie, pentru compartimentele de securitate participante la soluționarea lui, nu numai ca un succes (incontestabil), cît mai ales ca un caz cu neajunsuri profesionale, care nu trebuie să se mai repete.

colonel Constantin OLARU

* Nicolae Ceaușescu, Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, 23 decembrie 1976.

ECHIPA DE ȘOC A MOSSAD-ULUI*

„Echipa de șoc” a fost replica Serviciului de informații al Israelului (MOSSAD) la înființarea Organizației pentru eliberarea Palestinei (O.E.P.) și în special a organizației extremiste „Septembrie Negru”. La propunerea lui Zwi Zamir, șeful serviciilor de informații, de a accepta să se recurgă la asasinat împotriva teroriștilor, fostul prim-ministru Golda Meir a refuzat categoric această măsură până la masacrul de la München. Atunci Zamir, primind aprobarea, și-a organizat escadronul de urmărire și asasinat, așa-numita „Echipă de șoc”. Despre pregătirea, organizarea și realizarea unor acțiuni ale „Echipei de șoc” vom prezenta în cele ce urmează câteva spicuri din presa străină.

În ziua de 9 aprilie 1973, orele 1.30 noaptea, 15 agenți secreți israelieni, echipați în costume de scafandru autonom, trăgând în urma lor o barcă pneumatică, s-au strecurat pe stîncile de sub faleza centrală din sudul Beirutului. Din barcă au scos saci de plastic conținând haine de stradă, arme, explozivi, detonatori și două aparate de radio. Schimbându-se cu rezezițiune, s-au furișat în tăcere către faleză, unde se aflau parcate cinci autoturisme, toate cu rezervoarele pline, cu cheile în contact și motoarele încălzite. Agenții s-au împărțit cite trei la o mașină și au plecat.

La intersecția străzii Khaled Ben Alwalid cu strada 58 au parcat cu

fața spre direcția din care veniseră. Din fiecare mașină a coborît cite un agent și au intrat pe ușa principală sau de serviciu a cite unui imobil cu apartamente aparținînd O.E.P. și în care lucrau sau locuiau conducătorii ai organizației. Gărzile de la intrare au fost ucise în tăcere și cu rapiditate de pistoale silențioase. Apoi au intrat și cei rămași afară. Împărțindu-se în trei grupe, au atacat simultan trei apartamente. Metoda a fost deosebit de brutală, ușile fiind deschise cu focuri de pistol.

În primul apartament l-au incolțit pe Mohammed Yusif Najjar, cunoscut sub numele de Abu Youssef, conducătorul organizației teroriste „Septembrie Negru”, „personalitatea

* Unele date indică identitatea dintre „Echipa de șoc” și organizația teroristă israeliană „Indignarea domnului” sau „Minia lui Dumnezeu” și ar fi de fapt creată în urma reorganizării „Unității 131” și a „grupei 101” ale serviciului israelian de informații, care au îndeplinit misiuni speciale cu caracter diversionist-terorist. Oricum, „replia israeliană” are un net caracter antiarab.

numărul trei” în O.E.P. În ochii israelienilor, el purta personal răspunderea citorva crime, organizase deturnarea unui avion al Companiei „Sabena” și un raid asupra Ambasadei israeliene din Bangkok. Mohammed Najjar a căzut sub focul armelor automate. Soția sa a fost și ea atinsă mortal sub ochii propriilor copii. Auzind zgomotele, o vecină, care a ieșit în prag, a fost împușcată.

La un etaj superior, a doua echipă de atentatori a năvălit în apartamentul lui Kemal Adwan, alt șef al organizației „Septembrie Negru”, conducătorul unor acțiuni teroriste pe teritoriul Israelului. Sub privirile îngrozite ale soției, acesta a fost secerat în ușa dormitorului.

Pe partea opusă a coridorului, a treia echipă l-a surprins pe Kemal Nasser, poet palestinian, purtătorul de cuvînt al O.E.P. Celibatar, Nasser era singur la biroul său, redactînd o cuvîntare. Atacatorii au deschis focul, iar Nasser s-a prăbușit mort peste hirtile sale.

Au jefuit apoi în grabă locuințele și au cărat cu ei trei teancuri de dosare. Cînd au ajuns la mașini, un elicopter israelian a planat deasupra lor pînă cînd dosarele au fost ridicate la bord. La numai 90 de minute de la debarcare, cei cincisprezece agenți erau din nou pe mare, iar mașinile parcate la locurile lor, cu cheile în contact.

A doua zi, primul-ministru, Golda Meir, declara presei mondiale: „A fost splendid! L-am omorît pe ucigașii care plănuiau să ucidă din nou...”. Era pentru prima oară cînd Golda Meir recunoștea implicarea Israelului ca stat în asasinat politice. Dar asasinatelor din acea dimineață de aprilie erau doar o filă a

unui program criminal nemilos, organizat și realizat cu grijă de aceeași echipă de agenți, spre a răzbuna uciderea celor 11 atleți israelieni la Jocurile Olimpice de la München din toamna anului 1972.

Inițiatorul „Echipei de șoc” a fost generalul-maior Zwi Zamir*, șeful Mossad-ului (serviciul de informații), care își are legile sale proprii în Israel, mai mult decît C.I.A. sau oricare altă agenție occidentală de informații. Este arma secretă a guvernului israelian, un minister de externe clandestin, care supraveghează activitatea unor state care, din motive politice, preferă să nu aibă legături diplomatice cu Israelul (Turcia, Iranul, Iordania și Marocul se numără printre acestea).

Dintre numeroasele sectoare ale Mossad-ului, există unul pentru operațiuni speciale, iar în cadrul lui, direct subordonat lui Zamir, un serviciu pentru omoruri care este specializat în urmărirea și lichidarea agenților dușmani. Acesta are în componența sa cadre care au organizat vînaștoarea postbelică a criminalilor naziști dispăruți. Ulterior, respectivul serviciu a fost orientat spre asasinarea sau intimidarea specialiștilor germani pe care președintele Nasser îi angajase să realizeze proiectele pentru rachete. Mai recent, „oamenii-cheie”, cum mai sînt numiți, au fost pregătiți să se ocupe de teroriștii organizației „Septembrie Negru”, de deturnarea de avioane, de scrisori-explozive și de executarea directă a unor asasinat. În momentul în care Golda Meir a aflat că echipa olimpică era ostatică, generalul Zamir a fost trimis la München. El a asistat la schimbul final de focuri între poliție și teroriști,

* Zwi Zamir s-a născut în 1925 în Polonia. La 17 ani făcea parte din trupele armatei clandestine. Este licențiat în geografie și istoria Orientului Apropiat. A fost atașat militar al Ambasadei Israelului la Londra. De la 29 iulie 1968 a fost numit șef al Mossad-ului.

cind ostacii au fost impuşcați de răpitorii lor. La scurt timp Zamir s-a întors de la München. Curînd după sosire, el a fost chemat la Comitetul pentru securitate și afaceri externe care delibera asupra propunerii pe care Zamir și alți ofițeri din Mossad o susținuseră luni de zile, aceea a reînființării escadroanelor morții și trimiterii să-i distrugă pe șefii teroriști, oriunde s-ar afla ei. Golda Meir fusese consecvent împotriva acestei propuneri, demonstrîndu-le ofițerilor că riscul de a deforma imaginea străinilor asupra Israelului era prea mare față de avantajele asasinării citorva teroriști. „Nu-mi puteți garanta că într-o bună zi nu veți greși“, a spus ea. „Odată și odată vor fi prinși și dintr-ai noștri. Atunci să-mi spuneți, ce vom face?“

Zamir a informat Comitetul asupra dezastrului de la München și și-a reînnoit recomandarea de a organiza echipa de lichidare. Comitetul i-a acceptat propunerea. După ce ministrii s-au retras, doamna Meir l-a chemat pe generalul Aharon Yariv, fostul șef al serviciului de informații militare. L-a întrebat dacă ar accepta o întîlnire în calitate de consilier special în probleme antiteroriste. Generalul a acceptat. Apoi, doamna Meir li s-a adresat simultan: „Trimite-ți-vă băieții!“

Reflectînd asupra noii lor misiuni, Yariv și Zamir erau deplin conștienți de dificultăți. Dacă operațiunea viza să pună capăt terorismului, ea trebuia să elimine nu numai un conducător, ci pe toți. Viața unui șef terorist arab trebuia să devină atît de periculoasă încît, în final, să nu mai existe voluntari la succesiune. Pentru a-și atinge scopul, Yariv și Zamir trebuiau să organizeze un nou sistem de luptă antiteroristă. După îndelungi controverse s-a căzut de acord asupra structurii „Echipei de șoc“. Va fi formată din 15 oameni,

inclusiv șeful și adjunctul său, și va fi funcțional împărțită în diviziuni, astfel:

1. „Aleph“ (de la prima literă a alfabetului ebraic) va consta din doi ucigași, aleși fie din Mossad, fie din unitățile israeliene, ai căror membri sînt instruiți în arta asasinatului silențios. Ei vor trebui sau să aibă o puternică motivație sau să fie prin structură deosebit de cruzi, de preferință ambele însușiri.

2. „Beth“ (a doua literă) va fi formată din doi guarzi și va acționa împreună cu „Aleph“. În timp ce echipa „Aleph“ își îndeplinește misiunea, „Beth“ apără calea de retragere, iar dacă „Aleph“ are greutăți, „Beth“ îi vine în ajutor. Ambii membri ai echipei „Beth“ vor fi trăgători buni și vor avea arme automate. Cel puțin unul dintre ei va fi șofer de elită. Echipelor „Aleph“ și „Beth“ le este interzis să se amestece cu ceilalți membri ai escadronului; în cazul în care ucigașii sau guarzii sînt arestați sau omoriți, ceilalți membri ai echipei nu trebuie să-i poată identifica.

3. „Heth“ (a opta literă) va organiza acoperirea necesară pentru ca restul echipei să poată opera fără a fi descoperită. Va fi formată din doi membri, de preferință un bărbat și o femeie, intrucît un cuplu este mai puțin suspect. Diviziunea „Heth“ se ocupă de închirierea apartamentelor, rezervările la hoteluri, procurarea mașinilor și de furnizarea oricărui alt sprijin administrativ necesar. Deoarece membrii diviziunii „Heth“ sînt deschizătorii operațiunii, este necesar să aibă o înfățișare cosmopolită și acoperiri perfect plauzibile, care să nu dea nici un moment senzația de legătură cu Israelul.

4. „Ayin“ (a șaisprezecea literă) va juca rolul de sprijin central al operațiunii. Compusă din 6 pînă la 8 oameni, va avea două funcții: a)

urmărirea victimei, pentru a-i învăța obiceiurile și deplasările și a hotărî momentul și locul indicate pentru atac; b) asigurarea culoarului protector prin care diviziunile „Aleph“ și „Beth“ să poată ieși rapid din țară.

5. „Ooph“ (a nouăsprezecea literă) se ocupă de comunicații. De regulă, vor fi doi oameni. Unul va ține legătura cu echipa dintr-un post secret, situat în apropierea locului acțiunii, iar al doilea, temporar (aflat eventual într-o ambasadă israeliană), va acționa ca legătură între post și Mossad.

Zamir a hotărît să folosească drept auxiliari ai echipei ofițeri operativi din Mossad, staționari în Europa. Aceștia au fost rechemati în Israel și trimiși într-o tabără la Caesarea, pentru antrenamente specializate suplimentare. Membrii diviziunilor „Aleph“ și „Beth“ au constituit o problemă, mai ales pentru că Zamir dorea, în rolul de conducător al grupei și totodată al echipei, pe unul dintre cei mai încercați ofițeri operativi din Mossad. Acesta era „Michael“, un evreu din Europa de est, care avea la activul său un lung șir de operațiuni reușite. „Michael“ era un prieten personal al doamnei Meir și, spre avantajul său, era bine cunoscut acelor agenții occidentale cu care Mossad-ul menținea relații mutuale fructuoase. „Michael“ a fost numit șeful echipei, iar selecția membrilor celor două grupuri-cheie a fost lăsată la latitudinea lui.

„Michael“ avea aproape 50 de ani. Datorită palmaresului său prestigios avea posibilitatea unei pensionări timpurii și existau adversari care simțeau că așa va fi. Totuși, avînd influența și protecția lui Zamir, a acceptat să preia acțiunea. Ca membru al grupei „Beth“ a ales-o pe „Tamar“, amanta lui. „Tamar“ avea aproape 30 de ani. La vremea ei, a

fost una dintre cele mai atrăgătoare fete ale Universității din Ierusalim și o favorită a diplomaților și ofițerilor contingentului Națiunilor Unite. Într-un fel, ca rezultat al succeselor ei a fost selecționată atît ca membră în Mossad, cît și pentru așternutul lui „Michael“, în tovărășia căruia a descoperit că îi place să ucidă. I s-a acordat de îndată un dublu statut: în „Aleph“ și în „Beth“.

„Michael“ și „Tamar“ au fost reușiți într-o grupă „Aleph“ de „Jonathan Ingleby“, pe care lumea comercială îl considera drept un englez care se specializa în comerțul între Europa de est și Franța. El și-a păstrat un „pied à terre“ la Londra, dar trăia cea mai mare parte a timpului la Paris, pe bulevardul Wagram nr. 124. „Ingleby“ este un exemplu de agent al Mossad-ului, care și-a construit o acoperire de durată, folosind numele unui englez real, dintr-un domeniu de afaceri similar. Bineînțeles că adevăratul Ingleby nu avea habar de dubla sa existență. (Această tehnică de a imprumuta numele unei personalități reale este preferată în Mossad.) Șeful grupei „Heth“ era un alt agent, care opera tot în Paris, sub numele Sylviei Rafael, o blondă atrăgătoare, de 30 de ani, experimentată agentă, care locuia în Quai Louis Bleriot nr. 5, în pretențiosul arondisment nr. 16, unde era cunoscută drept „Patricia Roxburgh“, fotograf amator canadian. Era cunoscută printre ziaristi ca o excelentă jucătoare de bridge și plăcută interlocutoare. Cunoștințele ei nu au realizat vreo dată că era agentă și nici nu au aflat că adevărata Pat Roxburgh se afla în Canada, complet neavizată de mascarada Sylviei.

Parisul a fost principalul centru de control al Mossad-ului pînă spre sfîrșitul anilor '60, cînd De Gaulle le-a cerut israelienilor să plece și să se

joace de-a spionajul în altă parte. În prezent, Mossad-ul operează din Bruxelles, dar agenți ca „Ingleby” și Sylvia au fost lăsați în Franța datorită acoperirii lor care a durat ani pînă s-a perfectat, considerată prea valoroasă pentru a se renunța la ea.

„Michael” a mai selecționat din vechea rețea pariziană ca să conducă grupa „Beth” pe Zwi Steinberg, care avea o dublă cetățenie: israeliană și braziliană. Zwi fusese șoferul Ambasadei israeliene din Paris pînă în 1971, cînd a abordat stilul de viață al unui gentleman cu un venit confortabil de 3.000 de franci pe lună, depus în contul său la Paris. Pînă la intrarea în „Echipa de șoc”, Zwi avea sarcina deloc ingrată de a găsi case sigure pentru agenții Mossad, în trecere prin Franța, și de a acționa ca birou mobil de comunicații. Prietenii îl știau ca pe un modest proprietar amator, cu acces la fondurile de dezvoltare ale băncilor israeliene, lucru care necesita dese deplasări la Tel Aviv. Zilele de glorie și utilitate ale lui Zwi au fost în perioada urmăririi lui Bormann și Eichmann. El avea obiceiul să-și amintească de operațiunile din America de Sud.

După ce „Michael” și-a strins toată echipa la Caesarea, au început antrenamentele. Era, în principal, o muncă de reîmprospătare a cunoștințelor de bază, cu accent pe forma fizică, cu ajutorul celor mai moderne mijloace electronice și, mai presus de orice, pe memorarea numelor, fotografiilor și dosarelor personale ale victimelor. „Michael” a avut șansa că toți membrii echipei sale promovaseră cursul aspru de selecționare cu durată de 12 luni, care cuprindea antrenamente de fi-laj, tehnici de anchetare și culmina cu cel puțin o acțiune operativă într-o capitală arabă, de obicei Cairo.

Acest curs, cu un procent de pierderi de 85%, este unul dintre cele mai dure din lume și candidații înșiși au adăugat cîteva rafinamente deosebit de periculoase. Spre exemplu, unul dintre exercițiile autoimpuse era o călătorie facultativă, pe jos, de la granița israeliană, peste o porțiune a deșertului iordanian, pînă la orașul părăsit Petra. Călătoria, lungă de 30 de mile, durează 4—5 zile și este deosebit de periculoasă, pentru că traseul merge prin văi umede, unde trecătorul lasă inevitabil semne și este apoi urmărit de un batalion de beduini care apără sectorul. Cel puțin 12 oameni și-au pierdut viața pe drumul spre Petra. Nu există obligația oficială de a vizita Petra, dar, mai devreme sau mai tîrziu, ofițeri superiori din unitate îi întrebă pe noii veniți: „Apropo, ai fost la Petra?”. Dacă răspunsul este negativ, noul membru nu va fi folosit în acțiunile solitare considerate deosebit de periculoase.

Spre deosebire de restul armatei israeliene, unitatea de operațiuni speciale a Mossad-ului are perioada cea mai încărcată în vreme de pace, concentrîndu-se asupra sabotajelor, raidurilor represive și misiunilor secrete din spatele frontului inamic. Printre altele, unitățile Mossad-ului au aruncat în aer podurile din apropierea barajului Assuan în 1968, au distrus 14 avioane pe aeroportul din Beirut în anul următor, iar apoi au ocupat o insulă din apropierea Yemenului, pentru a asigura trecerea vaselor israeliene prin Marea Roșie.

În primăvara anului 1972 generalul Dayan a folosit membrii acestei unități pentru prinderea celor patru teroriști ai organizației „Septembrie Negru”, care deturnaseră un avion al Companiei „Sabena”, la Lod.

Paralel cu desfășurarea antrenamentelor, armurierii Mossad-ului pregătesc armele de bază ale asasi-

natorilor, pornind de la premisa că ele trebuie să fie mici, relativ silențioase și automate. S-au decis rapid asupra calibrului 22. Multă vreme alegerea lor a derutat poliția și agențiile de informații, care refuzau să creadă că o operațiune de lichidare organizată de profesioniști ar putea folosi astfel de arme „inofensive”. Și totuși arma de calibrul 22 are o lovitură deosebit de eficace și israelienii aleseseră deja un automat scurt, cu butoiș, de acest calibru, pentru guardii de pe aparatele Companiei El-Al. Din motive de securitate, cartușele celor de pe El-Al purtau o încărcătură de pulbere foarte mică astfel încît glonțul avea o rază de omorîre limitată; dacă un glonte nu-l nimerea pe terorist, era puțin probabil ca el să ucidă vreun călător sau să străpungă fuselajul. În singura ocazie în care guardii El-Al au deschis focul în zbor, pasagerii au auzit doar un pocnet slab, identic cu cel făcut de un dop scos dintr-o sticlă. În alegerea armelor grupei „Aleph”, experții au folosit același procedeu. Omorul va fi realizat de la mică distanță, astfel că gloanțele să poarte o încărcătură redusă de pulbere, de această dată pentru a diminua zgomotul și a nu atrage atenția. Raza maximă de eficacitate a glonțului modificat era de numai 50 de picioare (aproximativ 15 metri). După testarea unui mare număr de arme de calibrul 22, specialiștii s-au decis asupra unui „Beretta” semiautomat, cu țevă lungă, întrebuițat de obicei la antrenamentele de tir, dovedit a fi cel mai reușit și mai rezistent la foc rapid. Trăgacele pistoalelor au fost ajustate pentru foc rapid. A fost modificat și mecanismul de reîncărcare. Intrucît pistoalele grupei „Aleph” urmau să funcționeze corect cu cartușe conținînd forță explozivă mai mică decît cea normală, arcul recu-

perator trebuia să fie bine potrivit pentru compensare. Ca muniție, specialiștii din Mossad au ales cartușe fabricate în Germania Federală, din care au scos o parte din pulbere. Alegerea echipamentului de fabricație străină a fost intenționată; armele și muniția nu trebuie să poarte nici un semn al adevăraților lor proprietari.

„Michael” își alesese echipa și armamentul și urma să-și aleagă victimele. Majoritatea conducătorilor din „Septembrie Negru” puteau fi găsiți, mai devreme sau mai tîrziu, în apartamentele O.E.P. din Beirut, dar „Echipa de șoc” voia să-i facă pe șefii organizației să se simtă în nesiguranță chiar și în Europa. Prin urmare, deși la Caesarea fusese construită o machetă în mărime naturală a blocului O.E.P. din Beirut, căutările s-au concentrat asupra șefilor organizației „Septembrie Negru” care acționau la Roma, Paris sau în alte orașe. De îndată ce unul era localizat, se și organiza un plan amănunțit al uciderii sale.

Prima operațiune, reușită de altfel, a scos în evidență pericolele cooperării nemijlocite a lui „Michael” cu „Tamar”. Victima era Abdel Zvaiter; data execuției: 16 octombrie 1972. Zvaiter era un palestinian aspru și vioi, care stătea în Roma de 16 ani. Printre mulții săi prieteni, artiști și politicieni de stînga, era cunoscut ca un intelectual rafinat, ale cărui două pasiuni erau să militeze pentru cauza palestiniană și să traducă poezie arabă. Părea absolut inofensiv, rareori rămînînd în aceeași slujbă multă vreme, schimbîndu-și des locuința și fiind mai totdeauna în criză de bani. Poliția din Roma era mult mai sceptică; fusese văzut în tovărășia unor membri ai serviciului de informații al lui El

Fatah (numit Razd) și îl suspecta că ar putea avea cunoștință de acțiunile organizației „Septembrie Negru“. După ce, la începutul lui august 1972, organizația „Septembrie Negru“ a aruncat în aer o conductă la Trieste, poliția l-a reținut pentru anchetă, iar după atacul de la München asupra echipei olimpice israeliene, un frate al lui Zvaïter a fost expulzat din Germania Federală.

Părerea israelienilor despre Zvaïter era și mai proastă. Ei îl considerau șef al sucursalei italiene a organizației „Septembrie Negru“ și printre altele îl socoteau răspunzător de deturnarea unui avion El-Al, de pe ruta Roma — Tel Aviv, iar în august 1972, pentru explozia unei bombe la bordul unui „Boeing“, aparținând tot Companiei El-Al. În acest ultim incident, doi tineri arabi oferiseră un magnetofon drept dar de adio la două tinere englezoaice, pe care le întâlniseră la Roma. Magnetofonul era de fapt o bombă calculată să explodeze când avionul atingea plafonul de zbor. Din fericire, fetele au lăsat cadoul printre bagaje. Datorită faptului că în avioanele El-Al compartimentul pentru bagaje este blindat, aparatul n-a fost distrus iar pilotul a reușit o aterizare forțată. Două luni mai târziu „Echipa de șoc“ îl supraveghea pe Zvaïter. În după-amiaza zilei de 16 octombrie, el și-a petrecut câteva ore în apartamentul unei prietene italiene. La întoarcere, s-a oprit la barul „Trieste“, alături de locuința sa, pentru a da un telefon, apoi la 10,30 s-a îndreptat spre scările de la intrare. Un cuplu care mergea în

spatele său a zărit umbre mișcătoare în vestibul. Cuplul s-a speriat și s-a întors repede către o altă intrare. Zvaïter sau nu a sesizat mișcările neobișnuite sau nu a realizat primejdia. Cei doi l-au auzit doar scoțând un țipăt puternic. „Umbrele“ erau doi pistolari israelieni care i-au ciuruit trupul și capul cu 12 gloanțe calibrul 22. (Unul dintre gloanțe a perforat volumul „1001 de nopți“ pe care Zvaïter îl purta la el, și a rămas între pagini.)

Între timp, grupul „Beth“, afară, în mașina destinată retragerii, întâmpina greutatea. „Michael“, la volan, elegant în costumul său gri, și „Tamar“, purtând o perucă izbitor de blondă, și-au oprit „Fiat-ul 125“ verde chiar în fața intrării principale, dar au rămas pe loc. Mai erau mașini care parcau, dar proprietarii lor coborau și se îndreptau spre cinematograful din apropiere. Mai apoi, când o altă mașină a parcat chiar în fața lor, „Michael“ și „Tamar“ au gesticulat vehement, cerându-i șoferului să le lase mai mult spațiu. Conștienți că atrăgeau atenția, „Mike“ și „Tamar“ se gândiră să dea impresia unui cuplu de îndrăgostiți care se sărutau și se îmbrățișau frenetic, dar această afecțiune afișată nu făcea decît să stîrnească curiozitatea. În acel moment, cei doi „Aleph“ au ieșit în fugă din clădire și s-au aruncat în „Fiat“-ul care a demarat rapid.

Zvi Zamir, aflat într-o altă mașină, în apropiere a răsuflat ușurat, iar „Michael“, conducînd fără lumină, era pe punctul de a intra într-un microbuz. L-a evitat totuși. Grupele

„Aleph“ și „Beth“ au ajuns pe aeroportul din Roma la timp ca să prindă cursa El-Al spre Tel Aviv. „Echipa de șoc“ făcuse prima sa victimă, cîștigîndu-și astfel dreptul la prima pagină de ziar.

Următoarea victimă era dr. Mahmoud Hamshari, reprezentantul O.E.P. la Paris. Israelienii au răspîndit discret zvonul că Hamshari era șeful organizației „Septembrie Negru“ din Franța. Există o semnă care venea în sprijinul părerii Mossad-ului, la acea vreme neîmpărțită de prea mulți ziariști sau agenți de spionaj, precum că „Septembrie Negru“ făcea în realitate parte integrantă din O.E.P. Israelienii pretindeau că Hamshari fusese implicat în tentativa de asasinat împotriva lui Ben Gurion la Copenhaga, în 1969, și în explozia aeriană din avionul Companiei Swiss-Air, în care își pierduseră viața 47 de oameni.

De vîrstă mijlocie, locuind împreună cu soția și fiica, într-un apartament din strada Alesia nr. 175, Hamshari circula liber prin Paris și abia începuse să ia măsuri pentru asigurarea securității sale. Ar fi fost o chestiune simplă să-l fi împușcat în stradă, dar Mossad-ul prefera ceva mai spectaculos. Mai bine de două săptămîni, grupul „Ayin“ i-a urmărit pe Hamshari, soția și fiica lui, pentru a observa programul zilnic al familiei. Filorii au observat că în fiecare zi doamna Hamshari își ducea și aducea fa de la școală, lăsîndu-și soțul singur în casă. Între timp au fost aduși la

Paris, din Tel Aviv, mai mulți experți în bombe. În calitate de reprezentant șef al O.E.P. la Paris, Hamshari primea ziariști, dădea interviuri și organiza întîlniri neprogramate. Pe la începutul lui decembrie, dr. Hamshari a primit un telefon de la cineva care s-a prezentat drept ziarist italian și care l-a invitat la o cafea a doua zi dimineață la un bar din apropiere. Întîlnirea a fost fixată în perioada în care doamna Hamshari era plecată cu fiica. În timp ce doctorul Hamshari își bea cafeaua cu „ziaristul italian“, specialiștii Mossad-ului au intrat în apartament. Guarzii „Beth“ stăteau de pază afară, în vreme ce tehnicienii montau o bombă deosebit de complicată sub măsura telefonului. Pe timpul zilei și o parte din ziua următoare, bomba a stat uitată și inofensivă, deși telefonul a sunat în repetate rînduri. Scurt timp înainte de prînz, cînd doamna Hamshari și fiica erau plecate, telefonul a sunat din nou. Vocea se prezentă drept „ziaristul italian“ de ieri. „Sinteti într-adevăr domnul Hamshari?“ îl întrebă glasul. „Da, eu sint“, răspunse Hamshari. Următorul sunet pe care l-a auzit Hamshari a fost un vaiet strident. Era un semnal electronic transmis telefonic pentru acționarea bombei de sub măsura aparatului. Rănit mortal de explozie, domnul Hamshari a trăit atît cît să anunțe poliția pariziană despre întîlnirea cu „ziaristul italian“ și despre telefonul primit.

căpitan Sorin BOLDEA
locotenent Florin FAGARĂȘEANU

Metode și procedee folosite de serviciile de spionaj pentru atragerea la acțiuni ostile a unor cadre militare sau a membrilor lor de familie

Se știe că Ministerul de Interne ocupă un loc aparte în preocupările cadrelor și agenturii serviciilor de spionaj, interesînd între altele activitatea ce se desfășoară în cadrul acestui important organism de stat, situația personalului, pregătirea și capacitatea lui de soluționare a misiunilor încredințate, schimbările care se produc la diferite niveluri, concepția de lucru, structura diferitelor organisme etc.

Pentru realizarea acestor scopuri se folosesc în principal: *observarea directă* asupra activității diferitelor obiective ale ministerului și *colectarea de date și informații*, profitîndu-se de obișnuința unor angajați, chiar și cadre militare, de a pălăvrăgi. Deși acestor metode li se acordă o anumită importanță, datele și observațiile obținute pe aceste căi sînt considerate ca „elemente nestructurate”, „aspecte cu valoare îndoielnică”, „date auxiliare” și sînt tratate ca atare.

Metoda căreia i se dă o deosebită atenție, în numele ei făcîndu-se cheltuieli enorme, este *recrutarea de agentură*. „Cu acest mijloc, de fapt unicul, putem pătrunde acolo unde nici un altul nu este în stare s-o facă”, a declarat un „boss” al C.I.A. cu ocazia unui instructaj făcut unor agenți.

Din această cauză *atragera la acțiuni ostile a unor cadre și membri de familie ai acestora* rămîne ca o problemă prioritară căreia i se acordă o importanță din ce în ce mai mare. În acest context, faza primară, „de anticipație”, este studierea persoanei pretabile și întocmirea „fișei personalității” sale. De menționat că în această privință serviciile de spionaj nu se grăbesc. Se lucrează atent și cu perspectivă mai îndelungată, care poate să dureze uneori ani de zile. Rezultatele studiilor sînt analizate cu migală, se fac teste și de-abia după ce se obțin certitudini se trece la acțiune.

Astăzi, *calea principală prin care încearcă să se ajungă la anumite cadre din Ministerul de Interne este calea indirectă, adică folosirea unor terțe persoane din rîndul rudelor, cunoscuților angajaților noștri*, îndeosebi a celor care, prin poziția pe care o au, nu dau de bănuț. O primă etapă a acestei activități constă deci în descoperirea „elementelor de influență” și crearea unor situații verosimile care să ducă la îndatorirea respectivilor în așa fel încît să se simtă obligați să acționeze. Sînt vizați în acest scop cetățeni români (care fac deplasări în străinătate cu mi-

siuni oficiale sau chiar de altă natură și care, pentru diverse avantaje materiale, leagă prietenii, fac promisiuni, acceptă situații chiar înjositoare), precum și foști angajați ai Ministerului de Interne, rude ale acestora sau chiar foste surse informative, care au rămas în străinătate și vin în țară în calitate de turiști.

Astfel, numitul „Stambuliu”, dintr-un minister, care face frecvent deplasări în străinătate pentru realizarea unor contracte, a căutat cu asiduitate să intre în relații cu cadre din aparatul de securitate cărora le-a procurat diferite obiecte de proveniență străină, fiind interesat în atragerea lor la acțiuni compromițătoare. În urma unor verificări s-a stabilit că acesta se afla în țară în anturajul unor cetățeni suspecti, iar în momentul cînd pleca în străinătate intra în anturajul unor transfugi, membri ai emigrației legionare, cunoscuți cu preocupări pe linie de spionaj.

În scop preventiv, cadrele respective au fost atenționate.

Este, de asemenea, concludent și cazul „Ștefan”, fost cadru al Ministerului de Interne, stabilit definitiv într-o țară capitalistă, care în ultimii ani a venit de mai multe ori în țară ca „turistic”. De fiecare dată el a contactat ofițeri activi, foști colegi sau cunoscuți și, ascunzîndu-le realitatea în legătură cu situația sa, sub pretextul vechilor relații, a încercat să afle date referitoare la probleme de muncă, precum și despre situația unor cadre. De menționat că acest individ a căutat cu asiduitate cadre nu demult trecute în rezervă și, profitînd de situația lor, a încercat să-i exploateze informativ. În același mod a procedat și cu un alt element, „Breazu”, fost ofițer de miliție, care a luat legătura cu cadre active sau de rezervă, căutînd să obțină informații despre unele unități și obiective ale ministerului nostru, precum și ale Ministerului Apărării Naționale.

De menționat că deși cerințele exprese ale *ordinelor impun ca angajații să raporteze de îndată astfel de contacte*, mulți nu o fac, fie din teamă, fie din dorința de a permanentiza aceste relații, constituînd astfel pentru serviciile de spionaj un canal din cele mai ieftine de procurare de informații. Cum s-a arătat, de obicei colectorii de informații sosiți din străinătate nu-și declină identitatea, pentru a lăsa impresia că sînt cetățeni români.

Este necesar ca angajații noștri să manifeste prudență și circumspecție față de toți indivizii care manifestă interes și curiozitate față de activitatea lor profesională.

De aici rezultă necesitatea intensificării muncii de educare a personalului, în acest context insistîndu-se asupra faptului că la adăpostul unor relații cu străini sau legături ale acestora, care au la bază elemente aparent minore (primirea unor cadouri, schimburi de vizite, plimbări de agrement și altele), se ascund interese majore ale unor servicii de spionaj care urmăresc să culeagă informații, să studieze cadrele și să le exploateze trăsăturile de caracter în vederea coruperii și compromiterii lor.

O altă cale prin care cadrele și agentura serviciilor de spionaj caută să corupă și să compromită unele cadre din ministerul nostru este folosirea unor elemente infractoare. În acest scop se folosesc foști și actuali lucrători din comerț, afaceriști, bișnitari și alte elemente parazitare. Persoanele respective folosesc o gamă variată de metode și mijloace, înce-

pînd cu mici atenții, invitații la un pahar, continuă cu oferte generoase pentru ca apoi să folosească șantajul. Așa, bunăoară, unii responsabili de restaurant și bufet organizează frecvent în incinta localurilor (în birourile de lucru sau în alte locuri discrete) mese pentru unii angajați, folosind diferite pretexte: aniversări, căsătorii, nașteri etc. în așa fel ca cei prezenți să nu fie obligați să achite consumația. La aceste mese sînt invitați și angajați ai noștri și bineînțeles străini interesați să intre în relații cu aceștia. După ce fac tatonările de rigoare, pe baza datelor anterioare, trec la acțiuni directe și, profitînd de starea celor prezenți, caută să culeagă informații și să avanseze promisiuni în legătură cu posibilitatea ca interlocutorii să beneficieze de anumite cadouri sau alte avantaje.

Preocupate și interesate de cultivarea unor asemenea relații cu angajați ai Ministerului de Interne, unele elemente din alimentația publică le oferă bunuri de consum care sînt deficitare pe piață. După ce realizează astfel de compromisuri, indivizii respectivi vizează și determinarea unor mutații în conștiința ofițerilor respectivi. Solicită dezinvolt să li se mușamalizeze afacerile necinstite, încurajîndu-i astfel în desfășurarea activităților infracționale. Se înțelege că toate acestea pot fi speculate abil și de către cadre sau agenți ai serviciilor de spionaj.

Din aceste cîteva date rezultă necesitatea prevenirii la timp și prin mijloace variate a acelor cadre predispuse la abateri de natura celor arătate. Fiecare cadru, fiecare angajat al Ministerului de Interne trebuie să dovedească, în orice împrejurare, un înalt spirit de vigilență și responsabilitate, sesizînd și raportînd imediat orice situație care ar putea fi exploatată de serviciile de spionaj străine ori de elemente dușmănoase din interior pentru a lovi în capacitatea de acțiune a aparatului nostru. Trebuie să înțelegem cu toții necesitatea de a ne aduce contribuția la activitatea de prevenire și protecție a cadrelor, la apărarea valorilor ministerului nostru, printr-o atitudine comunistă, combătînd cu fermitate orice neajuns ce ar putea duce la apariția unor condiții sau împrejurări de natură să favorizeze dușmanul. Totodată, orice semnalare referitoare la contactarea de către străini a angajaților noștri să constituie un semnal de alarmă, întreprinzîndu-se de îndată măsuri de verificare pentru prevenirea atragerii celor contactați la activități compromițătoare.

Rețeaua informativă folosită de inspectorate și direcții centrale trebuie să fie mai temeinic instruită cu sarcini concrete în a semnală intențiile și încercările unor străini de a acționa asupra cadrelor ministerului nostru, iar semnalările despre astfel de intenții să fie verificate cu maximă operativitate.

Se impune, de asemenea, să se acorde o atenție sporită cunoașterii preocupărilor foștilor angajați ai Ministerului de Interne, semnalăți cu

probleme deosebite sau cu trăsături negative de caracter, care mențin legături cu aparatul activ și care exercită influență negativă asupra unor cadre, antrenîndu-le la fapte ilicite, abuzuri etc., pentru a se putea contracara la timp eventualele acțiuni negative și a apăra cadrele noastre.

Nu trebuie să se înțeleagă cumva că se acționează pentru izolarea cadrelor de rezervă ci, dîmpotrivă, acestea trebuie antrenate în continuare la rezolvarea sarcinilor ce revin organelor de securitate, potrivit posibilităților și nevoilor muncii operative. Considerăm că trebuie făcut chiar mai mult și anume, cadrele de rezervă să fie folosite și pentru prevenirea și protecția aparatului activ, pe baza unei instruirii concrete asupra problematicii urmărite, desfășurîndu-se totodată acțiuni eficiente de prevenire și apărare a rezerviștilor împotriva serviciilor de spionaj și elementelor dușmănoase din interior.

Este necesar, de asemenea, ca șefii de toate treptele să intensifice munca de control și sprijin a subordonaților, acordînd cea mai mare atenție celor care prin natura atribuțiilor de serviciu intră în relații cu cetățeni străini sau cu alte persoane din mediul social, pentru ca, împreună cu acestea, să se prevină orice acțiuni menite să ducă la compromitere ori corupere.

Se impune să se respecte cu strictețe principiile conspirativității și compartimentării muncii — lege de bază a activității noastre — înțelegîndu-se prin aceasta că nimeni și în nici o împrejurare nu are voie să divulge secretele incredințate și cele despre care ia cunoștință în virtutea atribuțiilor de serviciu. Permanent să avem în atenție sublinierile secretarului general al partidului, Comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne a atras atenția asupra faptului că: „...pe lîngă combativitate, fermitate și vigilență — se impune și o grijă deosebită pentru păstrarea secretului, nu numai de către alte organe, ci și de către organele de securitate și miliție înseși”.

Diversificarea activității de pregătire contrainformativă trebuie să constituie o preocupare constantă a șefilor, care, sprijiniți de ofițerii de contrainformații militare, au datoria să prezinte subordonaților, membrilor familiilor acestora, permanent și în mod sistematic, forme, metode și mijloace folosite de cadre și agenți ai serviciilor de spionaj străine și de elemente dușmănoase din interior, cu scopul de a-i compromite și antrenă la fapte ilicite, abuzuri etc. Astfel, o temeinică și competentă pregătire contrainformativă constituie o garanție în plus în asigurarea cadrelor noastre cu cunoștințele necesare pentru contracararea acțiunilor acestor elemente.

colonel Nicolae UNGUREANU

CONSIDERAȚII PRIVIND METODICA CERCETĂRII INFRAȚIUNII DE DIVULGARE A SECRETULUI ECONOMIC

Practica cercetării penale în cazul infracțiunii de divulgare a secretului economic, prevăzută de art. 298 C. pen., ridică unele probleme de ordin metodologic care nu întotdeauna și-au găsit o rezolvare corespunzătoare, ca urmare a diferitelor interpretări care sînt permise de textul de lege ce incriminează fapta.

Așa cum este prevăzută în art. 200 C. pr. pen., obiectul urmăririi penale constă în activitatea de stringere a probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora. Rezultă din această enunțare că, indiferent de natura faptelor cercetate, de întinderea și specificul obiectului de probațiune, este obligatoriu să se strîngă probe care să dovedească, fără dubiu, că aceste fapte sînt infracțiuni, că au fost săvîrșite de o persoană anumită și că această persoană poate fi trasă la răspundere penală.

Aplicînd aceste noțiuni generale la cercetarea infracțiunii de divulgare a secretului economic, constatăm că fapta constă numai din acțiunea unui funcționar de a comunica date sau informații care nu sînt destinate publicității, pe care le cunoaște datorită atribuțiilor sale de serviciu, cu condiția ca această comunicare să fie de natură să producă pagube avutului obștesc. O primă sarcină a cercetării unei asemenea fapte constă deci în stabilirea acțiunii, anume dacă a avut loc divulgarea (comunicarea). Existența acțiunii de transmitere (comunicare) reprezintă un element esențial al infracțiunii de care ne ocupăm, acțiunea trebuînd

să fie pe deplin stabilită și dovedită prin probe legal administrate. Trebuie dovedită, în primul rînd, modalitatea comunicării, respectiv, dacă a fost făcută prin viu grai, în scris, prin intermediul unei pelicule fotografice sau al unei benzi magnetice. Posibilitățile dovedirii existenței comunicării prin viu grai devin limitate cînd aceasta a avut loc numai în prezența celor doi subiecți și de cele mai multe ori se rezumă la ceea ce recunosc aceștia. De aici, dificultatea organului de cercetare penală de a discerne din împrejurările relatate de fiecare subiect și a reține numai adevărul. Dar această operație nu este lipsită de dificultăți, dacă avem în vedere că fiecare subiect dorește să lase impresia sincerității sale, recunoscînd tot felul de date factice, unele chiar de detaliu, însă ocolind cu o grijă, uneori bine disimulată, acele elemente de conținut care intuiește că i-ar putea agrava situația.

Ce criterii ar putea să aibă la îndemînă organul de cercetare penală pentru a putea stabili că într-adevăr acțiunea de comunicare a avut loc? În practică, se reține aproape invariabil că întîlnirile neoficiale ar fi ocaziile cînd s-ar face astfel de comunicări. Uneori, simpla întîlnire neoficială a doi subiecți este folosită ca un fapt probator, pentru a afirma ca dovedită existența divulgării. Generalizarea acestui procedeu conduce însă implicit la încălcarea principiului potrivit căruia **o simplă prezumție nu poate căpăta valoare probantă, chiar dacă ea provine din interpretarea unor probe legal administrate.** Într-adevăr, să admitem cazul întîlnirii neoficiale dintre doi subiecți, un cetățean român și un cetățean străin, cel mai frecvent în gama faptelor de acest gen. Întîlnirea este dovedită cu martori, acte, eventual fotografii, poate fi și recunoscută de inculpați. Nu se poate trage de aici concluzia exclusivă că unul dintre cei doi subiecți a făcut comunicarea, pentru că întîlnirea neoficială mai poate avea o mulțime de alte scopuri decît transmiterea de secrete.

În această situație, este cazul să extindem sfera datelor factice care ar putea contribui la obținerea de noi probe. Astfel, în exemplul nostru, se impune să probăm natura îndatoririlor de serviciu ale celui bănuît că ar putea să fi făcut divulgarea. S-ar putea să constatăm că subiectul activ are îndatoriri de serviciu capabile să-i asigure cunoașterea nemijlocită a unor date sau informații care nu sînt destinate publicității și care ar intra în sfera de interes major a subiectului pasiv. Sigur, odată stabilite aceste date factice esențiale nu se poate să nu se emită presupunerea că obiectul întîlnirii neoficiale nu putea să fie altul decît acela de a prilejui divulgarea. **Dar aceasta nu este decît o presupunere, existența comunicării rămînd încă nedovedită.** Pentru a mai face un pas în sensul probării existenței divulgării, poate da bune rezultate **compararea notelor de tratative din perioada anterioară și cea posterioară întîlnirii neoficiale.** Este o cale de a obține noi probe care să contribuie la dovedirea faptului că divulgarea a avut loc. Există astfel posibilitatea de a observa că mai înainte de întîlnire subiectul pasiv (în cazul nostru comerciantul străin) a avut o poziție în tratative, pentru ca din datele consemnate în notele întocmite după întîlnire să-și schimbe radical poziția sau să folosească unele date pe care nu le putea afla decît din divulgarea făcută de subiectul activ. Adăugate și aceste date factice la verigile probatorii anterioare vom putea astfel conchide că fiind dovedită, prin probe indirecte firește, existența divulgării, chiar dacă

nu este recunoscută de nici unul dintre subiecți. Este de la sine înțeles că recunoașterea ambilor subiecți (sau numai a unuia singur), când aceasta se înscrie în contextul celorlalte date faptice, probate prin alte mijloace de probă, adaugă noi elemente de certitudine.

În cazul în care s-a reușit să se înregistreze pe bandă magnetică momentul divulgării, această fixare sonoră folosită ulterior, cu aprobarea conducerii Ministerului de Interne, în timpul ascultării învinuților sau inculpaților, ca procedeu tactic de recunoaștere a scopului real al întâlnirii, prezintă o deosebită importanță prin necontestata sa forță de convingere. Trebuie să recunoaștem însă că în practică înregistrarea pe bandă magnetică a unor asemenea momente este destul de dificilă, fie ca urmare a abilității subiecților, fie că nu întotdeauna există condiții și posibilități corespunzătoare de înregistrare.

Există opinia că divulgarea nu poate avea loc decât cu ocazia unor întâlniri neoficiale, ascunse, ilicite. De aici orientarea activității de urmărire a subiecților numai în asemenea ocazii, această optică fiind deopotrivă însușită atât de ofițerii din informativ cât și de cei din compartimentul de cercetare penală. **S-a neglijat, în mod nejustificat, divulgarea făcută la adăpostul ocaziei licite, la întâlnirea subiecților în cadru oficial, fără riscuri și, ceea ce este mai important, fără suspiciuni.** Scapă de sub controlul organelor noastre acele întâlniri „întâmplătoare” sau de tranziție, care preced sau au loc după întâlnirea subiecților în cadru oficial. Dealtfel, de cele mai multe ori este suficientă ocazia oferită de parcurgerea scărilor la plecare sau de trecerea de la un etaj la altul ca subiectul activ să-i transmită comunicarea subiectului pasiv. Alteori, subiecții își schimbă impresiile în stradă, la despărțirea după întâlnirea oficială, în ambianța trepidăției străzii când, în timpul unei strângeri de mină, se pot comunica multe, fără a atrage atenția.

Din aceste motive, întâlnirile oficiale, inclusiv prelungirea lor, în aparență din motive justificate, sunt neglijate de ofițerii care așteaptă, uneori zadarnic, o întâlnire neoficială, ocazie de a realiza flagrantul.

O altă problemă la fel de importantă este **caracterul datelor sau informațiilor ce au făcut obiectul divulgării.** Potrivit dispozițiilor art. 298 C. pen. datele sau informațiile divulgate trebuie să nu fie destinate publicității, adică să constituie secret de serviciu, așa cum este reglementată această noțiune prin dispozițiile art. 4 din Legea nr. 23/1971. Caracterul datelor și informațiilor divulgate este stabilit de către conducătorul organizației de stat sau obștești din a cărui sferă de activitate fac parte datele sau informațiile respective. În practică se obișnuiește să se facă o adresă către unitatea respectivă, în care datele și informațiile divulgate se redau textual, solicitându-se să se comunice, tot prin adresă, dacă acestea nu sunt destinate publicității. Adresa prin care conducerea organizației de stat sau obștești face cunoscut că datele și informațiile divulgate nu sunt destinate publicității **constituie unicul mijloc de probă prin care se face dovada caracterului acestor date.** Instanțele militare și-au însușit acest punct de vedere și nu mai solicită alte dovezi. Chiar atunci când în apărare li se cere să admită dovezi suplimentare, aceleași instanțe nu ezită să respingă cererile ca fiind nejustificate. Această practică este însă numai în parte satisfăcătoare, întrucât datele și informațiile care potrivit Legii nr. 23/1971 nu constituie secrete de stat, dar nu sunt destinate publicității, sunt secrete de serviciu și nu

pot fi divulgate. Dar pentru a căpăta o astfel de calitate, respectiv de a nu fi destinate publicității, devenind astfel secrete de serviciu, este necesar ca această apartenență a lor să fie preexistentă. În acest sens, sint edificatoare prevederile dispozițiilor art. 23 din H.C.M. nr. 19/1972: „**Listele cuprinzând informații, date și documente care constituie secrete de serviciu se stabilesc de conducătorii organizațiilor socialiste. În listele prevăzute la alineatul precedent vor fi incluse acele informații, date și documente care se referă la activitatea unității și care fără a constitui, în înțelesul legii, secrete de stat, nu trebuie cunoscute decât de persoanele cărora le sint necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu... Informațiile, datele și documentele secrete de serviciu își pierd acest caracter fie prin darea lor publicității, cu aprobarea organelor competente, fie prin scoaterea acestora din listele prevăzute la alineatul 1 cu ocazia reactualizării lor care se va face anual și ori de câte ori nevoile impun.**” Rezultă, așadar, din textul actului normativ citat mai sus că nu sunt destinate publicității acele date, informații sau documente care au fost incluse în listele cuprinzând secrete de serviciu și că, deci, **în momentul divulgării lor, ele figurau într-o asemenea listă.** În prezent însă se solicită conducătorului organizației socialiste să se pronunțe dacă niște date nu sunt destinate publicității și acesta răspunde că într-adevăr nu sunt destinate publicității pe baza aprecierii sale din acel moment. În majoritatea cazurilor, nu se menționează dacă datele divulgate sint cuprinse în listele de secrete de serviciu ale organizației socialiste respective, fie că listele acelea nu le includ, fie unitatea nu are asemenea liste. Se ajunge astfel la anomalia, întâlnită frecvent în practică, când conducătorul organizației socialiste afirmă despre unele date și informații că nu sunt destinate publicității, deși ele nu figurează în listele cuprinzând secrete de serviciu ale organizației respective. Or, potrivit actului normativ citat, **caracterul de secret de serviciu este atribuit unei date, informații sau document în momentul includerii sale în cuprinsul listelor stabilite de către conducătorii organizației socialiste.** De aici însă nu înseamnă că, prin extindere, conducătorul organizației poate face afirmații care să suplinească listele cuprinzând secrete de serviciu. Admițând o asemenea interpretare s-ar ajunge la situația de a i se conferi conducătorului unei organizații socialiste un drept pe care legea nu i l-a acordat și de aici o sursă de ilegalitate, abuz și interpretare discrețională.

Pentru aceste considerente, în cazul datelor, informațiilor și documentelor care nu sunt destinate publicității ar trebui impusă regula **de a nu fi admise ca obiect al divulgării decât acelea care sint cuprinse în listele de secret de serviciu preexistente săvârșirii faptei,** așa cum s-a statornicit practica în materia divulgării secretului de stat, de a cere ca datele, informațiile sau documentele divulgate să fie cuprinse în mod obligatoriu într-una din categoriile de „secret” prevăzute de H.C.M. nr. 19/1972 sau să prezinte în mod vădit acest caracter. Instituirea unei asemenea practici și în ceea ce privește divulgarea datelor și informațiilor care nu sunt destinate publicității ar contribui la întărirea legalității în domeniul tragerii la răspundere pentru faptele de divulgare săvârșite. Dealtfel, și logica lucrurilor pledează către o astfel de interpretare. Într-adevăr, cum s-ar putea imputa unei persoane că a divulgat date sau informații care nu sunt destinate publicității de vreme ce în

momentul divulgării ele nu figurează în listele cuprinzând date, informații sau documente care nu sînt destinate publicității și în consecință nu fusese încunoscîntat despre obligația ce o avea în legătură cu ele? Invocarea unei asemenea apărări și dovedirea ei ar constitui un impediment considerabil pentru continuarea urmării penale sau a judecării. Căci cum s-ar putea concepe tragerea la răspundere a unei persoane pentru divulgarea unor date, informații sau documente care nu figurează în momentul divulgării în listele de secret de serviciu dar despre care ulterior se afirmă că ele nu erau totuși destinate publicității. Dacă ar fi fost așa, atunci nu ar exista nici o explicație a omiterii lor din lista de secret de serviciu. Căci dacă ele nu au fost incluse în lista respectivă, la timpul întocmirii ei, nu poate să însemne altceva decît că ele nu aveau caracterul de secret de serviciu și că deci puteau fi date publicității. Faptul că unele date și informații deși nu au făcut parte din lista de secret de serviciu sînt apreciate, ulterior divulgării, că nu erau destinate publicității reprezintă o preluare a analogiei prevăzute în prevederea dispoziției art. 150 C. pen., care explică noțiunea de secret de stat, potrivit căreia fac parte din această categorie documentele și datele care prezintă în mod vădit acest caracter, precum și cele declarate sau calificate astfel prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri. Aceeași definiție, cu același înțeles, este dată secretului de stat și prin prevederile dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România.

Cele două prevederi mai sus-citate, după cum rezultă din cuprinsul lor, instituie calitatea de secret de stat unor categorii largi de documente, date sau informații, vădînd grija legiuitorului de a apăra această categorie de valori, indiferent dacă sînt stabilite ca atare într-un act normativ ori caracterul secret de stat rezultă în mod evident din cuprinsul lor. Și această dublă proveniență pe care legiuitorul o atribuie secretului de stat este determinată de importanța acestei valori pentru statul nostru socialist, de gradul sporit de pericolozitate socială pe care îl prezintă divulgarea unui secret din această categorie.

Analogia ce se face în practică între secretul de serviciu și secretul de stat este fundamental greșită întrucît dacă la secretul de stat există două surse de proveniență, așa cum am văzut, la secretul de serviciu nu există decît una singură: datele și informațiile devin nedestinate publicității în momentul înscrierii lor în listele special stabilite de conducătorii organizațiilor socialiste. În consecință, datele, informațiile și documentele constituie secrete de serviciu și deci nu sînt destinate publicității numai atunci cînd sînt incluse în listele respective. Potrivit acestei interpretări, nu constituie decît secret de serviciu informațiile, datele și documentele care ar prezenta în mod vădit acest caracter ci, așa cum s-a arătat, numai cele incluse în listele de secret de serviciu.

Divulgarea unor date și informații care nu sînt destinate publicității de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu constituie o agravare a tratamentului juridic, fiind sancționată mai aspru decît fapta persoanei care le cunoaște în orice alt mod. Dar pentru a putea rezolva această departajare și a stabili tratamentul juridic corespunzător, prezintă importanță, din nou, criteriul după care sînt considerate „nedestinate publicității“. Tocmai pentru a răspunde la această între-

bare, este nevoie deci să se cunoască dacă datele și informațiile care au făcut obiectul divulgării erau cuprinse în listele secretului de serviciu. Numai astfel se va putea susține că făptuitorul le-a cunoscut datorită atribuțiilor de serviciu, pentru că tot astfel i se va putea opune împrejurarea că în această calitate a luat cunoștința de caracterul lor și de obligația de a nu le divulga.

S-ar putea pune problema modalității în care o persoană a luat cunoștința de datele și informațiile respective în alt mod decît datorită atribuțiilor de serviciu. În această ipoteză, făptuitorul poate ajunge să cunoască datele și informațiile care nu sînt destinate publicității ca urmare a acțiunilor proprii de a se informa, fie prin sustragerea unor documente, fie prin copierea sau extragerea datelor de care este interesat. Cu ocazia cercetării penale trebuie să existe preocuparea de a stabili modul concret în care persoana respectivă a luat cunoștința de datele și informațiile nedestinate publicității, pentru a putea preveni în viitor posibilitatea cunoașterii lor de către persoane cărora nu le sînt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Același făptuitor însă poate să cunoască date și informații care nu sînt destinate publicității prin intermediul unei alte persoane care fie le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, fie le-a sustras la rîndul său, în scopul de a le comunica făptuitorului. În ambele situații, cercetarea penală trebuie să rezolve **aspectul subiectiv al faptei persoanei intermediare**. Astfel, dacă se va stabili că persoana intermediară a comunicat făptuitorului date și informații care nu sînt destinate publicității, aflîndu-se în eroare cu privire la calitatea acestuia, considerînd în mod greșit că îi sînt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, dînd credit unor eventuale afirmații mincinoase, este apărută de răspundere. În orice altă situație, persoana care comunică unei alte persoane date sau informații care nu sînt destinate publicității, știînd că persoana respectivă nu este îndreptățită să le cunoască, săvîrșește la rîndul său infracțiunea de divulgare a secretului economic.

O altă chestiune care trebuie rezolvată în cadrul cercetării penale este aceea a consecințelor săvîrșirii faptei.

Potrivit dispozițiilor art. 298 C. pen. pentru ca fapta de a divulga date sau informații care nu sînt destinate publicității să fie calificată infracțiune, se cere ca ea să fie de natură să producă pagube avutului obștesc. Potrivit unor clasificări teoretice, această infracțiune face parte din genul infracțiunilor de pericol, prin aceea că deși săvîrșirea ei nu conduce la nașterea, modificarea sau atingerea unor raporturi juridice, în cazul nostru producerea efectivă a vreunei pagube avutului obștesc, instituie totuși asupra acestuia o stare de pericol potențial. Dovada pericolului de păgubire a avutului obștesc se face prin înscrieri sau prin declarații de martor.

Înscrisul cu care se dovedește consecința divulgării reprezintă actul oficial prin care conducerea organizației socialiste indică elementele de pericol, din care trebuie să rezulte că fapta este de natură să producă pagube avutului obștesc. În practică însă, uneori, adresele organizațiilor socialiste, în sensul de mai sus, se limitează numai la unele

enunțări generale, imprecise ori lipsite de fond, care nu susțin afirmația că s-ar fi instituit acea stare de pericol cerută de lege ca o condiție esențială pentru calificarea faptei drept infracțiune.

Ascultarea ca martor a unor persoane cu funcții de conducere din cadrul organizației socialiste, căreia îi aparțin datele sau informațiile divulgate, în cazul în care înscrisul este incomplet, oferă date faptice probatorii atât prin conținutul explicațiilor privind posibilitățile producerii de pagube avutului obștesc, cât și prin relatarea faptelor cunoscute de persoanele respective în legătură cu eventuale măsuri luate pentru prevenirea rezultatelor cauzatoare de prejudicii materiale. Considerăm că persoanele ascultate în calitate de martor trebuie să fie dintre cele cu funcții de conducere, intrucit numai acestea, prin natura poziției lor în angrenajul organizației socialiste, pot avea reprezentarea relației cauzale dintre divulgarea datelor sau informațiilor care nu sînt destinate publicității și natura potențial păgubitoare a faptei. În plus, tot persoanele din această categorie pot face relatări despre măsurile luate în scopul prevenirii producerii unor pagube avutului obștesc ca urmare a divulgării secretului economic.

Nu este mai puțin adevărat că, într-o serie de cazuri, apare dificilă relevarea acelor împrejurări care determină ca fapta să fie de natură să producă pagube avutului obștesc. Cu toată dificultatea punerii în evidență a elementelor faptice care să dovedească pericolul potențial cerut de lege, este necesar să se depună toată insistența în conturarea lor, fiind inadmisibile recurgerea la supoziții sau simple afirmații fără suport. Aceasta, intrucit nu orice divulgare a unor date sau informații care nu sînt destinate publicității constituie infracțiunea de divulgare a secretului economic, ci numai dacă fapta este de natură să producă pagube avutului obștesc. Altfel, în cazul neindeplinirii acestei condiții, fapta poate constitui o altă infracțiune, cum ar fi cea prevăzută de art. 251 C. pen., bineînțeles dacă este realizată o altă condiție cerută de data aceasta de textul citat și ar urma, ca fapta să fie de natură să aducă atingere intereselor obștești. Sau, în ipoteza cînd fapta de a divulga date, informații sau documente care nu sînt destinate publicității nu este de natură nici să producă pagube avutului obștesc și nici să aducă atingere intereselor obștești, lipsindu-i deci unul din elementele constitutive ale infracțiunii, ea se califică drept contravenție, urmînd să fie sancționată ca atare potrivit dispoziției art. 60 lit. e din Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, unde nu se cere nici o altă condiție în afară de dovedirea săvîrșirii faptei. Iată de ce capătă importanță majoră preocuparea organului de cercetare penală pentru corectă stabilire a acestei condiții suplimentare impusă de lege, fără de care o faptă săvîrșită în aceleași împrejurări faptice cu o alta de același gen poate fi calificată una drept infracțiune, iar cealaltă contravenție, ceea ce determină, firește, un tratament juridic fundamental diferențiat.

locotenent-colonel Constantin TEODOSIU

Vă recomandăm să citiți :

VIRGIL DRAGOMIRESCU

PSIHOLOGIA COMPORTAMENTULUI DEVIANT

Apărută recent în Editura științifică și enciclopedică, lucrarea lui Virgil Dragomirescu tratează fenomenul de devianță a comportamentului, pe baza unor studii fundamentate pe metoda psihologică și pe o interpretare psihopatologică. Autorul urmărește să prezinte semnificația diagnostică, în cadrul unei sistematizări tipologice a acelor conduite antisociale, trăgînd concluzii aplicabile pentru cei care se ocupă de studiul comportamentului deviant.

Actualitatea problemelor prezentate este edificatoare pentru cadrele Ministerului de Interne, intrucit ajută la o abordare științifică a interpretării și cunoașterii unor comportamente, în scopul desfășurării unei activități preventive. Pentru ofițerul de securitate cunoașterea formării personalității, de la o vîrstă fragedă, și mai ales a acelor reacții de inadap-tare — care se manifestă prin comportamente deviante și care în perioada adultă se pot permanentiza — prezintă interes, deoarece nu în toate cazurile avem de-a face cu o conduită psihopatică, ci cu o devianță socio-psihologică mult mai complexă.

De aceea, se impune o analiză profundă a tuturor factorilor care determină aceste tulburări de comportament. Conduitele antisociale a unor asemenea persoane se cer a fi cunoscute din timp, analizate și interpretate realist, pe baza celor mai veridice informații.

Dr. Virgil Dragomirescu — efectuînd cercetări asupra comportamentului devi-

ant — prezintă în lucrarea sa observații sistematice și face interpretări de sinteză. În cele 7 capitole, autorul parcurge lămurirea terminologiei, face clasificări, competente, comportamentelor deviante, cât și principalelor forme de manifestări pe plan individual și social.

De fapt, însuși titlul lucrării sugerează intenția autorului de a demonstra unui cerc larg de specialiști (juriști, psihologi, sociologi, medici, criminaliști) că în etapa actuală se impune necesitatea studierii interdisciplinare a comportamentului deviant.

Pentru a exemplifica, trebuie arătat că analiza motivației în comportamentul deviant, prin efectele sale specifice și nespecifice, ridică problema posibilităților și condițiilor de adaptare a unor indivizi inadaptați din punct de vedere social.

Importanța care se acordă cunoașterii preventive a formelor de inadap-tare, traduse prin tulburări de comportament din partea acelor personalități dizarmonice, vulnerabile, dezechilibrate, pornește de la faptul că aceste personalități constituie sursa care generează cel mai frecvent fenomene antisociale. Aceste persoane, imature afectiv, manifestă trăsături negative de caracter și o insuficiență a sentimentelor moral-sociale. La asemenea indivizi apare de regulă agresivitatea în condițiile de mediu negativ. Acest lucru ni-l prezintă lucrarea, pornind de la aprofundarea cauzelor de ordin bioneurologic, cât și a celor particulare, specifice, de climat social în care apar și se manifestă.

Inercarea făcută de dr. Virgil Dragomirescu, de a pătrunde în intimitatea cunoașterii formării personalității cu comportament deviant și de a explica procesele care favorizează și îl declanșează, este nefinalizată, deoarece nu reușește să adincească suficient factorii sociali-negativi, care întrețin o asemenea devianță.

Metodele folosite de către autor — în cercetarea efectuată timp de 10 ani — se apropie mult de domeniul criminologiei clinice și pot fi utilizate în activitatea psihologiei judiciare.

Conceptul de devianță, ca abatere comportamentală, în medicină capătă mai mult o semnificație semiologică prin raportarea la nosologia psihiatrică sau la patologia somatică generală, iar în psihologie, devianța este discutată și rezolvată prin raportarea la activitatea de testare.

Capitolul 3, **Conduitele deviate**, este mult mai sintetic, prezentând atât comportamentul deviant, cât și conduitele deviate de simulare, de agresiune și violență ca o formă particulară și în același timp specifică de manifestare a dezadaptării sociale. Este bine redată necesitatea aprofundării cunoașterii motivației pe plan sociologic, psihologic sau psihiatric, cât și necesitatea obiectivării diagnosticului conduitelor simulate, a trăsăturilor de personalitate care le motivează. Tehnicile proiective de investigare a personalității considerăm că ar aduce un plus de informații despre comportamentul deviant, mai ales în ceea ce privește simularea, în special despre sinceritate și minciună.

Este știut că aplicând metode psihologice de investigare, pentru a stabili diagnosticul de simulare, vom reuși să obiec-

tivăm această formă particulară de devianță.

Prezentarea rezultatelor cercetării întreprinse de dr. V. Dragomirescu (518 recidiviști cu antecedente pentru diferite acte antisociale) pune în evidență faptul că această categorie de infractori prezintă tulburări psihice într-un procent foarte ridicat (76,06%), dintre acestea dominând psihopatiile (47,49%) și etilismul cronic (17,39%). La recidiviști, care au prezentat tulburări psihice — în cadrul unor psihopatii — cu o dezvoltare dizarmonică a personalității, s-au suprapus curențe de ordin educativ în mediul familial, școlar și social.

Ținând seama de acestea, autorul subliniază „necesitatea caracterizării cât mai cuprinzătoare a personalității deviantului“, a precizării capacității de discernământ ca expresie a nivelului de conștiință. Predispoziția la recidivă este determinată, în primul rând, de condițiile negative ale climatului de mediu, în care vulnerabilitatea personalității este ușurată de aceleași situații care au favorizat sau au determinat prima infracțiune.

Cercetarea se încheie cu unele observații privind prevenirea și recuperarea unor persoane care prezintă un comportament deviant, în cadrul amplificării și diversificării acțiunilor cu caracter social și cultural-educativ.

Pentru ofițerii din cadrul Ministerului de Interne lucrarea **Psihologia comportamentului deviant** reprezintă o contribuție utilă la dezvoltarea unei concepții științifice privind implicațiile individuale și sociale ale comportamentului deviant, pentru elaborarea unor măsuri preventive.

locotenent-colonel dr. Nicolae OLARU